

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Dùng côn đồ trị dân !!!

Trong số các nhà tranh đấu cho dân chủ nhân quyền hiện nay tại Việt Nam, có lẽ linh mục Nguyễn Duy Tân, quản xứ Thọ Hòa, giáo phận Xuân Lộc là một khuôn mặt độc đáo. Độc đáo ở chỗ ông thường xuyên làm những video clip, nói về nhiều vấn đề xã hội và chế độ một cách bộc trực và thẳng thắn, cung cách có lúc trang nghiêm nhưng đa phần là khôi hài, với giọng lưỡi luôn mềm mỏng. Chẳng hạn trong 1 bài giảng Mùa Chay năm ngoái (của phụng vụ Công giáo), ông dựa vào cuộc Khổ nạn của Chúa Giêsu: chịu đóng đinh, chịu chết và ngày thứ ba sống lại vinh quang... để suy tưởng về quá trình tất nhiên dẫn tới việc tự giải thể của chế độ cộng sản: khổ đau, tù đầy, chết chóc nhưng cuối cùng là một Việt Nam tự do. Dịp các linh mục Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn ủy lạo hơn 5000 thương binh VNCH nhân lễ Giáng sinh 2016, ông cũng tới để chia sẻ với những thân phận khổ đau, bất hạnh này niềm hy vọng về viễn cảnh lạc quan tương tự (nghĩa là tiên báo CS sắp sụp đổ!). Chính vì thế ông đã bị mời "làm việc" ngày áp Tết Đinh Dậu 2017. Hôm ấy, trước khi tới phòng PA92, vị linh mục xứ Thọ Hòa đã tự mình thực hiện một video clip gởi tới đồng bào và tới cả giới công an. Ông kể câu chuyện tiểu lâm về một cuộc thi tuyển "Ai trung thành với đảng nhất". Rốt cuộc kẻ chiếm giải là người cầm hình con gà nhưng quả quyết đó là con vịt, chỉ vì đảng, nhà nước và tổng bí thư đã phán như vậy. Nhân tiện ông nói thêm, cũng với giọng lưỡi dịu dàng: "Vừa rồi tôi thấy bác Tô Lâm, rồi bác Trọng chỉ thích bắt đàn bà có con nít. Như Mẹ Nấm có hai con, bé Nấm với thằng Gấu. Chị Thúy Nga có thằng Tài với thằng Phú. Hai chị đều có con mọn... Cứ lựa đàn bà có con mọn bắt đi tù thì tôi cũng không thích. Rồi bắt Mẹ Nấm bỏ tù 7, 8 chục ngày không cho gặp Luật sư và cũng không cho gia đình vào thăm gặp. Như vậy thì tôi cũng không thích đâu nhá". Ngày 17-04-2017, ông bị Sở Thông tin & truyền thông phạt 20 triệu vì hành vi "thiết lập, sử dụng trang thông tin cá nhân thông qua dịch vụ mạng xã hội Facebook để cung cấp, lưu trữ, truyền đưa những thông tin chống nhà nước". Ông liền lên mạng xin mỗi người 1000 đồng và tuyên bố sẽ dùng xe tải chở 20 ngàn tờ tiền mệnh giá đó đi nộp. Lần nọ, một an ninh chìm đột nhập vào nhà xứ để theo dõi ông. Phát hiện tên này, ông vội vàng chạy ra nhưng không phải để chất vấn hay đánh đuổi mà là để mời y vào nhà uống bia nói chuyện. Tên này chạy trốn chết như bị ma đuổi.

Chính vì thế linh mục Tân đã trở thành cái gai trong mắt nhà cầm quyền. Họ cho đám dư luận viên, loại côn đồ vô học và mù quáng tuân lệnh để kiểm soát, viết nhiều bài vớ, làm nhiều video clip vu khống thóa mạ ông với những lời lẽ tục tĩu sống sượng. Công an địa phương sách nhiễu ông đủ kiểu, đòi ông lên đồn hạch hỏi cả mấy chục lần. Thậm chí, vào cuối tháng 04-2017, khi ông ra Nghệ An thăm linh mục Đặng Hữu Nam, quản xứ Phú Yên cùng giáo hữu của vị này, nạn nhân thảm họa Formosa, sau đó đi biểu tình với họ, phó chủ tịch UBND Nghệ An đã ngang nhiên ra công văn cấm cản ông vì "trong những buổi giảng lễ, linh mục Nguyễn Duy Tân đã có những lời lẽ xuyên tạc, vu cáo đường lối, chính sách của đảng, cổ vũ các hoạt động tuần hành, biểu tình, gây phức tạp về an ninh trật tự trong thời gian qua".

Nhưng đỉnh điểm của thái độ thù ghét có lẽ là sự kiện sáng ngày 04-09 vừa qua. Hôm ấy, một nhóm nam nữ, đa phần trẻ tuổi, đi trên một chiếc xe 52 chỗ, đã tự tiện xâm nhập nhà xứ Thọ Hòa, mang theo nhiều cờ đỏ như một kiểu biện minh cho tính "chính danh". Chúng vừa đi vừa truyền thông trực tiếp lên mạng, một kiểu bộc lộ thói ngang nhiên bất cần đời. Và lập tức ai nấy nhận ra ngay chúng thuộc nhóm côn đồ từng đột nhập một khu chung cư tại quận 2 Sài Gòn ngày 02-05-2017 để hành hung tàn bạo chị Lê Mỹ Hạnh, một phụ nữ hoạt động cho nhân quyền cùng hai người bạn, với lý do họ là "bọn phản động cờ vàng"! Lần ấy tên cầm đầu Phan Sơn Hùng cũng đưa lên mạng toàn bộ video clip chúng quay về vụ hành hung, như một thành tích đáng nể. Bọn côn đồ này cũng đã đến trước cổng Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn ngày 17-07-2017, bắt loa phản đối việc nhà Dòng đang khám sức khỏe và chữa bệnh cho các thương binh Việt Nam Cộng Hòa. Chúng tàn nhẫn lăng mạ những chiến binh ngã ngựa đã từ hơn 42 năm trước. Việc làm của chúng - dĩ nhiên không phải tự phát mà là theo lệnh từ trên- cho thấy đến nay, cộng sản vẫn tiếp tục lòng căm hận, coi bên quốc gia là kẻ thù, dù luôn ra rả sự hòa giải. Sau đó công luận đã yêu cầu nhà cầm quyền phải xử lý bọn côn đồ ấy theo pháp luật, thế nhưng chúng vẫn nhón nhơ, an toàn.

Nay chúng đến nhà xứ Thọ Hòa giữa lúc vắng vẻ, mang theo băng-rôn biểu ngữ thật lớn, đòi nghiêm trị linh mục Tân trước luật pháp "vì tội lợi dụng tôn giáo, tuyên truyền xuyên tạc, xúc phạm lãnh tụ, đi ngược lại lợi ích quốc gia dân tộc", phản đối ông "tuyên truyền kích động lật đổ nhà nước CHXHCNVN". Dùng loa thùng công suất lớn, chúng đến trước cửa sổ phòng vị quản xứ, đối trá tự xưng là những giáo dân Công giáo, vô lễ xác xược đòi ông phải ra "đối thoại" với chúng về "chủ tịch Hồ Chí Minh" mà theo chúng là bị ông nói xấu vì đã có lần được ông phong tặng tước hiệu "danh nhân văn hóa thế giới", vượt quyền UNESCO! Chúng cũng đòi ông trả lời vì sao đã yêu cầu mở cuộc trưng cầu dân ý để nhân dân có dịp lật đổ đảng CS! Chúng còn dọa sẽ có "biện pháp xử lý" nếu ông không chấp hành. Hóa ra chỉ là một âm mưu đầu tổ vị linh mục! Trước thái độ vô giáo dục, bất lễ nghĩa này, ông đã chỉ gọi giáo hữu Thọ Hòa đến.

Họ đã vây lấy đám quấy rối lộng hành này, yêu cầu chúng cư xử cho phải phép. Họ cũng bất ngờ và kinh hoàng phát hiện vài đứa trong bọn có mang theo vũ khí. Chúng liền bỏ chạy, vất súng vào nhà hàng xóm hay xuống đường, nhưng có mấy tên bị bắt trói lại. Giáo dân tịch thu được một khẩu súng ngắn và một roi điện. Cùng lúc, nhà cầm quyền địa phương và công an khu vực cũng đến. An ninh chìm cũng xâm nhập dày đặc và nhiều ngã đường đến giáo xứ bị chặn lại. Với ý định giải vây đồng bọn, người nhà nước đòi đem đám côn đồ về đồn gọi là để điều tra. Nhưng dưới sự điều khiển của LM Tân từ trong căn phòng của mình, các giáo dân, với thái độ bình tĩnh, ôn hòa nhưng cương quyết, buộc mỗi một trong bọn (tất cả 13 tên, chưa kể số đã chạy trốn) phải ngồi xuống viết giấy khai báo tên tuổi, giải thích hành vi rồi mới được giao cho nhà cầm quyền.

Toàn bộ những sự việc xảy ra cho linh mục Tân như nói trên một lần nữa cho thấy nhà cầm quyền CS đang sử dụng lại phương thức đầu tổ thời Cải cách Ruộng đất. Điển hình là vụ đầu tổ kiêu diện 2 linh mục Đặng Hữu Nam và Nguyễn Đình Thực bởi hơn 2.000 người dân được thuê mướn và kích động thuộc xã Sơn Hải, huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An ngày 06-05-

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ **Dùng côn đồ trị dân !!!**
Trg 03 ▶ **Thư hiệp thông với Linh mục Nguyễn Duy Tân và Giáo xứ... -Nhóm LM Nguyễn Kim Điền.**
Trg 04 ▶ **Phải chăng đảng Cộng sản muốn tuyên chiến với Công giáo -Hải Âu.**
Trg 05 ▶ **Tân trưởng Ban Tôn giáo CP sẽ “giúp” VN trở lại CPC nhanh -Thiên Lâm.**
Trg 06 ▶ **Thấy gì qua vụ côn đồ gây rối tại Giáo xứ Thọ Hòa? -Hòa Ai.**
Trg 07 ▶ **Trên mức cùng quần là sự khốn nạn. -JB Nguyễn Hữu Vinh.**
Trg 09 ▶ **Ile de Lumière, chiếc tàu đã cứu hàng chục ngàn thuyền... -Tư Thức.**
Trg 10 ▶ **Lịch sử: Ngôn ngữ và quan điểm. -Trần Gia Phụng.**
Trg 14 ▶ **Nhân ngày 02-09, nói vài lời về tiêu chuẩn của chức TBT. -Hà Sĩ Phu.**
Trg 15 ▶ **Những lo ngại từ sự thiếu trung thực của một số cán bộ... -Quốc Phong.**
Trg 17 ▶ **Hơn 1,1 triệu người kê khai tài sản, chỉ 3 người khg trung... -Người Quan Sát.**
Trg 19 ▶ **Việt Nam thế nước đang lên, thu cùng diệt tận giai đoạn cuối. -Phạm Chí Dũng.**
Trg 20 ▶ **Tăng thuế VAT - Vì Ai Thế? -Phạm Chi Lan.**
Trg 22 ▶ **Đồn công an cộng sản, nơi tử thần vẫy gọi. -Thiên Hà.**
Trg 23 ▶ **Việt Nam trong danh sách tội phạm nhân quyền bị đề nghị... -Trà Mi.**
Trg 24 ▶ **Kiểm điểm UPR: VN ngập ngụa “thành tích nhân quyền”. -Phạm Chí Dũng.**
Trg 26 ▶ **Về cuốn Từ điển Tiếng Việt của GS Nguyễn Lâm-Phê bình... -Hoàng Dũng-Văn Việt.**
Trg 27 ▶ **Lần đầu đọc sách của Giáo sư Vũ Khiêu. -Hoàng Tuấn Công.**
Trg 29 ▶ **Đồng Tâm: Hội nghị chống tham nhũng và hai thông điệp. -Nguyễn Đăng Quang.**

Và một số bài khác

-2017. Hôm ấy cũng cờ đỏ rợp trời, cũng tiếng la vang dậy, với những bộ mặt đảng đảng sát khí. Sau đó là những đám tiêu yêu vừa đi vừa hét: “Giết giết bọn linh mục phản động”. Một dạng Hồng Vệ binh kiểu Việt Nam! Việc hành hung vị quân xứ Thọ Hòa cũng chứng tỏ nhà cầm quyền tiếp tục dùng đám lưu manh côn đồ -có sự hỗ trợ của công an đủ loại- để hành xử thô bạo với bất cứ người dân nào dám đòi hỏi công lý, kể cả những nhà tu hành. Điển hình là vụ lực lượng có chức năng đánh đập và nhà đạn vào giáo dân giáo họ Văn Thai (thuộc giáo xứ Song Ngọc của linh mục Nguyễn Đình Thục) khiến hơn 40 người bị thương vào ngày 28-05-2017. Hai hôm sau, lúc 23g tối, côn đồ cảnh sát lại ném đá vào nhà của nhiều giáo dân cũng cùng giáo họ, xâm nhập gia cư lỗi tượng thánh và cả bàn thờ ra bên ngoài đập phá. Trống trợn hơn nửa là vụ 200 công an phối hợp với côn đồ phá hủy Thánh giá và hành hung các tu sĩ đan viện Thiên An (nằm trên địa bàn thị xã Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên-Huế) ngày 28-06-2017.

Những hành vi côn đồ trên đây đều nằm trong loạt động thái chống lại nhân dân, chống lại các tôn giáo, đặc biệt là Công giáo của nhà cầm quyền Cộng sản kể từ khi có thảm họa tại Vũng Áng, Hà Tĩnh (tháng 4-2016) vốn đã làm dấy lên phong trào phản kháng của cả nước, nhất là của Giáo phận Vinh, nạn nhân chính của thảm họa. Trước những hành vi chính đáng của Giáo phẩm, Giáo sĩ và Giáo dân Công giáo nói riêng và đồng bào nói chung nhằm đòi lại môi trường sống trong lành, đòi truy tố tên tội phạm Formosa lẫn các đồng phạm như Võ Kim Cự, đòi chính phủ công bố toàn thể sự thật đại nạn và cấp tốc hành động cứu biển; song song đó là yêu cầu nhà nước tôn trọng các nhân quyền cơ bản vốn càng lúc càng bị chà đạp, có những hành động thiết thực nhằm bảo vệ lãnh thổ trước mưu đồ xâm lăng của Tàu cộng vốn càng lúc càng lộ liễu, đám lãnh đạo ở Ba Đình đã chỉ đáp trả bằng việc vu khống thóa mạ, trấn áp biểu tình, ngăn cản khiếu kiện, triệt hạ thánh thất, bắt bớ những ai tích cực trong việc đấu tranh cho những vấn đề sinh tử cơ bản đó của Dân tộc.

Rõ ràng là Cộng sản đã và đang tuyên chiến với các Giáo hội qua những hành vi bất nhân và vô luật nói trên, nhờ tay lực lượng công an “còn đảng còn mình” đầy tàn nhẫn và lực lượng côn đồ “có đảng có tiền” đầy mù quáng; đã và đang tuyên chiến với phong trào dân chủ qua việc sách nhiễu hành hung đủ kiểu cũng nhờ hai lực lượng kể trên, qua việc bắt bớ hàng loạt và kết án nặng nề những công dân thiện chí và yêu nước. Biết là những hành vi bất nhân và vô luật này chẳng giúp giải quyết mọi vấn đề nhức nhối của Đất nước, nhưng CS vẫn cứ làm một cách mù quáng và say máu, chỉ vì muốn duy trì được ngày nào hay ngày ấy sự tồn tại của chế độ.

Mới đây, hôm 11-9, Bộ Nội vụ CS đã trao quyết định về việc bổ nhiệm đại tá Vũ Chiến Thắng - Cục trưởng An ninh Tây Bắc, Tổng cục An ninh, Bộ Công an, giữ chức vụ trưởng ban Ban Tôn giáo Chính phủ. Ông này từng là Giám đốc Công an tỉnh Quảng Trị và trước đó, là Phó giám đốc Công an Nghệ An, cơ quan đã có vô số hành vi sát máu với thường dân, nhất là giáo dân suốt hai năm qua, sau khi Formosa gây đại nạn cho hàng triệu con người và đang gây hiểm họa tiềm ẩn cho toàn thể đất nước qua những chất động đã đi vào các loại hải sản.

Trước nguy cơ nhà cầm quyền dùng lực lượng côn đồ và cả luật lệ côn đồ (vì được biên soạn bất chấp lợi ích của dân) để trị dân, chỉ còn một cách là toàn dân phải đứng dậy. Đặc biệt là các lãnh đạo tinh thần cần biết dẫn dắt tín hữu, vận dụng sức mạnh của quần chúng tôn giáo để khôi phục công lý trong ôn hòa nhưng quyết liệt. Bởi lẽ từ bi bác ái của Đức Phật, Đức Chúa đều đòi hỏi tín đồ vừa phải cứu vớt những người Cộng sản khỏi ý thức sai lầm và hành động bất công, dù phải gánh chịu những đòn thù của họ; vừa phải đem sức mạnh tinh thần của đạo mà giải thoát Dân tộc khỏi chế độ độc tài toàn trị và chủ nghĩa vô thần duy vật. **BAN BIÊN TẬP**

Khi cầu nô đầu bạc Ba Đình tranh công (Babui, Danchimviet.Info)

THƯ HIỆP THÔNG VỚI

Linh mục Giuse Nguyễn Duy Tân và Giáo xứ Thọ Hòa, Giáo phận Xuân Lộc

Việt Nam 14-09-2017

Kính gửi

- Cha Giuse Nguyễn Duy Tân và
Anh Chị Em Giáo xứ Thọ Hòa,
Giáo phận Xuân Lộc.

Đồng kính gửi:

- Mọi Tín hữu Công giáo và toàn
thể Đồng bào Việt Nam.

1- Từ lâu nay, dân mạng có theo dõi các video clip do Cha thực hiện trong tư cách một Linh mục đấu tranh cho sự thật và công lý, nhân quyền và dân chủ. Với phong cách dí dỏm, Cha đã đề cập đến nhiều vấn đề của chế độ và xã hội, nhằm trình bày chân lý và lẽ phải cho người dân, nhất là cho hàng lãnh đạo chính trị, đúng vai trò Ngôn sứ và theo tấm lòng bác ái của một Linh mục. Chính vì thế Cha đã trở thành cái gai trong mắt nhà cầm quyền. Họ cho đám dư luận viên côn đồ vô học viết bài vớ, làm video clip vu khống, thóa mạ Cha; cho công an địa phương sách nhiễu Cha đủ kiểu, hạch hỏi Cha lắm lần. Thậm chí, vào dịp 30-04-2017, giới chức tỉnh Nghệ An còn ngang nhiên ra công văn cấm Cha giảng Lễ trong địa phận tỉnh này khi Cha ra Giáo phận Vinh thăm hỏi các đồng nghiệp và đồng đạo nạn nhân thảm họa Formosa.

2- Mới đây, sáng ngày 04-09-2017, một nhóm nam nữ, đa phần trẻ tuổi, đi trên một chiếc xe 50 chỗ, đã tự tiện xâm nhập nhà xứ Thọ Hòa, mang theo nhiều cờ đỏ như một kiểu nhân danh nào đó. Họ vừa đi vừa truyền thông trực tiếp lên mạng (live stream - kiểu bộc lộ thói ngang nhiên), với nhiều công cụ hỗ trợ khác. Và ai nấy đã nhận ra ngay họ thuộc nhóm dư luận viên côn đồ từng đột nhập một khu chung cư tại quận 2 Sài Gòn ngày 02-05-2017 để hành hung ba phụ nữ hoạt động cho nhân quyền, cũng như đã đến trước cổng Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn ngày 17-07-2017, bắt loa phản đối việc nhà Dòng cứu trợ các thương

binh Việt Nam Cộng Hòa, lăng mạ những cựu Chiến sĩ của miền Nam tự do. Việc làm của họ cho thấy sau 42 năm, bên thắng cuộc tiếp tục coi bên thua cuộc là kẻ thù. Và dù công luận đã yêu cầu nhà nước phải xử lý họ theo pháp luật, đám côn đồ ấy vẫn được nhờn nhơ.

3- Nay họ đến nhà xứ Thọ Hòa, mang theo băng-rôn biểu ngữ đòi nghiêm trị Cha trước luật pháp, phản đối Cha tuyên truyền kích động. Dùng loa thùng công suất lớn, họ đến trước cửa phòng Cha, đối trá tự xưng là những giáo dân Công giáo, vô lễ xác xược đòi Cha phải ra “đối thoại” với họ về ông Hồ Chí Minh và về đảng Cộng sản, còn dọa sẽ có “biện pháp xử lý” nếu Cha không chấp hành. Hóa ra là một âm mưu đầu tổ! Trước thái độ vô giáo dục, bất lễ nghĩa này, Cha đã chỉ gọi Giáo hữu của mình đến. Và Ban Hành giáo cùng nhiều giáo dân đã tới hỗ trợ vị chủ chăn.

4- Anh Chị Em tín hữu đã vây lấy đám quấy rối lộng hành này, yêu cầu họ cư xử một cách xứng hợp, đồng thời cũng kinh hoàng phát hiện họ có mang theo súng lục và roi điện. Nếu như Cha đã ra khỏi phòng giữa lúc khu nhà xứ đang vắng vẻ thì ai biết chuyện gì sẽ xảy ra? Cùng lúc, nhà cầm quyền địa phương và công an khu vực cũng đến. Với ý định giải vây đồng bọn, họ đòi đem đám côn đồ về đồn gọi là để điều tra. Công an chìm cũng xâm nhập dày đặc và nhiều ngã đường đến Giáo xứ bị chặn lại. Nhưng dưới sự điều khiển của Cha từ trong phòng, các giáo dân, với thái độ bình tĩnh, ôn hòa nhưng cương quyết, buộc mỗi một trong họ (tất cả 13 người, chưa kể một số đã chạy trốn) phải viết giấy khai báo tên tuổi, giải thích hành vi rồi mới được thả về. Hẳn là họ đã được một bài học về thái độ bất chấp luật pháp, coi thường lễ nghĩa!

5- Việc hành hung Cha một lần nữa cho thấy nhà cầm quyền CS đang sử dụng lại phương thức đấu tố thời Cải cách Ruộng đất. Điển hình là vụ đấu tố khiếm diện 2 Linh mục Đặng Hữu Nam và Nguyễn Đình Thực bởi hơn 2.000 người dân được thuê mướn và kích động thuộc xã Sơn Hải, huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An ngày 06-05-2017. Việc hành hung Cha cũng chứng tỏ nhà cầm quyền tiếp tục dùng đám lưu manh côn đồ phối hợp với an ninh giả dạng để hành xử thô bạo với bất cứ người dân nào dám đòi hỏi công lý, kể cả những nhà tu. Điển hình là vụ 200 công an phối hợp với côn đồ phá hủy Thánh giá và đánh đập các tu sĩ đan viện Thiên An (Hương Thủy, Thừa Thiên-Huế) ngày 28-06-2017. Tất cả những vụ việc đó, đám dư luận viên ngang nhiên quay video, đưa ngay lên mạng với lời bình luận, rồi chẳng hề bị xử lý theo luật pháp, trái lại được lưu dụng.

6- Việc hành hung Cha cũng là hành vi mới nhất trong loạt động thái chống lại Công giáo của nhà cầm quyền Cộng sản kể từ khi có thảm họa Formosa (tháng 4-2016) vốn đã làm dấy lên phong trào phản kháng của toàn dân, nhất là của Giáo phận Vinh, nạn nhân chính của thảm họa. Trước những hành vi chính đáng của Giáo phẩm, Giáo sĩ và Giáo dân Công giáo nhằm đòi lại môi trường sống trong lành, đòi truy tố tên tội phạm lẫn các đồng phạm, đòi chính phủ công bố toàn thể sự thật đại nạn và cấp tốc hành động cứu biển; song song đó là yêu cầu nhà nước tôn trọng các nhân quyền cơ bản, có những hành động thiết thực nhằm bảo vệ lãnh thổ trước mưu đồ xâm lăng của Tàu cộng, Cộng sản đã đáp trả bằng việc vu khống thóa mạ, trấn áp biểu tình, ngăn cản khiếu kiện, bắt bớ những ai tích cực trong việc đấu tranh cho những vấn đề sinh tử cơ bản đó.

7- Lúc này đây, Tổ quốc đang lâm nguy nhiều mặt và Dân tình đang điêu đứng đủ kiểu. Ai cũng nhận thấy một đảng là sự suy giảm về kinh tế, văn hóa, giáo dục, môi trường, an sinh, quốc phòng, một đảng là sự gia tăng của vật giá, thuế phí, bóc lột, tham nhũng, gian trá,

Phải chăng Đảng CS muốn tuyên chiến với Công giáo?

.....*Hải Âu (Danlambao) 05-09-2017*.....

bạo lực, hỗn loạn xã hội. Để toàn dân chung sức giải quyết các vấn nạn xã hội ấy, một nhà cầm quyền sáng suốt khôn ngoan và ý thức trách nhiệm phải biết thu phục lòng người bằng cách tôn trọng các nhân quyền và dân quyền cơ bản. Tiếc thay, chỉ thấy Cộng sản tuyên chiến với các Giáo hội qua những động thái kể trên và qua Luật Tín ngưỡng Tôn giáo, tuyên chiến với phong trào dân chủ qua việc bắt bớ hàng loạt và kết án nặng nề những công dân thiện chí và yêu nước. Biết là những hành vi bất nhân và vô luật này chẳng giúp giải quyết mọi vấn đề nhức nhối của Đất nước, nhưng Cộng sản vẫn cứ làm, chỉ vì muốn duy trì sự tồn tại của chế độ được ngày nào hay ngày ấy.

8- Anh em chúng con mong ước rằng mọi Linh mục Việt Nam trong lẫn ngoài Nước biết học hỏi kinh nghiệm của Cha và các Chủ chăn can đảm khác trên nhiều miền Đất nước lúc này. Theo chân các đồng nghiệp của chúng ta bên Đông Âu thời Cộng sản, Cha và các vị ấy một đảng luôn công bố sự thật, bênh vực lẽ phải, thể hiện tình thương; một đảng dẫn dắt Đoàn Tín hữu, vận dụng sức mạnh quần chúng để đòi hỏi công lý trong ôn hòa nhưng quyết liệt. Bởi lẽ đức ái Mục tử và vai trò Ngôn sứ đòi hỏi chúng ta vừa phải cứu vớt những người Cộng sản khỏi ý thức sai lầm và hành động bất công, dù phải gánh chịu những đòn thù của họ; vừa phải đem Ánh sáng của Tin Mừng và của Hội Thánh mà giải thoát Dân tộc khỏi chế độ độc tài toàn trị và chủ nghĩa vô thần duy vật.

Cuối cùng, xin chúc Cha cùng Giáo xứ Thọ Hòa bình an, hiệp nhất trong sự che chở của Chúa.

Làm tại Việt Nam ngày 14-09-2017, lễ Suy tôn Thánh giá.

Thay mặt Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền.

- Linh mục Phê-rô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế.

- Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế.

- Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh.

- Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình, Giáo phận Vinh.

Trong lịch sử cai trị, Cộng sản VN luôn coi tôn giáo là những đối trọng có thể gây ảnh hưởng lớn đến vị thế của độc tài, tàn bạo của đảng. Đặc biệt đối với Công giáo luôn phải chịu sự kềm kẹp từ luật tín ngưỡng tôn giáo do CS soạn thảo ban hành. Những điều luật ấy gây khó khăn trong việc tự do thờ tự và hành đạo, siết chặt sự kiểm soát cũng như hạn chế sự phát triển của đạo Công giáo.

Tuy nhiên Công giáo là một tổ chức xã hội có mô hình sinh hoạt chặt chẽ trong đời sống cộng đồng giáo dân dưới sự điều hành của những vị chức sắc. Tiếng nói của những vị Giám mục hay Linh mục luôn được các giáo dân tôn trọng và vâng phục trong điều kiện mưu cầu hòa bình, công lý, và sự thật. Đây chính là điểm mà Cộng sản không hề muốn thấy ở những Giám mục, Linh mục mạnh mẽ lên tiếng phản đối những bất công sai trái của nhà cầm quyền Cộng sản.

Nhận thấy tình trạng đất nước đang đứng trước nguy cơ xâm lược của Trung cộng, dân tộc đang khốn khổ vì thảm họa môi trường, nhân dân đang điêu đứng vì sức mạnh cường hào ác bá của những kẻ cầm quyền trong đảng Cộng sản. Nhiều Giám mục, Linh mục đã dần thân bảo vệ, đồng hành cùng những nạn nhân của thảm họa Formosa. Bên cạnh đó những vị chức sắc Công giáo còn lên tiếng yêu cầu nhà cầm quyền tôn trọng quyền con người, tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng và cần có những hành động thiết thực để bảo vệ lãnh thổ trước sự ngang tàng của Trung cộng.

Mặc dù vậy, tiếng nói phản biện của những vị chức sắc Công giáo đã trở thành cái gai nhọn gây nhức nhối cho nhà cầm quyền CS. Từ chuyện Giám mục Nguyễn Thái Hợp cùng linh mục đoàn giáo phận Vinh khởi kiện và yêu cầu nhà cầm quyền minh bạch việc bồi thường thảm họa biển, đồng thời trục xuất Formosa. Cho đến chuyện một số linh mục Dòng Chúa Cứu Thế tại Sài Gòn tổ chức khám chữa bệnh miễn phí cho thương phế binh VNCH... Tất cả đều gặp phải những cản trở từ phía nhà cầm quyền và những kẻ cuồng Cộng sản.

Chính vì thế nhiều chức sắc Công giáo đã gặp phải sự ngăn cản bằng bạo lực từ phía nhà cầm quyền. Điều đáng nói là Cộng sản luôn sử dụng thành phần quần chúng tự phát trong hầu hết các vụ đàn áp khủng bố,

đánh đập các linh mục Công giáo.

Cộng sản huy động thành phần cựu chiến binh, hội phụ nữ và những đối tượng bất hảo gây hấn, bạo động, đập phá, đánh đập những gia đình công giáo tại Nghệ An. Ngoài thành phần trên, Cộng sản còn dùng đến loại người khốn nạn như Phan Sơn Hùng sử dụng loa công suất lớn với những băng rôn phản đối chương trình khám chữa bệnh cho thương phế binh VNCH tại Dòng Chúa Cứu Thế-Sài Gòn.

Những kẻ cuồng cộng bất chấp đạo lý như Phan Sơn Hùng xuất hiện ngày một nhiều trong các vụ gây hấn với một số Linh mục mà Cộng sản cho là thành phần phản động. Chúng lập ra những diễn đàn chống phản động nhằm đánh phá những người hoạt động nhân quyền tại Việt Nam. Chúng hèn hèn, tụ tập, đem hung khí, băng rôn, loa công suất lớn đến những điểm, những nơi chúng xem là ổ phản động. Chúng khủng bố, đe dọa và gây nguy hiểm cho những người bất đồng chính kiến với đảng Cộng sản. Những kẻ ấy một lần nữa lại ngang ngược kéo đến giáo xứ Thọ Hòa (Đông Nai) để đòi "xử lý" Linh mục Nguyễn Duy Tân.

Nguyễn Trọng Nghĩa cùng đồng bọn khoảng 20 tên đã xâm nhập khuôn viên giáo xứ một cách bất hợp pháp. Chúng mang theo băng rôn, loa, roi điện, gậy gộc và cả súng quân dụng cùng những lời lẽ thô tục. Chúng la hét và tỏ thái độ hằn học, hăng máu khi đòi "đối thoại" với Linh mục Nguyễn Duy Tân. Chúng cho rằng Linh mục Tân đã có những lời lẽ xúc phạm Hồ Chí Minh và có ý đồ lật đổ chế độ Cộng sản.

Rất may một số giáo dân đã kịp thời can thiệp bảo vệ Linh mục Tân và đã bắt những kẻ gây rối với hung khí trên người là súng, roi điện, bình xịt hơi cay. Sau đó lực lượng công an địa phương và quan chức Cộng sản đã có mặt tại hiện trường. Nhưng cũng giống như những vụ quần chúng tự phát hay dư luận viên gây rối, đánh đập những người bất đồng chính kiến trước đây, lực lượng cầm quyền địa phương lại ra sức bảo vệ thành phần được xem là tay sai đắc lực của đảng Cộng sản.

Hành động của nhóm dư luận viên mang vũ khí, xâm nhập bất hợp pháp và đòi "xử lý" Linh mục Tân cho thấy luật pháp Việt Nam đang lộ ra những nguy hại lớn. Những thành phần bất

TÂN TRƯỞNG BAN TÔN GIÁO CP sẽ "giúp" VN trở lại CPC nhanh hơn

.....Thiên Lâm 13-09-2017.....

hảo như Phan Sơn Hùng, Nguyễn Trọng Nghĩa vẫn tác oai tác quái dưới sự bảo kê của những kẻ cầm quyền. Hơn nữa vũ khí nguy hiểm như súng quân dụng, roi điện đã được sử dụng nhằm đe dọa, xử lý những tiếng nói bất đồng với đảng Cộng sản. Đường như đảng cộng đang muốn tuyên chiến với nhân dân, với những người bất đồng chính kiến và đặc biệt với những vị chức sắc Công giáo.

Lịch sử cho thấy nhiều cuộc đối đầu giữa CS và Công giáo đã xảy ra rất khốc liệt. Hẳn nhiều người vẫn còn nhớ biến cố Quỳnh Lưu 1956 khi hàng trăm ngàn người nông dân, Công giáo quyết chiến với đội quân CS Việt Bắc do Hồ Chí Minh nắm quyền. Dẫu cuộc chiến đã kết thúc với hơn 6000 người nông dân, Công giáo đã can đảm hy sinh, nhưng biến cố này đã thức tỉnh hàng triệu người trong thời cuộc nhiễu nhương do Hồ Chí Minh và đảng Cộng sản tuyên truyền bằng sự dối trá và bạo quyền.

Ngày nay, những người Công giáo vẫn tiếp tục bị xem là thành phần công dân hạng hai trong cái nhìn của đảng Cộng sản. Họ vẫn phải chịu những hà khắc do Cộng sản áp đặt lên quyền tự do tôn giáo. Họ vẫn cam chịu những ánh mắt soi xét lý lịch mỗi khi phải đối diện hay đối thoại với những kẻ cầm quyền Cộng sản. Nhưng không vì thế mà người Công giáo qui phục bạo quyền Cộng sản. Đạo Công giáo vẫn phát triển và vẫn đóng góp những điều tốt đẹp cho xã hội. Bởi họ có những vị chức sắc đầy bản lĩnh và luôn can đảm che chở giáo dân của mình. Ngược lại những giáo dân công giáo cũng luôn sẵn sàng vâng phục và bảo vệ các vị Giám mục, Linh mục của họ nếu chẳng may các vị ấy bị bạo quyền Cộng sản đe dọa.

Giả sử một lúc nào đó nếu những người Công giáo không còn giữ được sự bình tĩnh cùng đức tính ôn hòa của mình. Một lúc nào đó những vị chức sắc Công giáo không thể chấp nhận sự bạo tàn của kẻ cầm quyền đang cố dồn người dân Việt Nam vào những khốn cùng của sự sống. Khi ấy những tiếng nói, những bài thuyết giảng của các Giám mục, Linh mục sẽ như một lời hiệu triệu khiến hàng triệu giáo dân Công giáo chống lại sự ác của đảng Cộng sản. Khi ấy dẫu cho Cộng sản có quyền lực, có quân chúng tự phát, có dư luận viên và có cả vũ khí trong tay cũng khó có thể giữ vững chế độ. Và khi ấy sự suy tàn của một thể chế sẽ khiến Cộng sản độc tài tàn bạo sẽ không còn tồn tại trên quê hương Việt Nam.

danlambaovn.blogspot.com

Việc bổ nhiệm mới đây viên đại tá Vũ Chiến Thắng, Cục trưởng An ninh Tây Bắc, thuộc Tổng cục An ninh của Bộ Công an, làm Trưởng ban Tôn giáo CP rất có thể là một sai lầm lớn của hai “bộ” – Bộ Chính trị và Bộ Nội vụ, kể cả Chính phủ.

Thời điểm xảy ra việc bổ nhiệm trên –tháng 09 năm 2017– lại trùng khớp với những cuộc vận động ngày càng dứt khoát của Ủy ban Tự do Tôn giáo Quốc tế Hoa Kỳ (USCIRF) cùng nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế khác đòi hỏi đưa chính quyền Việt Nam trở vào Danh sách các quốc gia cần đặc biệt quan tâm (CPC).

Vào năm 2016, USCIRF đã công bố bản báo cáo mang tựa đề “Tự do Tôn giáo tại VN: Đánh giá việc đưa vào 10 năm sau khi rút tên”.

11 năm trước, vào năm 2006, Việt Nam đã được người Mỹ nhắc khỏi Danh sách CPC, sau đó Việt Nam còn được chấp thuận trở thành thành viên của Tổ chức Thương mại Thế Giới (WTO) vào năm 2007. Trong vài ba năm sau đó, nền kinh tế Việt Nam đã “chung vui” cùng chế độ bằng những chiến dịch đầu cơ kinh hoàng, mang lại vô số tiền bạc cho lớp đại gia đầu cơ và giới quan chức tham nhũng chính sách. Nhưng đồng thời từ năm 2008 đến nay, chính quyền Việt Nam lại gia tăng đàn áp tôn giáo và bắt bớ người bất đồng chính kiến. Chỉ riêng hai năm 2011 và 2012 là “cao điểm”, số người bất đồng bị bắt hàng năm đã lên tới gần 50. Trong 8 tháng đầu năm 2017, số người bất đồng bị bắt đã lên đến con số 21.

Vào năm 2007, để vào được WTO, Việt Nam đã “điều chỉnh” một số nội dung liên quan đến tín ngưỡng và tôn giáo. Nhưng sau khi đã được thỏa mãn trong bàn tiệc WTO, Luật Tín ngưỡng Tôn giáo được Việt Nam ban hành trong thời gian gần đây đã trở lại lột cũ, quá nặng về cơ chế “xin-cho” và không thiếu hàm ý đe dọa sẽ thẳng tay trấn áp các tổ chức tôn giáo không chịu

xin phép “đảng và nhà nước”.

Cho tới nay, những tôn giáo bị chính quyền đàn áp mạnh nhất vẫn là Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy ở An Giang, Công giáo (đặc biệt ở khu vực Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình), Tin Lành (chủ yếu ở Tây Nguyên và Tây Bắc).

Cho tới nay, không chỉ giới chức Hoa Kỳ, mà rõ ràng cả nhiều nước Tây Âu, và cả Đông Âu, đã đánh giá tình hình nhân quyền và tự do tôn giáo ở Việt Nam ngày càng tồi tệ, số người bị bắt bớ, đánh đập và sách nhiễu ngày càng tăng. Nhiều dư luận cho rằng chính sách dờ dẫm CPC của Hoa Kỳ đối với Việt Nam vào năm 2006 là sai lầm.

Tân Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ Vũ Chiến Thắng lại là người có kinh nghiệm và thâm niên là Cục trưởng An ninh Tây Bắc, chủ yếu là các đối sách trấn áp Công giáo và Tin Lành. Việc bổ nhiệm ông Vũ Chiến Thắng cũng có thể đặc trưng cho “dây Nghệ An” trong công tác bố trí nhân sự của đảng cầm quyền.

Với nguồn gốc Nghệ An, Tân Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ Vũ Chiến Thắng dĩ nhiên có nhiều kinh nghiệm để đối phó với phong trào Công giáo phản đối Formosa nơi đây. Sẽ chẳng có gì ngạc nhiên nếu trong thời gian tới Ban Tôn giáo Chính phủ tăng cường tham mưu cho đảng những đối sách và biện pháp “chuyên biệt” và quyết liệt nhắm vào Công giáo Vinh và giáo dân Hà Tĩnh, càng khiến giới nhân quyền quốc tế nổi giận và đẩy nhanh hơn chính quyền Việt Nam vào lại Danh sách CPC.

Ngay sau vụ bổ nhiệm viên đại tá Vũ Chiến Thắng, làm Trưởng ban Tôn giáo CP, ngay cả một trang báo điện tử của chính quyền là VnExpress cũng phải rút cái tit có vẻ mỉa mai: “Cục trưởng An ninh làm Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ”.

Giới phản biện cũng cho rằng trong chuyện công an hóa ban tôn giáo, người có công đầu là cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Kể từ

tháng 2-2012, khi ông Nguyễn Tấn Dũng bổ nhiệm tướng công an Phạm Dũng làm Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ, tổ chức tôn giáo này đã bị công an hóa. Trước đó, 14 đời Trưởng ban Tôn giáo, từ ông Trần Xuân Bách cho đến ông Nguyễn Thái Bình, cựu Bí thư Tỉnh ủy tỉnh Trà Vinh, không có người nào xuất thân từ công an.

Xu hướng công an hóa không chỉ thể hiện trong cơ chế “quản lý tôn giáo”, mà còn trở nên hết sức nổi bật tại đại hội 12 của đảng cầm quyền. Nhìn vào thành phần nhân sự Bộ Chính trị khóa XII, ngoài ủy viên Tô Lâm – Bộ trưởng công an đương nhiên được “cơ cấu”, còn nhiều gương mặt được “dân sự hóa” như Trần Đại Quang – chủ tịch nước, cựu bộ trưởng công an; Phạm Minh Chính – Trưởng ban Tổ chức trung ương, cựu thứ trưởng Bộ Công an, Trương Hòa Bình – Phó thủ tướng thường trực chính phủ, Thứ trưởng bộ Công an.

Cali Today News

QUAN CHỨC AN NINH TIẾP TỤC LÀM TRƯỞNG BAN TÔN GIÁO

RFA, 2017-09-13

VN vừa bổ nhiệm một giới chức cấp cao của công an làm trưởng ban Tôn giáo Chính phủ, cơ quan chịu trách nhiệm quản lý các hoạt động và tổ chức tôn giáo ở VN. Trưởng ban mới là ông Vũ Chiến Thắng, Cục trưởng An ninh Tây Bắc, tổng cục An ninh, Bộ Công An. Ông Thắng được chính thức trao nhiệm vụ mới vào ngày 11 tháng 9.

Ông Thắng trước kia đã từng giữ chức Giám đốc Công an tỉnh Quảng Trị. Trước đó nữa là Phó giám đốc Công an Nghệ An.

Đây không phải là lần đầu tiên VN cử một người chuyên về an ninh nắm giữ chức Trưởng ban Tôn giáo. Người nắm chức TB Tôn giáo Chính phủ trước ông Thắng là ông Phạm Dũng, nguyên Tổng cục trưởng Tổng cục An ninh kiêm Thứ trưởng Bộ Nội vụ. Bộ trưởng Bộ Nội vụ Nguyễn Thái Bình cũng từng nắm giữ chức Trưởng ban này.

Ban Tôn giáo Chính phủ là cơ quan trực thuộc Bộ Nội Vụ với khoảng hơn 120 cán bộ, viên chức.

VN đã nhiều lần bị các tổ chức nhân quyền quốc tế chỉ trích vì chính sách đàn áp tự do tôn giáo qua hoạt động quản lý giám sát của ban Tôn giáo và an ninh sử dụng luật tôn giáo tin ngưỡng vốn bị quốc tế chỉ trích là quá khắt khe. ■■■■

thấy gì Qua vụ côn đồ gây rối tại Gx Thọ Hòa —Hòa Ái RFA 05-09-2017—

Một nhóm khoảng 20 người cùng súng ngắn và roi điện đến Giáo xứ Thọ Hòa vào sáng ngày 4 tháng 9, đe dọa có biện pháp trừng phạt đối với Linh mục Chánh xứ giáo xứ này.

Xâm nhập Giáo xứ với vũ khí

Vào khoảng 10 giờ sáng ngày 4 tháng 9, trên trang Facebook cá nhân, Linh mục Nguyễn Duy Tân, Chánh xứ Giáo xứ Thọ Hòa, xã Xuân Thọ, huyện Xuân Lộc, tỉnh Đồng Nai, thông báo một nhóm người đi trên chiếc xe khách 52 chỗ ngồi, mang theo súng ngắn, roi điện, bình xịt hơi cay. Nhóm người tự xưng là “giáo dân” tiến vào khuôn viên của nhà thờ, cầm loa yêu cầu gặp Linh mục Nguyễn Duy Tân và đe dọa “có biện pháp trừng phạt” đối với ông. Nhóm người này còn hành hung và đánh đập một giáo dân tên Thanh.

Trước sự hung hăng của nhóm người mà Linh mục Nguyễn Duy Tân khẳng định là dư luận viên, vị linh mục Chánh xứ cho khóa cổng nhà thờ, mời đại diện của Ban Hành giáo đến và rung chuông để kêu gọi giáo dân cùng các giáo xứ lân cận đến hiệp thông và tiếp cứu.

Đến tầm 2 giờ chiều, Chủ tịch xã Xuân Thọ cùng rất đông công an của xã và huyện đến nhà thờ Thọ Hòa. Phó trưởng Công an huyện Xuân Lộc, ông Nguyễn Thành Lợi lên tiếng khen ngợi Giáo xứ đã xử lý tình huống tốt. Đồng thời, ông Lợi cũng cho biết: “Đối với nhóm người này, chúng tôi hoàn toàn không biết từ đâu đến. Tôi còn nghe được họ mang theo công cụ hỗ trợ, gồm súng và roi điện nên tôi gọi tình hình này là phức tạp. Thay mặt cho công an huyện, tôi sẽ mời tất cả những người này về đồn để làm rõ và xử lý như thế nào thì tôi sẽ báo lại cho Tòa giám mục, Giáo xứ và cả bà con giáo dân.”

Tuy nhiên đại diện của Ban Hành Giáo yêu cầu lập biên bản tại chỗ đối với 13 người trong nhóm đã bị giáo dân bắt giữ và phải cam kết sẽ không đến Giáo xứ Thọ Hòa gây rối về sau nữa. Trong bản tường trình của 13 người đến gây rối đều xác nhận do bức xúc trước phát ngôn của Linh mục Nguyễn Duy Tân đòi lật đổ đảng Cộng sản và Nhà nước Việt Nam bằng việc tổ chức trưng cầu dân ý, cũng như có lời lẽ xúc phạm Hồ Chủ tịch nên họ đến để trao đổi và đối thoại với Linh mục Nguyễn Duy Tân.

Linh mục Chánh xứ không khởi tố

Linh mục Nguyễn Duy Tân khẳng

định ông bị nhóm người này vu khống vì ông chỉ đề nghị cần phải giải tán đảng Cộng sản trong một ý kiến cá nhân, được chia sẻ trên mạng xã hội Facebook, liên quan đến hiến kế cho thành phố Sài Gòn hết kẹt xe. Linh mục Nguyễn Duy Tân nói với RFA rằng nếu ông vi phạm pháp luật thì chính quyền xử lý theo pháp luật chứ không phải bởi nhóm người này và mặc dù nhóm người đã xâm nhập vào Giáo xứ với vũ khí sát thương nhưng Linh mục Nguyễn Duy Tân sẽ không yêu cầu chính quyền huyện khởi tố vụ án, vì: “*Mình nhận ra anh Nguyễn Trọng Nghĩa trong nhóm Cờ Đỏ và nhiều dấu hiệu nữa, như an ninh ở xã luôn mời họ về xã để tìm cách giúp đỡ họ. An ninh ở huyện cũng vậy, họ không chịu làm việc ngay tại đó. Họ không chịu lấy súng ra đếm bao nhiêu viên đạn để ghi vào biên bản. Họ không chịu lập biên bản luôn. Họ không chịu ghi số hiệu của súng bao nhiêu mà chỉ tìm cách mang hết chứng cứ và người về huyện thôi. Họ không có làm việc nhiệt tình. Mình quyết định không khởi tố. Cộng sản thì cùng phe với nhau nên mình khởi tố cũng chẳng ăn thua gì đâu.*”

Trong khi đó, một số cư dân mạng bày tỏ sự phẫn nộ đối với chủ tài khoản Facebook Phan Hùng đã đăng tải công khai một nội dung trấn an nhóm người đến gây rối tại Giáo xứ Thọ Hòa rằng khẩu súng bị giáo dân giữ làm tang vật có giấy phép sử dụng và công an sẽ có cách giải quyết. Phan Hùng là người từng tham gia vào vụ đánh đập 3 phụ nữ tại quận 2, thành phố Hồ Chí Minh, hồi đầu tháng 5 năm nay, vì cho rằng 3 phụ nữ này là “phản động”.

Kể từ khi vụ việc xảy ra tại Giáo xứ Thọ Hòa, Đài RFA ghi nhận cộng đồng cư dân mạng xã hội mấy ngày qua đồng loạt chia sẻ họ đang nôn nóng chờ đợi thông báo của chính quyền huyện Xuân Lộc về xử lý vụ việc xảy ra tại Giáo xứ Thọ Hòa vào ngày 4 tháng 9 ra sao. Và các cư dân mạng mà chúng tôi tiếp xúc bảo rằng dù Linh mục Chánh xứ Giáo xứ Thọ Hòa không yêu cầu khởi tố nhưng trách nhiệm của chính quyền huyện Xuân Lộc phải khởi tố vụ án hình sự vì tính chất nghiêm trọng của vụ việc đã xảy ra.

Chúng tôi đặt vấn đề với Luật sư Nguyễn Văn Hậu, Phó Chủ tịch Hội Luật gia thành phố Hồ Chí Minh, liên quan nếu khởi tố vụ án và được Luật sư Hậu cho biết nhóm người này có

thể bị xét xử theo Điều 245 Bộ luật Hình sự Việt Nam, về tội "gây rối trật tự công cộng" và trong trường hợp vật chứng là khẩu súng mà có giấy phép sử dụng thì:

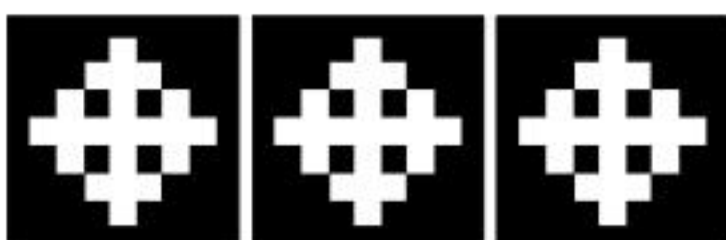
"Mỗi người sử dụng vũ khí theo Luật về quân trang, quân dụng và sử dụng vũ khí, công cụ hỗ trợ thì tất cả thuộc về các cơ quan có thẩm quyền phải có giấy phép sử dụng và khi họ thực hiện nhiệm vụ thì phải có một công vụ. Những người thực hiện công vụ của mình đều phải được công khai. Cho nên có thể một người sử dụng vũ khí mà không đúng nhiệm vụ của mình thì trong luật có một tội là lợi dụng chức vụ, quyền hạn để sử dụng tấn công người khác, bởi vì quyền con người là bất khả xâm phạm về mặt thân thể. Hiến pháp đã nói rất rõ điều đó. Vì vậy, tất cả những việc đó đều phải xử lý theo quy định của pháp luật."

Bạo lực xã hội leo thang

Dư luận trong và ngoài nước quả quyết tình trạng bạo lực xã hội tại VN ngày càng leo thang do chính quyền không những dung túng mà còn sử dụng côn đồ để cai trị người dân. Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Human Rights Watch từng đưa ra nhận định nhà cầm quyền VN sử dụng côn đồ để đánh đập những người có tiếng nói đối lập với chính quyền.

Sau khi vụ việc 3 phụ nữ bị côn đồ hành hung dã man tại quận 2 hồi đầu tháng 5 năm 2017, nhiều người lên tiếng yêu cầu Công an thành phố Hồ Chí Minh khởi tố vụ án để củng cố niềm tin của dân chúng được sống trong một xã hội bình yên và thượng tôn pháp luật. Nhưng, vụ việc này đã bị cho "chìm xuống" và chưa kịp lắng dịu thì một nhóm côn đồ đông hơn đã đột kích vào Giáo xứ Thọ Hòa cùng vũ khí sát thương như một bằng chứng rõ ràng chính quyền đang thách thức người dân qua sự lộng hành mà dân chúng gọi là "côn đồ trị".

Và không ít người dân trong nước cho rằng dù "công an trị" hay "côn đồ trị" cũng không dập tắt được tiến trình dân chủ hóa tại Việt Nam, mà trái lại đã phơi bày trước thế giới sự cai trị bằng bạo quyền của đảng Cộng sản lãnh đạo, như lời chia sẻ của cựu tù nhân lương tâm-Luật sư Lê Công Định với RFA rằng *"Thật sự tôi thấy thất vọng cho một xã hội được nói là có pháp luật như thế này."*

TRÊN MỨC CÙNG QUẪN LÀ SỰ KHỔ NẠN

.....J.B. Nguyễn Hữu Vinh 04-09-2017.....

Sáng nay, 04-9-2017, kỷ niệm Quốc khánh xong, một đám côn đồ bao vây Nhà thờ Thọ Hòa để phá hoại, gây rối. Đám người đó ngang nhiên trang bị cả roi điện và súng để uy hiếp đe dọa linh mục Nguyễn Duy Tân cũng như giáo dân ở đó giữa ban ngày như chỗ không người.

Những thông tin trên đã làm nóng ngay lập tức mạng xã hội trong một ngày nghỉ, và rất nhiều tin nhắn, điện thoại tới tấp tìm hiểu sự việc. Các giáo dân giáo xứ Thọ Hòa và các xứ lân cận đã lập tức có mặt.

Đám người đó là ai? Chúng được ai giao nhiệm vụ và nhằm mục đích gì? Ai giao súng và roi điện cho chúng đi uy hiếp và đe dọa công dân?

Chúng là ai?

Nhìn những hình ảnh được trực tiếp đưa lên mạng, người ta chẳng mấy ngạc nhiên và ai cũng hiểu đám người này là ai, chúng đến đây với mục đích gì và theo nhiệm vụ của ai giao.

Thời gian gần đây, để đối phó với phong trào người dân bất bình và bất tuân, nhiều nhóm người được thành lập bởi nhà cầm quyền Hà Nội, đồng đảo nhất phải kể đến đám gọi là "Dư luận viên" (DLV). Đây là một đám người không cần trình độ, chẳng cần nhiều lắm về hiểu biết xã hội... chỉ cần biết nhắm mắt, bịt tai để nghe mệnh lệnh và cứ vậy làm theo, bất cứ mệnh lệnh đó là gì, đúng hay sai, tốt hay xấu, hợp luật lệ và đạo lý hay không đều không cần quan tâm, tất cả "đã có đảng và nhà nước lo".

Về quyền lợi, đám này được mỗi tháng 3 triệu đồng theo thời giá cách đây 4 năm, số tiền này từ ngân sách, nghĩa là từ tiền thuế của người dân, vì thế trên mạng xã hội gọi đám này là "Cộng đồng 3 củ".

Theo số liệu của báo chí nhà nước, thì cuối năm 2012, ở Việt Nam đã có đến 80.000 người. Điều này, đồng nghĩa với việc mỗi tháng, riêng tiền lương cho đám DLV này, nhà nước đã phải rút ruột người dân 240 tỷ đồng, nghĩa là 2.880 tỷ đồng mỗi năm theo thời giá 2012 để nuôi nhóm này.

Thật lạ, nhà nước có hệ thống báo chí độc tài một chiều với cả gần ngàn tờ báo, đài truyền hình các loại, chưa kể cả chục ngàn hệ thống loa phường... nhưng tất cả chỉ có một Tổng biên tập là Trưởng ban Tuyên huấn Trung ương. Hệ thống đó, cung cúc tận tụy hò, hát, hô hoán và nói xuôi, nói ngược cũng như phụ họa,

ca ngợi mọi chính sách, việc làm của đảng. Vậy mà vẫn chưa đủ, chưa yên tâm nên nhà cầm quyền CSVN còn phải nuôi thêm một lũ những kẻ này?

Thế mới biết, việc độc quyền thông tin chưa phải đã đủ cho họ, điều họ cần là sự ru ngủ dân chúng đến mức mê muội.

Có điều là việc đó ngày càng là chuyện mò kim đáy biển khi mà mạng Internet và các tiến bộ xã hội đã xé toang bức màn sắt bưng bít của Cộng sản qua mấy chục năm. Và nếu muốn, thì họ chỉ có cách đưa đất nước trở lại thành một hầm mộ bí mật kiểu Bắc Hàn mà thôi.

Những thành phần mới

Thế nhưng, giới Dư luận viên vẫn chưa thể đủ để dùng chiêu thức cả vú lấp miệng em mà thuyết phục quần chúng. Trên mặt trận truyền thông, đám DLV này rất dễ bị cộng đồng mạng nhận biết và cách ly, xa lánh. Người ta dễ nhận biết, chỉ vì chúng là những đứa như trên đã nói: thiếu trí tuệ để có sự độc lập trong suy nghĩ, thiếu lương tâm và đạo đức làm người để có thể can nhắc sự đúng sai, sự đạo đức và vô luân, thiếu trình độ để hiểu biết về luật pháp và luật rừng...

Thậm chí, chúng thiếu cả văn hóa tranh luận, hay ngôn ngữ, lời nói bình thường. Khi lên mạng, chúng xông vào bất cứ diễn đàn nào với hai mục đích: Cãi lộn bằng những ngôn từ hết sức tục tĩu mà nói theo ngôn ngữ dân gian là "miệng luôn gắn thêm phụ khoa", xưng hô hỗn láo với bất cứ ai để thể hiện sự cuồng cộng một cách ngu xuẩn đến thảm hại.

Thường gặp những đám ấy, cư dân mạng hoặc bỏ đi, hoặc đá chúng ra khỏi sân chơi chứ không hơi đâu đi tranh cãi đúng, sai. Và quả là cả ngàn tỷ đồng tiền dân được vung vãi vô tội vạ ngày càng mất tác dụng.

Đến đây, theo "đúng quy trình" nhà cầm quyền bắt đầu sử dụng đám côn đồ.

Trước hết, là những nhóm công an giả dạng côn đồ để bắt bớ, đánh đập những người yêu nước, những tiếng nói khác biệt muốn xã hội tiến bộ. Chúng sẵn sàng dùng bạo lực để gây thương tích cho bất cứ ai nhằm đe dọa ý chí phản ứng của họ. Và qua đó, hành động côn đồ trong xã hội được ngang nhiên dung túng, trở thành hiện tượng bình thường.

Sau khi đám DLV đã không thể phát huy tác dụng trên mạng xã hội, bị xa lánh hoặc chỉ có chúng tụ tập

với nhau để khoe nịnh, còm đều kiếm tiền, một dạng khác được chiêu tập sử dụng. Đó là đám DLV bất chấp luật pháp, ngu xuẩn đến cùng cực, sẵn sàng tấn công bất cứ ai bằng bạo lực và các biện pháp vi phạm pháp luật khác nhau.

Hẳn nhiên là để đám này hoạt động được, thì lực lượng an ninh, công an phải dung túng và thậm chí là đứng đằng sau. Chúng sẵn sàng vác cờ đảng đi phá hoại tưởng niệm những cuộc tưởng niệm những người đã hy sinh vì Tổ Quốc. Chúng sẵn sàng kéo đến bao vây, đánh đập và làm náo loạn không gian yên tĩnh của những người mà chúng không thể tranh luận bằng trí não và lời nói. Chúng sẵn sàng đổ mắm tôm, đẩy người khác xuống nước một cách mất dạy nhất với chiêu bài "Yêu nước" và với sự nâng đỡ của hệ thống đảng sau chúng.

Nhiều hoạt động của nhóm này đã bị xã hội lên án, thậm chí báo chí vào cuộc với những lời hứa hẹn chắc như đinh đóng cột của quan chức Cộng sản. Chẳng hạn lời hứa của Nguyễn Đức Chung, Chủ tịch UBND Tp Hà Nội, nguyên Giám đốc Công an Hà Nội về vụ phá hoại tưởng niệm Gạc Ma, vụ Công an Sài Gòn cho đến nay sau mấy tháng vẫn không thể điều tra ra những đứa nào đánh một cô gái rồi quay phim đưa lên mạng Internet dù đã biết rõ chúng là ai...

Tất cả những điều đó, chỉ nhằm nói lên một điều: nhà cầm quyền đang sử dụng, dung túng cho các nhóm xã hội đen đi bảo vệ một chính quyền đồ đang bất lực trước người dân.

Điều này, chỉ nói lên một trạng thái trong việc trị nước của nhà cầm quyền hiện nay: Sự cùng quẫn.

Trên sự cùng quẫn là sự khốn nạn

Trở lại sự việc ngày 4-9-2017 tại Giáo xứ Thọ Hòa, một nhóm khoảng hai chục đứa kéo đến xông vào nhà thờ, nhà xứ Thọ Hòa để đe dọa, uy hiếp linh mục Nguyễn Duy Tân.

Đám du đảng, côn đồ này mang theo cờ đỏ, sao vàng, băng rôn loa đài và được trang bị cả súng, roi điện để "chiến đấu" với linh mục và giáo dân ở đây.

Điểm mặt những đứa đến đây, người ta thấy không mấy xa lạ.

Đó là tên Nguyễn Trọng Nghĩa, một "giáo dân kính Chúa yêu nước" theo cách định nghĩa của Đảng và nhà nước thông qua Đài truyền hình quốc gia và báo Nhân Dân. Chính y là đứa đã kéo loa đến hô hét âm ỹ khu phố và náo loạn, hỗn láo chĩa vào nhà thờ Kỳ Đồng thuộc DCCT mới

đây.

Sở dĩ chúng tôi không lạ tên này, là bởi một sự kiện khó quên. Năm 2013, khi nhà cầm quyền Hà Nội bày trò Góp ý Hiến pháp, Hội đồng Giám mục Việt Nam đã "hưởng ứng" bằng một văn bản như một tiếng nổ giữa trời quang, làm rung chuyển cả hệ thống chính trị. Bản Góp ý dự thảo Hiến pháp của HĐGMVN đã tạo nên cơn lúng túng cho các nhà lý luận, lập pháp và luật, đã làm cho nhà cầm quyền bí lối.

Vậy là tên Nguyễn Trọng Nghĩa đã được sử dụng đến để viết một bức thư hỗn láo với cả HĐGMVN. Chính vì vậy, chúng tôi đã tìm hiểu và vạch ra chân tướng tên này, đồng thời chỉ rõ việc dùng đám tâm thần, ngớ ngẩn để công kích giáo hội Công giáo, thì đó là sự cùng quẫn về cả trí tuệ lẫn lương tâm.

Và như vậy là chạm nọc, nhà cầm quyền vội nhảy cẫng lên như chó dấm phải lửa. Báo Nhân Dân vội vàng đăng bài bao che và dọa nạt, Đài Truyền hình đăng lại nhằm bao biện và đe dọa...

Nhưng, tất cả chỉ là trò hề cho thiên hạ cười mà thôi. Bởi ai cũng biết rằng việc dùng đám giả giáo dân này thì chắc chắn sẽ thất bại nhục nhã. Bởi không có sự dối trá, đội lốt hoặc mạo danh nào có thể thắng nổi sự thật.

Với Giáo hội Công giáo Việt Nam qua gần thế kỷ nay dưới chế độ CSVN nói riêng và hàng thế kỷ trên toàn thế giới nói chung, biết bao mưu ma, chước quỷ đã được thi thố. Thậm chí còn có cả sự tham gia của một số linh mục, chức sắc đi theo Cộng sản mà còn không làm gì suy chuyển được Giáo hội, thì việc sử dụng đám tâm thần, nhố nhăng này chỉ làm xấu mặt đứa tổ chức và nhà cầm quyền mà thôi.

Xưa nay, cha ông vốn đã chẳng nói "Người đại để... đảng, người khôn xấu mặt" đó sao.

Và quả nhiên, đám DLV và côn đồ này đã bị người dân Thọ Hòa vô hiệu hóa, đã bỏ chạy ném cả súng mà vẫn bị tóm cổ lập biên bản giao cho nhà cầm quyền xử lý.

Những bản nhận tội, những lời hứa đã nói lên sự thảm hại không chỉ của chúng, mà của bọn tổ chức và đỡ đầu cho đám này.

Khi nhìn những hình ảnh chính chúng đã thừa nhận tội lỗi của mình là xâm nhập chỗ ở công dân trái phép, mang vũ khí đe dọa mạng sống của công dân, gây rối trật tự công cộng... nhiều người giáo dân ở các giáo xứ Miền Trung và Miền Bắc đã thốt lên rằng: Sao người dân ở đó

hiền hòa đến thế? Thử xảy ra việc vác vũ khí đột nhập giáo xứ, nhà thờ ở một giáo xứ miền Trung thử xem?

Hẳn nhà người dân ở vùng Đồng Nai, và giáo dân ở Giáo phận Xuân Lộc cũng như các giáo phận ở Miền Nam còn quá hiền lành và nhẫn nhịn, vì thế chúng mới có thể làm mưa làm gió những nơi này.

Nhưng, hành động của đám côn đồ này đã ngang nhiên chà đạp pháp luật, coi thường tính mạng sức khỏe người dân, nhất là với linh mục, xúc phạm tôn giáo. Đặc biệt những kẻ mang danh giáo dân nhưng làm tay sai cho Cộng sản, được nhà cầm quyền bảo kê, nâng đỡ ra sao, cách xử lý như thế nào... sẽ là một cú hích, một bài học để cho hơn 1 triệu giáo dân Giáo phận Xuân Lộc nói riêng và các Giáo phận khác nói chung nhìn lại và xác định rõ thái độ của mình với hành động của nhà cầm quyền hiện nay.

Quả thật là sau sự cùng quẫn, là sự khốn nạn, và hậu quả của nó thì đúng như lời Kinh Thánh: "Khốn cho các người vì đã giơ chân đạp mũi nhọn."

Hà Nội, ngày 4/9/2017

J.B Nguyễn Hữu Vinh

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Phơi bày sự thật về Hồ Chí Minh và đảng Cộng sản. Quyết liệt đấu tranh cho Dân chủ Nhân quyền. nỗ lực giải thể chế độ độc tài toàn trị.

ILE DE LUMIÈRE

Chiếc tàu đã cứu hàng chục ngàn thuyền nhân VN

.....*Từ Thức (Paris) 02-09-2017*.....

Nhân dịp các hội đoàn VN ở Đức xây tượng để tri ân ông Rupert Neudeck, người đã cứu trên 10 ngàn thuyền nhân với chiếc tàu Cap Anamur, cũng nên nhớ tới một chiếc tàu khác, Île de Lumière. Một chiếc tàu Pháp đã cứu hàng chục ngàn *boat people* khác.

Cái bắt tay lịch sử

Île de Lumière (Đảo Ánh Sáng) cũng tạo ra cái bắt tay lịch sử của hai trí thức, triết gia hàng đầu của Pháp: một của phe tả, Jean-Paul Sartre, một của phe hữu, Raymond Aron. Và làm lung lay, nếu không tan vỡ, giấc mộng thiên đường XHCN, thế giới đại đồng của cả một lớp trí thức không tưởng.

Île de Lumière ra đời do sáng kiến của Bernard Kouchner, được gọi là *French Doctor*, vì đã sáng lập Médecins Sans Frontières, tổ chức Bác sĩ Không biên giới, đưa các y sĩ Pháp đi giúp đỡ nạn nhân chiến tranh hay thiên tai khắp thế giới.

Trí thức Pháp thời đó có một ranh giới không ai muốn, hay có can đảm, vượt qua: tả và hữu. Sartre và Aron chống nhau kịch liệt. Sartre thiên Cộng, đã từng nói “những người chống Cộng là những con chó” (*Tout anticommuniste est un chien*). Và không lẽ một cơ hội đã kích, miệt thị Aron.

Aron là triết gia, bình luận gia chính trị hiếm hoi đã viết sách, báo không ngừng nghỉ, để vạch trần bộ mặt thực của Cộng sản, thực chất của chiến tranh VN, và hiểm họa độc tài toàn trị đe dọa thế giới.

Đó là một thái độ can đảm hiếm có ở một nước, một thời điểm, thiên tả đồng nghĩa với trí thức. Những người chống Cộng không dám bày tỏ ý kiến của mình, sợ bị coi là phản động (*réactionnaire*), chưa nói tới chống Cộng kiên trì, với những lập luận sắc bén như Raymond Aron hay Jean François Revel. Câu nói quen thuộc của trí thức thời đó: “Thà làm lẫn với Sartre còn hơn có lý với Aron” (*Il vaut mieux avoir tort avec Sartre que raison avec*

Aron). Đó là cái phi lý của tinh thần mù quáng vì ý thức hệ. Sartre được ngưỡng mộ, Aron bị đá kích, chế nhạo, mặc dù với thời gian, người ta thấy, về chính trị, Sartre lầm từ đầu tới cuối, trong khi Aron có lý trên mọi phương diện. Sartre đã mua chuộc những lầm lẫn của mình bằng một thái độ đáng phục: khi tuổi đã cao, gác bỏ tự ái, đã cùng với Aron gõ cửa chính quyền, kêu gọi cứu giúp khẩn cấp các thuyền nhân VN.

Từ Hải Hồng tới Île de Lumière

Một ngày gần cuối năm 1979, chuyện khó tin nhưng có thực đã xảy ra: hai ông lãnh tụ trí thức không đội trời chung, Sartre và Aron, ngồi lại với nhau, lên tiếng ủng hộ dự án Île de Lumière, kêu gọi dân Pháp mở rộng bàn tay tiếp đón thuyền nhân, nạn nhân của cái mà trước đó những trí thức như Sartre nghĩ là một cuộc giải phóng. Khi quân Khmer Đỏ tiến vào Pnom Penh, tờ báo trí thức thiên tả *Le Monde* viết: Dân chúng chen lấn hai bên đường đón rước.

Thảm trạng của *boat people* trên chiếc thuyền Hải Hồng trên màn ảnh truyền hình đã làm họ tỉnh ngủ.

Hình ảnh lạ hơn nữa là Sartre cùng với Aron vào điện Elysée, yêu cầu tổng thống Giscard d'Estaing đón nhận những thuyền nhân trên lãnh thổ Pháp.

Sartre là một trí thức *anarchiste*, không nhìn nhận nhà cầm quyền, hay những cơ cấu của xã hội trường giả, đã từng từ chối giải Nobel Văn chương.

Nước Pháp còn là nơi tiếng nói của những trí thức lớn có ảnh hưởng đáng kể. Việc Sartre cùng với Aron vào dinh Tổng thống kêu gọi giúp *boat people* gây một tiếng vang lớn trong dư luận.

Tổng thống Giscard d'Estaing chấp thuận, dân chúng vui lòng đón tiếp và tận tình giúp đỡ trên 128.000 thuyền nhân, chỉ trong các năm đầu, trong đó nhiều người đã được tàu Île de Lumière cứu vớt ngoài khơi.

Nên nhớ lúc đó kinh tế Pháp đang kiệt quệ. Chính phủ Pháp đã quyết định ngưng nhận di dân. Việc đón tiếp, giúp đỡ, cấp giấy cư trú và giấy phép hành nghề dễ dàng cho hàng trăm ngàn *boat people* đi ngược lại chính sách nhà nước đã được dân Pháp ủng hộ. Hầu như không có một phản ứng tiêu cực nào, tại một xứ chia làm hai; cái gì phe tả cho là tốt, phe hữu cho là xấu. Hay ngược lại.

Là sáng kiến của Bernard Kouchner, dự án *Một con tàu cho Việt Nam* được sự ủng hộ tích cực của các trí thức tả phái nổi danh như triết gia Michel Foucault, ca sĩ Yves Montand, tài tử Simone Signoret, trước đó chống Mỹ, chống chiến tranh VN.

Hình Sarte ngồi họp báo với Aron sau khi gặp Tổng thống Pháp chạy trên trang nhất tất cả các tờ báo lớn nhỏ. Ngồi giữa là André Gluckmann, triết gia thiên tả, *maoiste* (người tôn thờ Mao), sau vụ này trở thành chống Cộng. Ngày nay, tất cả đều đã qua đời, Sartre, Foucault, Aron, Gluckmann, Signoret, Montand. Bernard Kouchner về hưu. Sau khi tàu Île de Lumière ngưng hoạt động, Kouchner rời Médecins Sans Frontières, sáng lập và điều hành tổ chức Médecins Du Monde (Y Sĩ Thế Giới), trước khi trở thành Tổng trưởng Ngoại giao dưới thời Sarkozy.

Nhà thương nổi

Île de Lumière là một chiếc tàu cũ, 1500 tonnes, 90m chiều dài, được sửa cấp tốc, chạy tới đảo Poulo Bidong, ngoài khơi Mã Lai, khởi đầu dùng làm nhà thương nổi, với 100 giường, chữa trị cho 20.000 thuyền nhân trên đảo.

Thuyền trưởng François Herbelin, 29 tuổi, nói đó là những kỷ niệm sâu đậm nhất trên đời ông: “Tôi cảm phục những người Việt rất bình tĩnh, có tổ chức, có tư cách (*digne*), quyết tâm ra khỏi đại nạn. Khi mới tới, họ kiệt lực, nhưng hồi phục rất nhanh, nghĩ tới tương lai”.

Chín tháng sau, Île de Lumière bắt đầu sứ mạng mới: ra khơi cứu vớt những thuyền nhân phần đầu trên biển cả, giữa cái sống và cái chết, giữa mưa bão và hải tặc.

Hàng triệu người đã liều mạng vượt biển tìm tự do, với những phương tiện thô sơ gây kinh ngạc cho người Tây phương. Hàng trăm ngàn người bỏ mạng trên biển cả.

Ile de Lumière đã cứu hàng chục ngàn người, chờ về Poulo Bidong chờ ngày được nhận đi định cư ở Hoa Kỳ, Canada hay Âu Châu.

Sau 14 tháng ngược xuôi, Ile de Lumière được thay thế bởi một chiếc tàu mới, Ile de Lumière II. Herbelin thành hôn với một phụ nữ thuyền nhân Việt Nam, trở thành thuyền trưởng một tàu thương mại. Làn sóng vượt biển bắt đầu từ 1986, khi VN bắt đầu cởi trói, ít nhất về kinh tế.

Devoir d'ingérence

Ile de Lumière đánh dấu một phong trào tương trợ đáng cảm phục ở Pháp, và sau đó ở các nước Tây Phương. Bernard Kouchner nhân đó đưa ra chủ thuyết "Devoir d'ingérence" (Bổn phận phải can thiệp), theo đó các nước dân chủ Tây phương có bổn phận phải can thiệp, để cứu các nạn nhân, tại những nơi nhân quyền bị chà đạp. Sau đó, các nước Tây phương đã nhân danh nguyên tắc này để đổ bộ can thiệp ở Kosovo.

Ile de Lumière cũng đánh dấu sự thức tỉnh của trí thức thiên tả Pháp. Trước đó, từ 1975 tới 1979, Khmer Đỏ thành thời tàn sát ở Cambodge, không ai phản ứng gì. Người ta bịt tai, bịt mắt, bịt miệng để khỏi nghe, khỏi thấy, khỏi nói tới những sự thực phũ phàng.

Người ta không quên câu nói nổi tiếng của Sartre, khi giải thích tại sao ông ta không đề cập đến Goulag và những chà đạp nhân quyền ở Nga Xô Viết: "*Il ne faut pas désespérer Billancourt*". (Không nên làm Billancourt tuyệt vọng). Boulogne Billancourt là một ngoại ô của Paris, nơi có trụ sở của hãng Renault, tượng trưng cho thợ thuyền Pháp. Không dấn động gì tới những tệ hại ở Nga để khỏi làm tuyệt vọng giới thợ thuyền, đang mơ thiên đường XHCN như ông già trong thơ Tố Hữu, ngồi đan rổ mơ nước Nga.

Raymond Aron, tác giả cuốn *L'Opium des Intellectuels* (Thuốc phiện của trí thức) viết: "Những trí

thức thiên tả là những nhà cách mạng phòng khách, căm ghét xã hội đang sống, một xã hội cho họ một đời sống sung túc và đủ mọi quyền tự do, trong đó có quyền tự do ngôn luận".

Sau làn sóng boat people, sau khi bức tường Bá Linh sụp đổ, phong trào thiên tả đi xuống, đảng Cộng sản Pháp trước đó là một trong hai chính đảng lớn nhất, làm mưa làm gió ở Pháp, ngày nay trở thành một đảng bỏ túi, với trên 1% phiếu bầu.

(Paris, Septembre 2017)

LỊCH SỬ: NGÔN NGỮ VÀ QUAN ĐIỂM

+++++Trần Gia Phụng 01-09-2017+++++

Ngày 18-8-2017, tại Hà Nội, Viện Hàn lâm Khoa học Xã hội Việt Nam tổ chức ra mắt một loạt các sách mới, *Lịch sử Việt Nam*, *Văn hóa biển đảo Việt Nam dưới góc nhìn văn hóa dân gian*; *Học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh*; *400 năm chữ Quốc ngữ - Sự hình thành, phát triển và đóng góp vào văn hoá Việt Nam*; *Lịch sử Việt ngữ học*; *Thế kỷ âm nhạc và tài danh âm nhạc Việt Nam*; *Hiên ngang Trường Sa*.

Trong số các sách trên đây, bộ *Lịch sử Việt Nam*, gồm 15 tập, với 5,580 trang, viết từ thời cổ sử đến năm 2000, giá toàn bộ 4,800,000 đồng Việt Nam, tương đương khoảng 240 Mỹ kim theo hối suất hiện nay. Sách này được giải nhứt "Giải vàng sách hay" năm 2015 của Hội Xuất bản Việt Nam. "Giải vàng sách hay" năm 2015 có bốn bộ trúng thưởng là *Lịch sử Việt Nam*, *Lịch sử tư tưởng quân sự Việt Nam*, *Phạm Phú Thứ toàn tập*, *Bộ cổ tịch mới*, được phát giải ngày 21-4-2016, nhân Ngày sách Việt Nam (21-4), do Hội Xuất bản tổ chức tại Thư viện Quốc gia Hà Nội.

Dầu bộ *Lịch sử Việt Nam* trúng thưởng "Giải vàng sách hay" năm 2015, nhưng chẳng có ai chú ý, rất ít người tìm đọc hay bàn luận. Mãi cho đến khi bộ sách này được giới thiệu trong buổi ra mắt sách ngày 18-8-2017 tại Hà Nội, mới được dư luận trong và ngoài nước chú ý và bàn tán, nhờ những lời quảng cáo đánh đúng vào tâm lý người đọc.

Vì chưa được đọc bộ *Lịch sử Việt Nam*, nên bài này không nhận xét về bộ sách *Lịch sử Việt Nam*, mà chỉ giới hạn về phần giới thiệu sách của ban tổ chức trong buổi ra mắt sách ngày 18-8-2017.

1- Phải chăng ngôn ngữ thay đổi?

Trong buổi ra mắt sách ngày 18-8-2017, ngoài phần giới thiệu thông thường, có thêm phần trả lời báo chí, mà sách báo trong nước gọi là chia sẻ của PGS-TS (phó giáo sư tiến sĩ) Trần Đức Cường, nguyên Viện trưởng Viện sử học, hiện là Chủ tịch Hội Khoa học lịch sử Việt Nam, đồng thời là tổng chủ biên bộ sách *Lịch sử Việt Nam* này.

Theo tiến sĩ Trần Đức Cường, bộ sử năm 2015 có nhiều nét mới, nhất là khi viết về nhà Mạc, chúa Nguyễn, vua Nguyễn, và chính quyền miền Nam Việt Nam trước năm 1975.

Vấn đề nhà Mạc, chúa Nguyễn và

vua Nguyễn có phần cổ điển, ít được chú ý. Còn vấn đề chính quyền miền Nam Việt Nam trước năm 1975, theo giáo sư Cường thì sách *Lịch sử Việt Nam* không còn gọi là ngụy quyền nữa, mà gọi là chính thể Việt Nam Cộng Hòa. Đây là một vấn đề khá nhạy cảm, nên những câu hỏi của báo chí xoay quanh nhiều về vấn đề này. Dưới đây xin trích lại nguyên văn các câu trả lời tiêu biểu của giáo sư Trần Đức Cường với báo chí về chuyện nhạy cảm này.

Trả lời câu hỏi của Tuổi Trẻ Online, giáo sư Trần Đức Cường nói: "*Chính quyền Việt Nam Cộng hòa là một thực thể ở miền Nam Việt Nam. Nó tồn tại trong gần 21 năm. Năm 1954 còn có một thể chế nữa gọi là Quốc gia Việt Nam. Sau đó đến năm 1955 thì Ngô Đình Diệm mới phế Bảo Đại để làm Quốc trưởng, sau đó trưng cầu dân ý, bầu Tổng thống.*

Việt Nam Cộng hòa là nối tiếp của Quốc gia Việt Nam. Nhưng vấn đề phải nghiên cứu cho rõ nguyên tắc vận hành của chính quyền này là gì? Đó là một thực thể trên lãnh thổ quốc gia Việt Nam. Trước đây, khi nhắc đến chính quyền Việt Nam Cộng hòa, mọi người vẫn hay gọi là ngụy quân, ngụy quyền. Nhưng chúng tôi từ bỏ không gọi theo cách đó mà gọi là chính quyền Sài Gòn, quân đội Sài Gòn. Lịch sử phải khách quan, phải viết thế nào để mọi người chấp nhận. (TTO tức Tuổi Trẻ Online)

(Nguồn: <https://web.archive.org/web/20170818161551/http://tuoitre.vn/tin/va-n-hoa-giai-tri/20170818/tu-bo-cach-go-i-nguy-quan-nguy-quyen-sai-gon/1371412.html>)

Trả lời ký giả Lan Hương đài RFA cũng về vấn đề Việt Nam Cộng Hòa,

giáo sư Trần Đức Cường cho biết: *"Bản chất chính quyền Sài Gòn và quân đội Sài Gòn theo chúng tôi không có gì thay đổi cả. Đây là một chính quyền được dựng lên từ đũa và vũ khí, thực hiện chiến lược toàn cầu của Mỹ, ngăn chặn chủ nghĩa Cộng sản lan xuống vùng Đông Nam Á, đồng thời chia cắt đất nước Việt Nam một cách lâu dài, biến miền Nam thành thuộc địa kiểu mới và căn cứ quân sự của Mỹ. Điều đó không có gì nghi ngờ cả."*

"Thứ hai, quân đội Sài Gòn thực chất được Mỹ trang bị hoàn toàn và quan trọng hơn là thực hiện mưu đồ của Mỹ. Đó cũng là một đội quân đi đánh thuê. Thực chất các nhà sử học không có một đánh giá nào khác so với thời gian trước đây."

"Nhưng về cách gọi, chúng tôi nghĩ rằng trong một văn bản khoa học, mình gọi trung tính vẫn hơn là ngụy quân, ngụy quyền. Bởi vì cách gọi này mang tính biểu cảm, miệt thị cho nên chúng tôi gọi là quân đội Sài Gòn và chính quyền Sài Gòn." (RFA ngày 21-8-2017.)

Phát biểu của giáo sư Cường đưa đến hai phản ứng thông thường: có người đồng ý và có người không đồng ý. Người không đồng ý ít hơn, không đáng kể, nhưng cũng xin ghi nhận ở đây, tiêu biểu là ý kiến của trung tướng Nguyễn Thanh Tuấn.

Trung tướng Tuấn nguyên là cục trưởng cục tuyên huấn, tổng cục chính trị quân đội CSVN, viết bài đăng trên mạng, đòi thu hồi bộ sách lịch sử mới phát hành. Ông Tuấn cho rằng không thể gọi chính quyền Việt Nam Cộng Hòa, mà phải gọi là "ngụy quân, ngụy quyền" như cũ. Ông Tuấn cáo buộc nhóm soạn sách đã bị *"một nhóm cò vàng hải ngoại, và bọn cơ hội cực đoan trong nước bóp méo sự thật, nhằm để mọi người chấp nhận"*. Ông Tuấn còn tiếp rằng nhóm soạn sách đã *"làm việc không công cho Mỹ phá hoại đất nước"*.

(Nguồn: <http://www.sbtn.tv/trung-tu-ong-csvn-doi-thu-hoi-bo-sach-lich-su-moi-khong-goi-viet-nam-cong-hoa-la-nguy/>).

Nhóm đồng ý với những phát biểu của giáo sư Cường và ban biên soạn bộ *Lịch sử Việt Nam* cho rằng việc gọi Việt Nam Cộng Hòa đưa đến các điều lợi: 1) Xác nhận sự hiện diện của chính thể Việt Nam Cộng Hòa để xác nhận chủ quyền các quần đảo ngoài biển Đông, và xác nhận sự kế thừa hợp pháp trong những thỏa ước quốc tế mà Việt Nam Cộng Hòa đã đạt được. 2) Mở đường cho việc hòa giải hòa hợp dân tộc, chẳng những với những quân nhân, công chức, dân

chúng Việt Nam Cộng Hòa mà với con cháu trong đại gia đình của họ. 3) Sự hòa giải sẽ lôi kéo người Việt Hải ngoại trở về nước đầu tư, xây dựng đất nước. (Các phát biểu này đã được đăng trên các báo ở trong nước cũng như ở Hải ngoại.)

Nhận xét khen chê trên đây, hay những hội luận trên các cơ quan truyền thông trong và ngoài nước về bộ sách *Lịch sử Việt Nam* chỉ dựa trên lời giới thiệu của PGS-TS Trần Đức Cường mà chưa đọc bộ sách *Lịch sử Việt Nam*, xem ra có phần vội vã, vì chưa biết thực tế bộ sách có đúng với lời giới thiệu của giáo sư Cường hay không?

Xin chú ý rằng giáo sư Trần Đức Cường trả lời báo chí về bộ sách *Lịch sử Việt Nam* với tư cách cá nhân, và bên lề buổi lễ giới thiệu sách, nhưng giáo sư Cường hiện là chủ tịch Hội Khoa học lịch sử Việt Nam, và là tổng chủ biên bộ sách *Lịch sử Việt Nam*.

Với cương vị như thế, chắc chắn giáo sư Cường phải là một đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam (CSVN). Nếu không phải là đảng viên CS, giáo sư Cường không được phong hàm GS hay PGS, cũng không được giao cho chức vụ chủ tịch Hội Khoa học Lịch sử, và chức tổng chủ biên bộ *Lịch sử Việt Nam*. Ngoài phần chuyên môn về sử học, giáo sư Cường chắc chắn phải học tập, thẩm nhuần và nắm vững chủ trương, chính sách sử học của nhà nước CSVN.

Dưới chế độ CS, tất cả mọi ngành nghề đều phải phục vụ đảng, phục vụ chế độ. Cán bộ nhà nước phải "hồng hơn chuyên", tức tính đảng cao hơn chuyên môn. Đảng CSVN sử dụng bộ môn lịch sử để tuyên truyền cho đảng CS, theo duy vật sử quan. Ban biên soạn bộ *Lịch sử Việt Nam* phải viết sử theo lệnh của đảng CSVN, dưới sự kiểm soát (mà CS gọi là chỉ đạo) của đảng uỷ Cộng sản trong cơ quan, và cấp cao hơn là ban Tuyên giáo trung ương đảng CS, rồi lên nữa là ban Bí thư trung ương đảng CS.

Do đó, trước khi bắt tay vào viết bộ *Lịch sử Việt Nam*, toàn ban giáo sư, soạn giả, thành viên Hội Khoa học lịch sử phải học tập chủ trương, đường lối, chính sách của đảng CSVN, tuân theo chỉ thị của đảng CSVN. Nếu giáo sư Cường tự ý xé rào, phát biểu linh tinh ra ngoài chủ trương, đường lối chính sách của đảng CSVN, thì GS Cường sẽ bị kiểm điểm trước hội đồng giáo sư hay hội đồng soạn giả, trước đảng uỷ Hội khoa học lịch sử, trước các cấp lãnh đạo cao hơn của hội này, và chắc chắn còn bị khai trừ ra khỏi đảng CSVN.

Phải nhận rõ như thế, để thấy rằng những phát biểu của giáo sư Cường có phản ánh đúng cách nhìn của đảng CSVN đối với vấn đề Việt Nam Cộng Hòa hay không? Nếu không, thì tại sao giáo sư Cường lại trình bày như thế để làm gì?

2- Hãy nhìn kỹ những gì Cộng sản làm

Trên đây là những lời giới thiệu của tiến sĩ Trần Đức Cường về bộ sách *Lịch sử Việt Nam* do ông làm tổng chủ biên. Bộ sách gồm 15 tập do nhiều giáo sư khác nhau phụ trách. Tiến sĩ Cường còn trực tiếp chủ biên tập 12, là tập đề cập đến giai đoạn Việt Nam Cộng Hòa, từ 1954 đến 1965.

Trong những lời giới thiệu, tiến sĩ Cường bảo rằng trước đây, phía CS gọi chính thể miền Nam Việt Nam là "ngụy quân ngụy quyền" là miệt thị. Vì vậy, trong bộ sử mới này, những soạn giả Cộng sản đã đổi cách gọi, bỏ các chữ "ngụy quân ngụy quyền". Tuy chưa có đầy đủ bộ sách, chưa đọc bộ sách, nhưng may mắn là facebooker Nguyễn Thị Bích Hà từ trong nước, đưa lên mạng một số trang tập sách 12 này, để chúng ta có thể so sánh sơ lược với lời giới thiệu của tiến sĩ Trần Đức Cường.

Đọc qua các trang này, điều dễ nhận thấy là cũng giọng văn đó, cũng từ ngữ đó, cũng nhận thức đó, cũng quan điểm đó... luôn luôn có mặt trong các diễn văn, bài viết, sách báo CS từ thời HCM cho đến nay... Trong "Chương II. Miền Nam dưới sự thống trị của Mỹ", dòng thứ 6 và thứ 7, trang 167, nhóm chữ "ngụy quân ngụy quyền" vẫn xuất hiện.

Cũng trong tập 12 bộ *Lịch sử Việt Nam* do tiến sĩ Cường chủ biên, trang 177, từ dòng chữ 13 đến dòng chữ 15, xin mời đọc: *"Trên cơ sở của cái quốc hội bù nhìn này, ngày 26-10-1956, Ngô Đình Diệm đã ban hành một bản hiến pháp phản dân tộc, phản dân chủ và dựng lên cái gọi là chính thể Việt Nam Cộng Hòa."* "Cái gọi là..." xem ra có vẻ còn cay nghiệt hơn cả khi gọi đích danh "ngụy quyền miền Nam".

Thật ra, từ ngay sau ngày 30-4-1975 dân chúng miền Nam Việt Nam đã quá quen với lối ăn nói trịch thượng, lỗ mắng, thiếu văn hóa và cay nghiệt của những cán bộ tự hào là "bên thắng cuộc". Chẳng những người trong nước biết rõ điều này, mà cả người ngoại quốc cũng biết điều này. *"Những kẻ xấu đã thắng cuộc chiến Việt Nam"* (Los Angeles Times, John McCain, 29-4-2000). Vì vậy, ngày nay "bên thắng cuộc" có thêm cay nghiệt bao nhiêu đi nữa,

cũng chỉ tự làm xấu thêm hình ảnh “bên thắng cuộc” mà thôi, chứ chẳng nghĩa lý với dân chúng miền Nam VN, luôn luôn tự hào để đứng vững cho đến hôm nay, mà CSVN phải nơm nớp lo sợ “diễn tiến hòa bình”.

Lịch sử là quá khứ của loài người. Không ai có thể trở về quá khứ để thay đổi lịch sử. Vì vậy, những gì xảy ra trong quá khứ như thế nào, thì phải gọi đúng tên của quá khứ. Việt Nam Cộng Hòa là một chính thể đã tồn tại ở miền Nam Việt Nam từ năm 1955 đến năm 1975, thì gọi là Việt Nam Cộng Hòa, là sự thật lịch sử, là chuyện bình thường của người có học, có giáo dục. Đảng CSVN có gọi thế nào đi nữa thì Việt Nam Cộng Hòa, luôn luôn sống mãi trong lòng người dân miền Nam Việt Nam, và hiện đang sống cả trong lòng dân chúng Bắc Việt Nam qua lá cờ vàng ba sọc đỏ được nhiều nơi mền mộ. Có người bận áo thêu lá cờ vàng bị bắt giam, nhưng vẫn nhất quyết gìn giữ lá cờ vàng.

Hơn nữa, Việt Nam Cộng Hòa đã lập nên những thành tích tuyệt vời mà Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa theo chủ nghĩa CS của tiến sĩ Trần Đức Cường không làm được. Ví dụ trận hải chiến Hoàng Sa chống ngoại xâm Trung Cộng năm 1974. Trong khi thủ tướng Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa ký công hàm ngày 14-9-1958 nhượng Hoàng Sa cho Trung Cộng, thì các chiến sĩ Hải quân Việt Nam Cộng Hòa đã anh dũng chiến đấu để bảo vệ hải đảo tổ quốc thân yêu, chống Trung Cộng xâm lăng ngày 19-1-1974.

Cộng sản VN, với tư cách như thế, bán nước như thế, quy lụy kẻ thù truyền kiếp phương bắc như thế, dù tự hào là “bên thắng cuộc”, cũng không có tư cách gì để xét xử người khác, và cũng chẳng có tư cách gì để phán đoán người khác là “ngụy quân, ngụy quyền”, hay “cái gọi là...”

Nghe những lời giáo sư Trần Đức Cường trả lời phỏng vấn và đọc những điều trong sách *Lịch sử Việt Nam* tập 12 do giáo sư Cường trực tiếp chủ biên, rõ ràng hoàn toàn mâu thuẫn, vì một bên là những lời quảng cáo để bán sách, và một bên là nhận thức lịch sử theo đúng quan điểm chính trị không thay đổi của đảng CSVN.

3- Quan điểm không thay đổi

Trong phần trả lời cô Lan Hương đài RFA, giáo sư Trần Đức Cường xác định: “*Thực chất các nhà sử học không có một đánh giá nào khác so với thời gian trước đây.*” (RFA, 21-8-2017) Như vậy các nhà sử học Cộng sản không có gì thay đổi so với “*thời*

gian trước đây”, là thời gian bắt đầu từ thời Hồ Chí Minh mới qua Liên Xô học làm gián điệp Cộng sản, cùng các đồng đảng CS nhập cảng chủ nghĩa CS về Việt Nam. Đó là khuôn thước bất di bất dịch mà người CS phải học nằm lòng để nhận thức lịch sử theo chủ trương chính sách của đảng CSVN. Để thấy rõ những nhận thức đó như thế nào, xin phân tách sơ lược từng vấn đề một, mà giáo sư Cường đã đưa ra như sau trong việc quảng cáo sách của ông.

Việt Nam Cộng Hòa là hậu thân của Quốc Gia Việt Nam qua một cuộc Trưng cầu dân ý, không phải “*là một chính quyền được dựng lên từ đũa và vũ khí*”. Trong phần trả lời báo *Tuổi Trẻ Online*, giáo sư Cường nói rằng “*năm 1954 còn có một thể chế nữa là Quốc Gia Việt Nam.*”

Chính thể Quốc Gia Việt Nam ra đời năm 1949 sau hiệp định *Élysée* ngày 8-3-1949 giữa tổng thống Pháp Vincent Auriol và cựu hoàng Bảo Đại. Hồ Chí Minh kết án Bảo Đại ký hiệp định *Élysée* là bán nước. Những điều khoản trong hiệp định *Élysée* giống như hiệp ước *Sơ bộ* ngày 6-3-1946 và *Tạm ước (Modus Vivendi)* ngày 14-9-1946 mà Pháp đã ký với Hồ Chí Minh. Như thế, sao gọi Bảo Đại ký hiệp định *Élysée* là bán nước? Đó là HCM nói lấy được, chứ không nhận thức trên thực tế khách quan của sự kiện. Xin nhắc thêm là Vincent Auriol mời Bảo Đại đến dinh tổng thống Pháp là điện *Élysée* để ký kết hiệp ước, trong khi Hồ Chí Minh đang đem tự thân đến tận nhà của bộ trưởng Marius Moutet lúc 12 giờ khuya để xin ký *Tạm ước*. Một bên là quang minh chính đại, được mời đến dinh tổng thống để ký kết. Một bên là đang đem lên lút đến tận nhà riêng của ông bộ trưởng trong giờ ngủ để xin ký kết

Trong khi đó, xin nhìn lại lịch sử. Đầu năm 1950, Hồ Chí Minh âm thầm qua Bắc Kinh làm kiểm điểm trước Lưu Thiệu Kỳ (Liu Shaoqi) để xin viện trợ. (Trần Đình, *Đền Cù*, California: Người Việt Books, 2014, tr. 49). Đường đường là chủ tịch một nước mà phải qua Trung Cộng làm kiểm điểm, thì thật là nhục nhã. Nhục hơn cả bà thái hậu, mẹ vua Lê Chiêu Thống sang Thanh cầu viện năm 1788. Nguồn tin này do tài liệu trong nước chứ không phải của kẻ địch xuyên tạc. Sau đó, Hồ Chí Minh đi tiếp qua Moscow để xin viện trợ. Vậy Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa được dựng lên từ nhân dân tệ hay đồng rúp (ruble, rouble), từ tiền viện trợ của ai, vũ khí của ai?

Bảo Đại và Quốc Gia Việt Nam còn có công rất lớn là thương thuyết

với Pháp, xóa bỏ tất cả những hiệp ước bất công mà Pháp đã ép nhà Nguyễn ký kết, đem Nam kỳ hay Nam bộ về với tổ quốc, thống nhất đất nước bằng tiến trình pháp lý vững vàng, trong khi Hồ Chí Minh vâng lệnh Liên Xô và Trung Cộng, ký kết hiệp định *Genève* (20-7-1954), chia hai Việt Nam ở vĩ tuyến 17.

Giáo sư Trần Đức Cường hùng hồn tố cáo tiếp VN Cộng Hòa “*thực hiện chiến lược toàn cầu của Mỹ, ngăn chặn chủ nghĩa Cộng sản lan xuống vùng Đông Nam Á, đồng thời chia cắt đất nước Việt Nam một cách lâu dài, biến miền Nam thành thuộc địa kiểu mới và căn cứ quân sự của Mỹ. Điều đó không có gì nghi ngờ cả.*”

Giáo sư tiến sĩ Trần Đức Cường ít nhất cũng biết rằng Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) không đem quân tấn công Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (VNDCCCH), mà chính VNDCCCH nhờ vũ khí do Trung Cộng cung cấp sau khi Phạm Văn Đồng bán đảo Hoàng Sa cho Trung Cộng năm 1958, đem quân xâm lăng VNCH. Khi bị xâm lăng, không lẽ VNCH ngồi chờ chết, mà VNCH ở thế tự vệ, phải nhờ đến Mỹ giúp sức. Vậy VNCH không thực hiện chiến lược toàn cầu của Mỹ, mà chính VNDCCCH mới tạo điều kiện cho Mỹ vào giúp VNCH, mà Cộng sản la lớn rằng đó là chiến lược toàn cầu của Mỹ.

Giáo sư Trần Đức Cường còn xác nhận rằng “*chủ nghĩa Cộng sản lan xuống vùng Đông Nam Á*”, chứ Mỹ đâu có muốn lan lên Đông Bắc Á. Vậy ai là kẻ xâm lăng? Ai là kẻ chủ trương kế hoạch toàn cầu, muốn lan xuống Đông Nam Á?

Trên thế giới, ai cũng biết Mỹ giúp Đức, Nhật Bản, Triều Tiên tái thiết đất nước sau năm 1945. Mỹ không chiếm đóng nước nào. Trong khi Trung Cộng đến đâu thì chiếm đóng đó, như Tây Tạng, Tân Cương... Tình hình Việt Nam ngày nay là kết quả của việc Hồ Chí Minh cầu viện Trung Cộng từ năm 1950. Rước Trung Cộng vào chống thực dân Pháp không khác rước thàng ăn cướp đuổi kẻ ăn trộm. Kẻ ăn trộm bỏ chạy thì thàng ăn cướp giành nhà.

“*Quân đội Sài Gòn thực chất được Mỹ trang bị hoàn toàn...*” Điều đó đúng. Vì VNCH bị VNDCCCH tấn công. Quân đội VNDCCCH nhờ Trung Cộng, Liên Xô và các nước CS trang bị vũ khí. Tự một mình VNCH không đủ vũ khí súng ống chống trả vũ khí của cả khối CS, nên VNCH ở thế đành phải nhờ Mỹ trang bị để tự bảo vệ mình chứ làm sao hơn? Ai cũng biết, cho đến đầu thế kỷ 21, mà kỹ nghệ CSVN chưa sản xuất được cây

đỉnh vít, thì làm sao VNDCCH sản xuất được vũ khí vào giữa thế kỷ 20? Vũ khí của Bắc Việt Nam ở đâu ra, T-54, B-40 từ đâu đến, nếu không phải do các nước CS trang bị hoàn toàn?

Chia cắt đất nước là chủ trương của VNDCCH, vâng lệnh Liên Xô và Trung Cộng, ký vào Hiệp định Genève ngày 20-7-1954, chia hai đất nước, trong khi Quốc Gia Việt Nam, tiền thân của Việt Nam Cộng Hòa, không ký vào hiệp định Genève, phản đối việc chia cắt này.

Giáo sư Cường còn cho rằng quân đội Sài Gòn là một đạo quân đánh thuê. Việt Nam Cộng Hòa ở thế tự vệ, phải chống lại cuộc xâm lăng, không thể là đạo quân đánh thuê. Không lẽ VNCH đánh thuê cho VNCH? Ngược lại, không ai quên câu nói rất danh tiếng của Lê Duẩn, bí thư thứ nhất đảng Lao Động tức đảng CSVN: "*Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc.*" Câu này không phải do "Mỹ nguy" bày ra để xuyên tạc, mà là sự thật lịch sử được một cựu cán bộ Bắc Việt Nam là nhà văn Vũ Thư Hiên tiết lộ trong sách *Đêm giữa ban ngày - Hồi ký chính trị của một người không làm chính trị*. (California: Nxb. Văn Nghệ, 1997, trang 422). Ông Nguyễn Mạnh Cầm, bộ trưởng Ngoại giao CSVN, cũng xác nhận như thế trên đài phát thanh BBC tiếng Việt ngày 24-1-2013. Vậy đạo quân nào là đạo quân đánh thuê? Đạo quân VNDCCH hay đạo quân VNCH?

Chỉ cần phân tích sơ qua những phát biểu của phó giáo sư tiến sĩ chủ tịch Hội Khoa học lịch sử Việt Nam, tổng chủ biên bộ sách *Lịch sử Việt Nam*, đủ thấy những lời nói của giáo sư đúng theo lời ban tuyên giáo trung ương đảng CSVN. Bộ sách *Lịch sử Việt Nam* này thực chất chỉ viết theo điều mà CS thường hay gọi là sự chỉ đạo của Tuyên giáo CSVN, vẫn là nhận thức và quan điểm cố hữu của đảng CSVN.

Kết luận

Khi nghe PGS-TS Trần Đức Cường giới thiệu bộ *Lịch sử Việt Nam* ngày 18-8-2017 tại Hà Nội, người ta lầm tưởng là CSVN bắt đầu thay đổi phần nào cách gọi chính thể miền Nam Việt Nam. Dư luận nổi lên bàn tán râm ran cả trong và ngoài nước. Tuy nhiên, chỉ cần vài trang facebook của cô Nguyễn Thị Bích Ngà trích từ tập 12 sách *Lịch sử Việt Nam* do tiến sĩ Trần Đức Cường trực tiếp chủ biên, thì mọi người mới biết là "bé cái lắm", mới thấy rõ rằng những điều giáo sư Trần Đức Cường trả lời báo chí trong buổi giới thiệu sách ngày 18-8-2017 tại Hà Nội chẳng qua chỉ là

những lời quảng cáo để bán sách mà thôi, trong khi thực chất chẳng có gì thay đổi cả. Điều này làm cho người ta nghi ngờ luôn vị trung tướng đề nghị dẹp bỏ bộ sách *Lịch sử Việt Nam*, chỉ là một kếp phụ, lớn tiếng múa rối nhằm giúp cho màn quảng cáo của PGS-TS Trần Đức Cường thêm phần hấp dẫn. Thời đại Internet thật khó ngụy tạo thông tin.

Ngoài ra, phải chăng những giới thiệu của PGS-TS Trần Đức Cường có thể còn là một cái bẫy để theo dõi những phản tử tình nghi? Hay đây là một trái bong bóng thăm dò ý kiến trong và ngoài nước? Thế mà lại có nhiều người suy đoán lung tung. Có cả các tiến sĩ, nhân sĩ tham gia thả bong bóng nữa, nên cuộc thử nghiệm càng nổi đình nổi đám.

Cần chú ý là nhận thức lịch sử của đảng CSVN bắt nguồn cách đây cả thế kỷ, từ chốn xa xăm bên Moscow (Liên Xô) hay Bắc Kinh (Trung Cộng), được HCM và đồng đảng CS du nhập về Việt Nam, tạo dựng nên quan điểm sử học CSVN. Từ thời đó, nghĩa là cách đây gần 100 năm, quan điểm sử học CSVN đóng khung cứng nhắc, không bao giờ thay đổi, và không ai dám thay đổi. Thay đổi là đụng chạm đến HCM và nhứt là chủ trương độc tôn quyền lực của đảng CSVN, sẽ bị quy vào tội xét lại. Hơn nữa, khó một điều là nếu CSVN thay đổi nhận thức và quan điểm, ví dụ chủ trương chuyên chính vô sản, độc tôn quyền lực, thì CSVN có thể bị lâm nguy. Vì vậy CSVN không bao giờ thay đổi.

Nhận thức và quan điểm không thay đổi thì đừng hòng CSVN thay đổi chủ trương, chính sách. Đừng bao giờ có ảo tưởng là Cộng sản thay đổi hay hòa hợp hòa giải. Muốn hòa hợp hòa giải thì phải công bằng, bình đẳng về mọi mặt, nhứt là bình đẳng về chính trị, về ứng cử, về bầu cử. Nhìn những cuộc bầu cử trong nước thì thấy có bao giờ công bằng và bình đẳng đâu? Nếu để tự do bầu cử thì tổng bí thư đảng CSVN cũng thất cử chứ đừng nói ai. Đó là chưa kể điều 4 hiến pháp còn nằm chình ình ra đó, thì làm thế nào CS hòa giải? Hòa giải thì mất chuyên chính vô sản, mất độc tôn quyền lực, không bao giờ CSVN chấp nhận được. Chỉ khi nào gặp khó khăn, CSVN mới thay đổi phương pháp và ngôn ngữ mà thôi, xuống giọng một cách khôn khéo nhằm lôi kéo nhân tâm, lừa phỉnh dân chúng.

Hiện nay CSVN đang gặp vô vàn khó khăn, nên sau khi tung ra những nghị quyết liên tiếp để phỉnh gạt quần chúng không thành công, bây giờ CSVN phải dùng đến lịch sử để đánh

động tâm lý người Việt, nhứt là người Việt hải ngoại, để kêu gọi sự tiếp sức từ hải ngoại, hầu mong vượt cạn một lần nữa.

Vì vậy xin tất cả hãy thận trọng. "*Đừng tin những gì Cộng sản nói, mà hãy nhìn kỹ những gì Cộng sản làm.*" Dù đó là việc làm của những người Cộng sản có học vị tiến sĩ. Cộng sản là Cộng sản. Câu nói của tổng thống Nguyễn Văn Thiệu đúng là chân lý sáng ngời trong lịch sử đất nước. Xin đừng bao giờ quên. Vì lỡ quên thì sẽ bị sập bẫy của CS thêm lần nữa.

(Toronto, 01-09-2017)

VỀ VIỆC BỎ CHỮ "NGUY QUÂN NGUY QUYỀN"

Trong dịp phái đoàn đại diện cho miền Nam như Chân Tín, Nguyễn Ngọc Lan, Lý Chánh Trung, Hồ Ngọc Nhuận, v.v. ra thăm Hà Nội (ngay sau 4-1975), các đồng chí như Xuân Thủy và nhứt là Lê Đức Thọ lúc bấy giờ đã húng chí vung vít mỗi người một câu.

"Khi ông Thọ nói đến tiếng "nguy" là tiếng cần phải bỏ đi, không nên dùng nữa, thì ông Xuân Thủy phụ họa, "Bây giờ mà còn dùng chữ "nguy" thì sẽ phải mất cái dấu nặng."

(Hồ Ngọc Nhuận, Hồi ký Đồi, Bản thảo, trang 32)

Chữ Nguy mất dấu nặng đã treo lơ lửng trên đầu các ông trên 40 năm đến bây giờ mới thấy cái nguy của nó.

Và cũng xin trích dẫn một tài liệu để các đồng chí tham khảo.

"Cục báo chí Xuất Bản. Số 06-BCXB

Kính gửi các cơ quan Thông Tấn xã, đài Phát thanh và đài Truyền hình, các báo chí miền, Thành phố và các Tỉnh.

Chấp hành ý kiến của lãnh đạo, chúng tôi xin thông báo đến các đồng chí được rõ.

Kể từ nay, các bài viết đăng trên báo và phát trên đài, ta nên thống nhất dùng chữ "Những người trong quân đội và chính quyền của chế độ cũ" thay cho chữ "ngụy quân và ngụy quyền Saigon" đã dùng trước đây.

Mong các đồng chí chú ý thực hiện đúng.

Ngày 17 tháng 2 năm 1976.

TM Ban lãnh đạo

Cục báo chí xuất bản

(Ký tên và đóng dấu). T.T.T"

(Hồ Ngọc Nhuận. Ibid., trang 53)

Không cần phải dài dòng, từ văn bản đến thực hiện là một khoảng cách dài phải mất 41 năm mới đem ra thực hiện. Và nếu tính theo thế kỷ thì ta đã phải mất hai thế kỷ!

Trích Nguyễn Văn Lục, Chỉ mới thay một cái tên gọi. 30-08-2017

Nhân ngày 02-09 nói vài lời về tiêu chuẩn của chức Tổng Bí thư —Hà Sĩ Phu 04-09-2017—

1- Một tiêu chuẩn thật nấp sau 7 tiêu chuẩn giả

Bàn về Tiêu chuẩn của 4 chức danh chủ chốt (Tứ trụ) của đảng Cộng sản Việt Nam (tức Quy định 90-QĐ/TW), nhà báo Trần Minh Thảo nhận xét đó là “*bộ máy cai trị do một người nắm giữ*” và trong cái vỏ Mác-Lê thực chất là cái ruột Đại Hán! Đó là một nhận xét chính xác, nên xin được tiếp lời, mạn đàm quanh tiêu chuẩn và đặc điểm của ngôi vị quan trọng nhất này, ngôi vị Tổng Bí thư (TBT).

Đọc 7 tiêu chuẩn thấy TBT phải là một con người tài đức vẹn toàn, nhìn xa trông rộng, ở đỉnh cao thời đại, một lòng vì nước vì dân..., nhưng xét trong thực tế đó chỉ là những tiêu chuẩn giả tạo. Thực tế khắp trong ĐCSVN hiện nay chẳng tìm đâu ra một con người như thế, và trở trêu là giả thử có một người xấp xỉ đạt tiêu chuẩn tài đức cao như vậy thì chẳng những không thể trúng cử vào chức TBT, mà muốn làm một chức quyền như Tổ trưởng dân phố cũng chẳng được, vì một đảng viên tiên bộ như vậy sẽ bị đảng quy vào tội “*tự diễn biến, tự chuyển hóa*” hay biến thành lực lượng thù địch chống phá đảng. Ví dụ trước mắt như ông Lê Đình Kinh ở Đồng Tâm kiên quyết đứng về phía người dân thì lập tức bị đảng cho người đánh gãy xương đùi và bị An ninh Quốc phòng triệu tập lên “*làm việc*”!

Nhưng, đằng sau 7 tiêu chuẩn giả vờ ấy có một tiêu chuẩn ngầm cho chức TBT, tuy không nói ra nhưng lại quan trọng nhất, và được tuân thủ nghiêm ngặt: ***TBT của ĐCSVN phải là một người thân Tàu!*** Có thể có người không tin như vậy, thì dân chúng tôi dám thách thức đảng, thử bầu một người dám bộc lộ khí phách chống Tàu xâm lược, dám tập hợp quanh mình lực lượng toàn dân sẵn sàng chống Tàu xâm lược xem nào! Nguyên vọng khẩn thiết ấy của toàn dân chắc chắn đi ngược với phẩm chất thật

của tất cả các TBT ĐCSVN, đúng như ông Trần Minh Thảo nhận xét: TBT và Tứ Trụ phải mang cái “*ruột Đại Hán*”. Nhưng trong những người thân Tàu (được Trung quốc duyệt) thì người nào thắng cử còn phụ thuộc tương quan phe nhóm và mẹo điều hành bầu cử như Đại hội XII cho thấy.

Trong bài “**Lọc ngược**” tôi đã viết: “*Vì bị chất men CS dẫn dụ, tất cả các Tổng bí thư ĐCSVN từ HCM đến Nguyễn Phú Trọng bây giờ, tất cả đều phá tan kế sách giữ nước của cha ông (phương châm Kinh nhi viễn chi -HSP) trước họa xâm lăng phương Bắc. Dưới sự dẫn dắt của các đời TBT đã gần gũi và nhờ vả TQ đến mức gần bó như môi với răng, như chui vào vòng tay của Tàu, trở thành con nọ của Tàu, để cho lão khổng lồ ôm lấy vai, choàng lấy cổ, thọc tay vào sườn... thì khi kẻ khổng lồ ấy ra tay làm sao mà chống đỡ? Chưa kể còn chủ động ôm lấy nó để nhờ nó làm chỗ tựa chống giông bão dân chủ. Tất cả các đời TBT đều là người thân Tàu quá mức (kể cả Lê Duẩn, mặc dù có tình huống chiến tranh biên giới 1979), không chú ý gì đến khoảng cách an toàn trước con ác thú truyền kiếp Đại Hán. Về chiến lược giữ nước trước Đại Hán thì tất cả sự tuyển chọn ra các TBT đều là “lọc ngược”, bầu ra người dẫn giặc Tàu vào nhà”. Như vậy thì đất nước và nhân dân có thể trông mong gì? Chẳng trông mong gì, chỉ xem cuộc bầu như ta xem hài kịch.*

2- Dở ông dở thằng

Dân ta thường dùng hai từ “ông” và “thằng” để chỉ hai loại người đáng trọng và đáng khinh. Chức vụ TBT đứng đầu hệ thống quyền lực thì chẳng những là “ông” mà còn phải là ông lớn chứ nhỉ? Chẳng thế mà Tổng Trọng vẫn lên giọng đạo mạo, đạo đức “dân chi phụ mẫu”, mà đặt ra 7 tiêu chuẩn cao siêu cho cái ghế của ông. Nhưng liệu ông có biết rằng trong xã hội hiện nay, những người đứng đắn, còn biết “ưu

thời mẫn thế” ngồi trao đổi với nhau về hiện tình đất nước thì đều gọi ông là “thằng”, ví dụ (xin lỗi): “*Việc liệu lĩnh bắt cóc thằng Trịnh Xuân Thanh chắc là thằng Trọng chứ ai, việc đầu hàng thằng Tàu nhục nhã ở bãi Tư Chính của mình chắc cũng do thằng Trọng chứ gì*”, đại loại như thế... Tình trạng dân chúng gọi các ông lớn đứng đầu quốc gia là “thằng” báo hiệu điều gì? Là tín hiệu ngầm cho một xã hội bất an, một chế độ suy đồi vì mất niềm tin! Tất nhiên công khai người ta vẫn gọi “đồng chí” là “ông” nhưng ngôn ngữ thâm sau lưng mới là ngôn ngữ có giá trị đo lường thực chất. Ngày xưa vua chúa phải đóng giả thường dân đi “*vi hành*” trong dân chúng chính là để nghe được tiếng nói thầm trong dân chúng. Vậy ở tình trạng “*dở ông dở thằng*” bây giờ thì thiết nghĩ quan phụ mẫu tối cao Tổng Trọng cũng chẳng nên lên giọng dạy dỗ cán bộ và dân chúng toàn những mẫu mực khuôn vàng thước ngọc nhiều quá làm gì, thật giả trắng đen dân biết cả!

Đúng là: Trời bày một trận nhố nhăng. Ông hóa ra thằng, thằng hóa ra ông (HSP)

Tác giả gửi tới CTM Media

Truyền thông VN hôm 22/8 cho hay, TBT Nguyễn Phú Trọng vừa ban hành tiêu chuẩn chức danh, tiêu chí đánh giá cán bộ thuộc diện Ban chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị, Ban bí thư quản lý. Theo đó, ứng viên cho chức danh TBT phải “*bảo đảm đầy đủ các tiêu chuẩn chung của Ủy viên BCT, Ban bí thư, đồng thời cần có những phẩm chất, năng lực: Uy tín cao trong Trung ương, BCT và trong toàn Đảng; là trung tâm đoàn kết, phát huy sức mạnh tổng hợp của cả hệ thống chính trị... Bên cạnh đó, người này phải “có bản lĩnh chính trị, năng lực, nghiên cứu, phát hiện, đề xuất, phát triển tư tưởng mới và chiến lược lớn, lâu dài; quyết đoán, quyết liệt để quyết định những vấn đề khó, phức tạp liên quan đến vận mệnh của Đảng, của quốc gia, của dân tộc; có năng lực lãnh đạo, điều hành Ban chấp hành TW, BCT, Ban bí thư; có năng lực chỉ đạo chuẩn bị, xây dựng đội ngũ cán bộ cấp chiến lược, đặc biệt là người kế nhiệm.” Ngoài ra, phải “là người đã kinh qua và hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ ở chức danh bí thư tỉnh ủy, thành ủy hoặc trưởng ban, bộ, ngành Trung ương; tham gia BCT trị trọn một nhiệm kỳ trở lên” (Theo BBC 22-08)*

Những lo ngại từ sự thiếu trung thực của một số cán bộ lãnh đạoQuốc Phong 04-09-2017.....

Nhân cách suy đồi, phe đảng suy thoái, dân tộc suy vong bộc lộ từ chính sự giả dối tập thể của mấy triệu người này. Họ lừa dối nhau, lừa dối nhân dân, lừa dối nhân loại và lừa dối chính mình. Để làm gì? Buồn thay, chỉ là để tranh thủ vinh thân phì gia từ sự lầm than, đói khổ và nhục nhã của đồng bào. Một bầy quỷ đói cắn xé nhau và săn đuổi nhân dân trong từng phút từng giây. Những đảng viên nào đó còn lương tri, nhân cách thì lén lút làm người, chưa xót thương mình và vụng trộm thương dân. Những người đó (đảng viên nhưng mà tốt) cũng chỉ là số kiếp một con số trong danh sách đảng viên, không có bổng lộc của một nhóm lãnh đạo, quan chức, không dám bộc lộ sự căm thù hết mực như dân, cũng chỉ như những số kiếp cô hồn vật vờ nửa sống nửa chết trong thế kỷ cô hồn của cái đảng này thôi!

Đỗ Minh Tuấn

Trong thời gian gần đây, dư luận không khỏi buồn lòng trước những dấu hiệu đáng lo ngại trong đội ngũ công bộc của dân với những hành vi thiếu trung thực trong quy trình bổ nhiệm, đề bạt cán bộ; trong khai báo lý lịch và kê khai tài sản, thu nhập cá nhân của các quan chức thuộc diện quy định; thiếu trung thực, gian lận trong chi tiêu ngân sách cùng nhiều thứ thiếu trung thực khác nữa, khó kể hết...

Điều này rất đáng báo động trong bộ máy lãnh đạo và trong xã hội. Phải chăng, đó cũng chính là một thứ "tự diễn biến, tự chuyển hoá" trong nội bộ Đảng mà Ban chấp hành Trung ương đã cảnh báo cần sớm ngăn chặn như Nghị quyết Trung ương 4 khoá 12 đã đề cập.

Tôi từng đọc bài của bà Bộ trưởng Y tế Nguyễn Thị Kim Tiến trên mục Góc nhìn của VNE mà thực sự thấy xúc động và cảm thấy nhiều người trong chúng ta thật có lỗi với những người thầy thuốc mặc blouse trắng. Những vụ thương căng chân, hạ cẳng tay, thậm chí cầm gậy, cầm dao xông vào bệnh viện để chửi bới, đánh, chém bác sĩ là hiện tượng thật đáng buồn cho một xã hội mà đạo đức con người đang bị xuống cấp trầm trọng, và cần phải lên án mạnh mẽ...

Song, tôi cũng không hiểu vì sao, trước việc một nhóm người của Công ty dược phẩm VN Pharma lập mưu qua mặt cả cơ quan quản lý dược Bộ

Y tế để nhập thuốc không rõ nguồn gốc mà có thể gọi đó là thuốc giả (tuy không gây chết người nhưng cũng không thể chữa được bệnh ung thư như nhãn mác ghi) thì có khác gì để bệnh nhân "chết" mòn mỏi trong hy vọng khi dùng thứ thuốc vô dụng này. Thật vô cùng dã man, mất hết cả nhân tính. Chính họ đã gián tiếp giết người, giết chết niềm hy vọng kéo dài sự sống của bệnh nhân trước căn bệnh nan y.

Trong mấy ngày diễn ra phiên toà xử những kẻ làm trong lĩnh vực dược vì tiền mà thất đức này, chẳng thấy bà Bộ trưởng viết bài như từng viết. Thậm chí bà còn chỉ đạo "người phát ngôn" (xin tạm gọi thế) thay mặt Bộ chính thức phản bác những thông tin mà bà cho là "không thiện chí, vu khống", cố ý làm giảm uy tín của ngành Y tế, của cá nhân Bộ trưởng trên các phương tiện truyền thông, mạng xã hội. Những thông cáo nói trên xem ra rất hùng hồn. Dân đọc cũng thấy thở phào và tin rằng bà Bộ trưởng đang bị "ném đá" oan. Nào ngờ đâu ...

Sự trung thực của một cán bộ cấp cao trong bộ máy nhà nước đã dần lộ rõ. Có lẽ PGS-TS Nguyễn Thị Kim Tiến đã nghiên cứu rất kỹ khi thông tin rằng bà "không có ai là người thân làm ở Công ty VN Pharma" và bà "cũng không biết đây là công ty nào bởi nó rất nhỏ" trong lĩnh vực mà bà là người phụ trách cao nhất. Thế nhưng người ta có quyền nghi vấn, sao công ty này nhỏ mà luôn trúng các vụ đấu thầu lớn và lớn nhanh như Thánh Gióng vậy?

Trong khi đó thì cựu Chủ tịch VN Pharma Nguyễn Minh Hùng lại xác nhận em chồng của bà Bộ trưởng từng là Phó giám đốc VN Pharma (chỉ mới nghỉ sau khi cơ quan Công an vào cuộc điều tra). Bộ trưởng Tiến nói gì về thông tin này?

Ngay trong chiều tối ngày 30-8, tại cuộc họp báo Chính phủ thường kỳ, các phóng viên cũng đã nêu câu hỏi về thông tin này. "Bộ trưởng Nguyễn Thị Kim Tiến có phủ nhận thông tin em chồng của mình liên quan đến công ty VN Pharma. Đề nghị người phát ngôn Chính phủ bình luận về sự trung thực của bà Bộ trưởng khi mà chính công ty này đã xác nhận em chồng bà Tiến là lãnh đạo công ty?" – phóng viên báo Tuổi Trẻ đặt câu hỏi như thế và Thứ trưởng Bộ Y tế Nguyễn Việt Tiến nói: "Về việc em

chồng của Bộ trưởng Nguyễn Thị Kim Tiến, Bộ trưởng "không nói" chứ không phải nói "không có", hai việc này khác nhau. Bên cạnh đó, luật chỉ quy định cha, mẹ, vợ, chồng, con không được làm (cùng ngành) chứ không nhắc đến em chồng. Bộ trưởng cũng không báo cáo gì trong Ban Cán sự đảng".

Thì ra, em ruột của chồng, theo quy định hiện hành của nhà nước về những ngành nghề không được làm nếu có người thân làm lãnh đạo, vẫn không hề hấn gì. Vậy là đã rõ. Bà Bộ trưởng đã rất "cao thủ" khi nghĩ ra cách "vận dụng" câu chữ trong quy định của nhà nước trong bối cảnh dư luận đang chĩa mũi dùi vào bà.

Một quan chức cấp cao của Nhà nước như bà Kim Tiến lẽ ra phải lên tiếng sớm hơn, và lên tiếng một cách đàng hoàng, minh bạch về những gì dư luận đang đặt ra vốn có liên quan đến sinh mạng của bao nhiêu người bệnh. Đúng là theo quy định hiện nay trong Luật phòng, chống tham nhũng thì cách hiểu là như thế thật. Song, tại sao bà không phát ngôn sớm hơn trước dư luận và nói kỹ hơn nữa, trung thực hơn nữa về việc có thật sự bà không có "người thân" nào khác theo quy định đó không? Tại sao lại cứ lửng lơ và "đánh võng khái niệm" kiểu đó?

Tôi nghĩ, với một cán bộ cấp Bộ trưởng như bà, đây là sự thể hiện chưa khách quan và cũng chưa thật sự thành thực, nhất là ở một chính khách. Nó chính là phẩm chất cần thiết của người làm lãnh đạo mà đảng Cộng sản Việt Nam luôn xem như là điều cần thiết số một đối với đảng viên.

Cũng trong tuần qua, chuyện tiêu cực xảy ra ở một cơ quan đầu não là Ban Chỉ đạo Tây Nam Bộ (BCĐTNB), một cơ quan ngang cấp bộ, ngành Trung ương, cũng là câu chuyện đáng bàn khi Ủy ban Kiểm tra Trung ương (UBKTTU) thông báo kết luận về những vi phạm xảy ra tại cơ quan này trong thời gian 2011-2016 (giai đoạn ông Nguyễn Phong Quang giữ chức Phó trưởng ban thường trực, cái chức cũng tương đương hàm Bộ trưởng).

Theo thông tin trên Motthegioi.vn thì khoảng mười ngày trước thông báo của UBKTTU, ông Quang đã xin nộp 3,6 tỉ đồng để khắc phục sai phạm. Tuy nhiên, số tiền này vẫn chưa được nộp vì mọi việc phải thực hiện đúng quy trình. Đây được xem như số tiền khắc phục sai phạm về khoản mua xăng dầu mà UBKTTU cũng đã có kết luận (về những sai phạm tại BCĐTNB thời kỳ ông Quang

làm Phó ban thường trực).

Theo kết luận của UBKTTU, trong giai đoạn nêu trên, BCĐTNB đã thiếu trách nhiệm trong lãnh đạo, chỉ đạo, kiểm tra, giám sát việc thực hiện quy chế làm việc... dẫn đến xảy ra nhiều khuyết điểm, vi phạm nghiêm trọng trong thời gian dài đến mức cần phải xử lý kỷ luật. Được biết, cơ quan này đã buông lỏng lãnh đạo, quản lý, để văn phòng, bộ phận nghiệp vụ tài chính, kế toán vi phạm các quy định về quản lý tài chính, để ngoài sổ sách kế toán nguồn kinh phí vận động tài trợ với số tiền trên 100 tỉ đồng. Trong đó ông Nguyễn Phong Quang và ông Nguyễn Quốc Việt (Phó trưởng ban, Bí thư Đảng uỷ) cùng chịu trách nhiệm về những vi phạm, khuyết điểm nêu trên.

"Những vi phạm, khuyết điểm của ông Nguyễn Phong Quang, ông Nguyễn Quốc Việt và một số cán bộ của Cơ quan thường trực BCĐTNB đã gây hậu quả rất nghiêm trọng, làm ảnh hưởng xấu đến uy tín của Đảng, của BCĐTNB, gây bức xúc trong dư luận, trong cán bộ, đảng viên và nhân dân. Những vi phạm này đến mức phải xem xét thi hành kỷ luật Đảng", kết luận của UBKT Trung ương nêu. Ông Nguyễn Phong Quang còn trực tiếp ký bổ nhiệm 32 trường hợp không bảo đảm nguyên tắc, quy trình, thủ tục, tiêu chuẩn... Trong đó có trường hợp điển hình là bổ nhiệm "thần tốc" ông Vũ Minh Hoàng, Phó vụ trưởng Vụ Kinh tế BCĐTNB...

Tôi không tài nào hình dung nổi, ở một cơ quan trung ương với nhân sự chỉ vỏn vẹn khoảng 70 con người mà trong dăm năm có đến 32 trường hợp bổ nhiệm không bảo đảm tiêu chuẩn. Một tỷ lệ vi phạm quá cao. Thực ra, đây là việc có thể coi là tương đối phổ biến ở nhiều bộ, ngành, địa phương chứ không còn là chuyện hy hữu.

Chuyện bê bối về bổ nhiệm Trịnh Xuân Thanh, Vũ Đình Duy mà báo chí nhắc nhiều ở Bộ Công thương cũng là một trong những vụ nổi cộm nhất gần đây... Từ việc UBKTTU vào cuộc về công tác nhân sự này mà đã lộ ra thêm bê bối về tài chính, kinh tế khác, một dạng "tham nhũng vặt" mà thực ra lại không hề... "vật"!

Ngoài ông Quang và ông Việt, kết luận của UBKT Trung ương còn nêu ra những vi phạm, khuyết điểm của một số cán bộ khác tại BCĐTNB trong giai đoạn 2011-2016 như: chánh văn phòng, nguyên chánh văn phòng, kế toán trưởng, nguyên kế toán trưởng, thủ quỹ và nguyên thủ quỹ... Sau khi công bố kết luận vào chiều 22-8, các cá nhân sai phạm

phải kiểm điểm xong trước ngày 15-9-2017 và tự mình đề xuất hình thức kỷ luật. Sau đó, các cấp sẽ họp để xem xét mức độ kỷ luật.

Tôi nghĩ, đây cũng là một điển hình của việc thiếu trung thực ở người đứng đầu đơn vị khi để tiêu cực kéo dài xảy ra ở một cơ quan ngang cấp bộ, dù rất ít người. Lẽ ra cơ cấu này rất dễ quản lý nhưng bê bối vẫn có đất lộng hành đến khó hiểu. Đó cũng là ví dụ về sự thiếu trung thực của lãnh đạo một cơ quan khi có sự bao che, thao túng từ trên xuống cho những vi phạm về quản lý tài chính, về tổ chức cán bộ. Phải chăng vì lý do này, UBKTTU đã xem nó như một đơn vị điển hình đã gây ảnh hưởng nặng nề đến uy tín của Đảng.

Chuyện Thứ trưởng Bộ Công thương Hồ Thị Kim Thoa bị kỷ luật cảnh cáo và miễn nhiệm chức danh Thứ trưởng Bộ Công thương do những sai phạm trong thời gian bà Thoa còn giữ cương vị Chủ tịch HĐQT Công ty CP bóng đèn Điện Quang cũng là do thiếu trung thực trong kê khai tài sản, do làm trái nguyên tắc tài chính khi thực hiện cổ phần hoá doanh nghiệp này để vụ lợi cho cá nhân và gia đình bà. "Sự cố" đối với bà Kim Thoa cũng lại xuất phát từ câu chuyện của bà với tư cách là Thứ trưởng, uỷ viên Ban cán sự Đảng bộ Công thương, đã có những sai phạm liên đới trong vụ bổ nhiệm, đề bạt, luân chuyển Trịnh Xuân Thanh trước đó mà UBKTTU đã ra quyết định kỷ luật khiển trách.

Một cựu quan chức đã thách tôi: "Vậy ông tìm giúp tôi có bao nhiêu phần trăm quan chức hiện giờ ông thấy là trung thực. Khó đấy vì không dễ đâu, ít lắm, nhất là giai đoạn này!". Tôi giật mình và cảm nhận điều ông nói không phải không có lý. Từ chuyện một cá nhân như Giám đốc sở Tài nguyên Môi trường Yên Bái kê khai tài sản (mãi chưa được công bố) khi thanh tra vào cuộc rồi sau đó trên báo bung tiếp các trường hợp quan chức tương tự thuộc Yên Bái và các tỉnh khác cho đến việc lớn của một ngành như ngành giao thông qua hàng loạt các dự án BOT lâu nay đều không thông qua đấu thầu mà Thanh tra Chính phủ vừa kết luận đã cho thấy có quá nhiều góc khuất cần được làm rõ.

Nhiều cán bộ có chức có quyền đã lạm dụng hình thức đầu tư này và biện minh cho nó sau khi mọi việc vỡ lở ra ánh sáng. Đọc trên báo, sao mà khó tiêu hoá đến vậy! Ai cũng nói đều "đã và đang làm đúng quy trình". Vậy thì không có gì sai hay sao, nếu

không sai sao dư luận và người dân phản ứng? Tôi thấy họ nói như vậy cũng là cách nói thiếu trung thực trước Đảng, Nhà nước, trước nhân dân và khó có thể chấp nhận được.

Với tinh thần Cách mạng tháng Tám và Quốc khánh mừng 2.9, đã đến lúc những công bộc của dân hôm nay cần phải nghiêm túc tự nhìn lại mình, nhìn lại công việc mình đang đảm trách trước Đảng, trước dân. Phải thấm thía một điều: Đối với người lãnh đạo, những công bộc của dân, cần nhận ra rằng tính trung thực luôn là một thuộc tính, một phẩm chất tối quan trọng ở người cán bộ. Chức càng cao thì càng phải thấu suốt điều đó. Nhưng, để có được thuộc tính, phẩm chất cần thiết này, thật không hề dễ dàng. TBT Nguyễn Phú Trọng khi kết luận Hội nghị Trung ương 4 khoá 12 cũng đã chỉ rõ: "Từ suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống dẫn tới "tự diễn biến", "tự chuyển hóa" chỉ là một bước ngắn, thậm chí rất ngắn, nguy hiểm khôn lường, có thể dẫn tới tiếp tay hoặc cấu kết với các thế lực xấu, thù địch, phản bội lại lý tưởng và sự nghiệp cách mạng của Đảng và dân tộc".

<http://www.boxitvn.net/bai/50414>

NGUYỄN THỊ KIM TIẾN TRẢ LỜI PHÒNG VẤN

Hỏi: Dù chỉ là một công ty nhỏ trong ngành dược theo lời Bộ trưởng, thế nhưng VN Pharma đã trúng thầu cung cấp thuốc tại nhiều bệnh viện trung ương và địa phương (nhiều nhất là ở TP.HCM) với hơn 476 tỉ đồng năm 2014. Có thông tin đặt nghi vấn Bộ trưởng nhận hoa hồng "khủng" từ các thương vụ này. Bộ trưởng nói gì về các thông tin này?

Đáp: Tôi không can thiệp hay có bất cứ tác động, có quyền lợi gì trong đấu thầu thuốc. Bộ Y tế có hàng chục đơn vị sự nghiệp... VN Pharma trúng đấu thầu chủ yếu ở nhiều địa phương; theo phân cấp thì Sở Y tế ở địa phương đánh giá hồ sơ và các thủ tục khi các doanh nghiệp tham gia đấu thầu thuốc, trang thiết bị y tế. Bộ không can thiệp vào việc đấu thầu thuốc ở các tỉnh, thành.

Ngay tại TP.HCM, một công ty nhỏ như VN Pharma thì tôi làm sao biết được, mà tôi cũng không có thẩm quyền để can thiệp vào như thế. Công việc quản lý ở Bộ rất nhiều, các đơn vị trực thuộc cũng phải được phân cấp quản lý, có người phụ trách chứ tôi làm sao quản lý xuể, hướng chỉ một công ty tư nhân không thương hiệu gì trong ngành dược.

Trích VietnamNet 28-08-2017

HƠN 1,1 TRIỆU NGƯỜI kê khai tài sản, chỉ 3 người không trung thực*Người Quan Sát 06-09-2017*.....

Trong năm 2016, có 1.113.422 triệu đảng viên, cán bộ kê khai tài sản nhưng điều làm dư luận ngạc nhiên là chỉ có 3 trường hợp phát hiện không trung thực. Trong số 3 trường hợp không trung thực được phát hiện ở tỉnh miền núi Yên Bái và Đồng Nai.

Trong chiều ngày 5-9, phát biểu tại Ủy ban Tư pháp của Quốc hội CSVN, ông Đặng Công Huân, phó Tổng Thanh tra Chính phủ đã cho biết kết quả trên. Sở dĩ có con số trên vì trong số hơn 1,1 triệu người kê khai tài sản, đạt tỷ lệ 99,8% số người kê khai. Trong số này chỉ 77 người bị xác minh tài sản. Trong số 77 người bị xác minh tài sản đều là những người dính líu đến những tai tiếng gần đây. Trong số đó có ông Phạm Sỹ Quý, Giám đốc sở Tài nguyên-Môi trường, em trai bà Bí thư tỉnh ủy Yên Bái; bà Phan Thị Mỹ Thanh, phó Bí thư tỉnh ủy Đồng Nai. Cả hai người này đều dính líu đến những vụ tai tiếng liên quan đến việc tham nhũng đất đai trong thời gian gần đây.

Dư luận không rõ những lãnh đạo cấp cao trong Bộ Chính trị đảng CSVN có nằm trong diện buộc phải kê khai tài sản và Thanh tra Chính phủ có đủ thẩm quyền để xác minh tài sản của mấy ông này hay không?

Cũng tại buổi họp, ông Đặng Công Huân còn cho hay, việc tham nhũng liên quan đến đất đai rất kinh hoàng. Với hơn 5.000 cuộc thanh tra hành chính và hơn 190.000 thanh tra chuyên ngành đã phát hiện tham nhũng hơn 34.000 tỷ đồng (khoảng 1,5 tỷ Mỹ kim); hơn 5.000 ha đất vi phạm.

Theo ông Huân, đến năm 2018, tình trạng tham nhũng sẽ giảm ở VN. Vì theo ông, với việc chính quyền CSVN mạnh tay với tham nhũng, bên cạnh đó là phân phát hàng triệu tài liệu để giáo dục cán bộ nhằm tuyên truyền việc phòng chống tham nhũng nên vấn nạn trên sẽ được giảm trong năm tới.

Thật khó có thể biết được liệu

tình trạng tham nhũng có giảm vào năm tới như ông Đặng Công Huân nói hay không, nhưng với một thể chế độc tài đảng trị như hiện nay, chính quyền CSVN rất khó để hạn chế tham nhũng. Tham nhũng đã trở thành chất nhờn để bộ máy này được vận động trơn tru. Lương bổng quá thấp, trong khi rất nhiều người, nhất là những cư dân sống ở miền Bắc sẵn sàng bỏ hàng trăm triệu chỉ để vào được bộ máy nhà nước để nhận mức lương thiếu đói. Để gỡ gạc lại số tiền đã bỏ ra, các cán bộ này không còn cách nào khác là những nhieu, tham nhũng.

Tham nhũng đã trở thành nét văn hóa trong đời sống chính trị ở Việt Nam. Ông Nguyễn Xuân Sơn -cựu Tổng giám đốc Ngân hàng Đại Dương, chỉ trong vòng 5 năm tại vị, ông đã phải chi hết 200 tỷ để tặng cho lãnh đạo. Hay như ông Nguyễn Xuân Anh, Bí thư thành ủy Đà Nẵng, ông này sử dụng chiếc xe hơi đắt tiền là quả của một doanh nghiệp tặng cho ông.

Việc kê khai tài sản ở Việt Nam tất cả chỉ là hình thức nhưng nó lại rất hữu hiệu trong việc dùng để thanh trừng lẫn nhau. Việc kê khai chỉ làm tiêu tốn giấy mực, tốn tiền thuế của người dân. Việc kê khai tài sản là cách mà đảng cầm quyền muốn quản lý các đảng viên của mình. Đó cũng là biện pháp nhằm ngăn ngừa những ai có ý định chống hoặc đi ngược lại quyền lợi của đảng CSVN. Nó còn được dùng để thanh trừng lẫn nhau để giành quyền lợi về cho mình. Điển hình là trong vụ ông Bí thư Thành ủy Đà Nẵng Nguyễn Xuân Anh đấu đá với Chủ tịch Đà Nẵng Huỳnh Đức Thơ, thông tin về tài sản kèch xù của ông Thơ bị tung lên trên Internet. Ông Thơ đã phải cuống cuống thanh minh về khối tài sản của mình.

Cali Today, 06/09/2017

**SAU NHIỀU THÁNG ĐIỀU
TRA VN CHỈ CÓ 1 TRƯỜNG
HỢP THAM NHƯNG ?!!**

CTM Media 11/07/2017

Mới đây theo phúc trình về hoạt động chống tham nhũng của Thanh tra Chính phủ trong sáu tháng đầu năm 2017 thì chỉ có “một trường hợp người đứng đầu bị kết luận thiếu trách nhiệm để xảy ra tham nhũng.” Kết quả này tiếp tục hài hóa các tuyên bố, hứa hẹn của giới lãnh đạo Việt Nam.

Phúc trình không đề cập đến việc kê khai tài sản, thu nhập của viên chức trong sáu tháng đầu năm 2017 mà chỉ công bố một số số liệu liên quan đến việc kê khai tài sản, thu nhập của viên chức hồi năm ngoái. Theo đó đã có hơn một triệu viên chức kê khai tài sản, thu nhập, đạt tỉ lệ 99,8%.

Cũng trong sáu tháng vừa qua, theo báo điện tử Dân Trí, hệ thống thanh tra trải rộng từ trung ương đến các địa phương đã kiểm tra 1.800 cơ quan và chỉ phát giác 22 cơ quan vi phạm các quy định về phòng chống tham nhũng. Tổng số vụ tham nhũng đã được phát giác trong 6 tháng đầu năm 2017 chỉ có 47 vụ, liên quan đến 66 viên chức.

Báo này cũng cho hay công việc xác minh tài sản, thu nhập chỉ thực hiện với 77 người trong tổng số trên một triệu người kê khai năm 2016. Và đây lại là 77 cá nhân bị báo chí, dân chúng tố cáo chứ không phải việc mà Thanh tra Chính phủ phải làm, nhưng cơ quan này vẫn không phát giác được trường hợp nào “thiếu trung thực !”

Xin nhắc lại, trong vài năm gần đây, cả dân chúng lẫn báo giới liên tục công bố các thông tin, hình ảnh cho thấy vô số viên chức giàu có bất thường, sống hết sức xa hoa trong những tư gia trị giá nhiều tỷ đồng, chưa kể đang sở hữu, sử dụng những động sản (đồng hồ, điện thoại, xe hơi) mà tại các quốc gia khác, chỉ có triệu phú mới đủ khả năng sắm.

Trước sự phẫn nộ của công chúng, tại buổi công bố phúc trình về hoạt động chống tham nhũng của Thanh tra Chính phủ trong sáu tháng đầu năm nay, một viên thiếu tướng công an là phó thanh tra Bộ Công an, tiếp tục phân bua.

<https://tieulun.hopto.org>

VIỆT NAM, 'THẾ NƯỚC ĐANG LÊN, THU CÙNG DIỆT TẬN' GIAI ĐOẠN CUỐI.

.....**Phạm Chí Dũng 03-09-2017**.....

Việt Nam năm 2017. Bóng ma tư bản dã man khoác áo “định hướng xã hội chủ nghĩa” và “thế nước đang lên” đang lao đến giai đoạn cùng đường, nhưng lại chỉ mới khởi đầu chiến dịch “tận khoan sức dân” không còn đường lùi của nó.

“Tận khoan sức dân”

Linh cảm quá xấu của người dân về một “chế độ móc túi” chẳng còn là trù tượng. Ngân sách rỗng ruột cùng các nguồn ngoại tệ cạn kiệt đã khiến đảng chính phủ xem dân như “vật tế thần” duy nhất.

“Rút kinh nghiệm sâu sắc” từ các chiến dịch vận động tăng giá điện và xăng dầu mà vẫn thường bị dư luận phản ứng quyết liệt khi ý đồ tăng giá bị lộ ra, vào lần này chính quyền đã âm thầm, hoặc lén lút tăng thuế sử dụng đất phi nông nghiệp gấp 3-4 lần mà không thông báo trước cho dân.

Vụ việc tăng thuế sử dụng đất phi nông nghiệp lén lút xảy ra vào đầu Tháng Tám và kéo dài cho đến nay. Dường như chưa có “chủ trương thực hiện trên phạm vi toàn quốc,” mà Sài Gòn đã trở thành địa phương đầu tiên được “thí điểm.”

Nếu thu thuế sử dụng đất ở Sài Gòn thành công, chính quyền sẽ “nhân điển hình tiên tiến” để thu tiếp ở Hà Nội, Đà Nẵng... nói chung là tại những thành phố được coi là giàu có nhất nước.

Trong cơ cấu thu ngân sách quốc gia, tiền thuế sử dụng đất chiếm khoảng 9%, tương đương khoảng 100,000 tỷ đồng. Nếu đồng loạt tăng thuế sử dụng đất ở các tỉnh thành, ngân sách sẽ có thể “móc túi” dân gấp ít ra vài ba lần con số trăm ngàn tỷ đó.

Nhưng kinh khủng hơn, từ năm 2019, hàng chục triệu người dân sẽ bị ảnh hưởng tiêu cực túi tiền còn tồi khi thuế VAT (giá trị gia tăng) tăng lên 12%. Tháng Tám năm nay, cơ quan tham mưu đặc lực cho chính phủ về các chính sách “thu cùng diệt tận” là Bộ Tài chính đã “phát minh” tiếp cơ chế tăng thuế

sử dụng đất và VAT cùng hàng loạt sắc thuế khác được “nâng lên một tầm cao mới” hay “thế nước đang lên” – nói theo từ ngữ của giới tuyên giáo đảng vào mỗi dịp Tết Nguyên Đán.

VAT là một loại thuế gián thu, tiền thuế được cấu thành trong giá cả hàng hóa và dịch vụ, người tiêu dùng là người cuối cùng chịu thuế, người nộp thuế chỉ là người thay thế người tiêu dùng thực hiện nghĩa vụ nộp thuế cho nhà nước. Thuế giá trị gia tăng có phạm vi tác động rộng, đánh vào hầu như tất cả hàng hóa dịch vụ trên thị trường.

Thuế gián thu (trong đó có thuế VAT) lại chiếm tới 50% tổng thu ngân sách. Công ty chứng khoán Sài Gòn ước tính thuế giá trị gia tăng tăng 2% sẽ giúp ngân sách có thêm 59,000 tỷ đồng, từ đó tỷ trọng thuế giá trị gia tăng trong thu ngân sách sẽ tăng lên khoảng 33%.

Khi đó, người tiêu dùng cứ mua một sản phẩm nào đó là phải trả thêm 12% “chênh lệch.” Số tiền này không thuộc về người bán hàng mà chui vào ngân khố quốc gia dùng để chi xài cho chế độ.

Việc thu thuế này sẽ làm dịu cơn đói khát của ngân sách trong thời buổi “loạn lạc.”

Ngân sách khôn quẩn!

Bảy tháng đầu năm 2017 lại chứng kiến một cơn túng quẩn hiểm có của ngân sách trung ương. Trong khi tỉ lệ bội chi vẫn duy trì ở mức 5.5–6% GDP mà không hề giảm đi, tỉ lệ thu ngân sách lại sụt giảm đáng kể. Với đà thu thuế như hiện nay, rất có thể đến cuối năm 2017 ngân sách trung ương sẽ bị hụt thu đến 11% so với dự toán đầu năm- một tỉ lệ rất cao và sẽ khiến ngân sách này không biết tìm đâu ra hàng trăm ngàn tỷ đồng (trừ việc ồ ạt in thêm tiền) cho một đội ngũ công chức gần ba triệu người mà trong đó có đến 30% bị dư luận xem là “không làm gì cả những vẫn đều đều lãnh lương.”

Trong khi đó, các nguồn “ngoại

viện” đều hầu như đóng cửa với Việt Nam. Trừ “kênh Nhật” còn đôi chút hy vọng về nguồn ODA, còn lại các chủ nợ lớn nhất của Việt Nam là Ngân Hàng Thế Giới, Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế, Ngân Hàng Phát Triển Á Châu đều bắt Việt Nam phải vay với lãi suất và thời gian ân hạn theo mặt bằng thị trường từ Tháng Bảy năm nay.

Khó chồng khó. Mới đây, một dự báo của Trung Tâm Nghiên Cứu Pew (Pew Research Center) của Mỹ lại cho thấy kiều hối về Việt Nam năm 2017 có thể chỉ là \$5.4 tỷ.

Trang VietFact dẫn nguồn từ Pew Research Center cho biết: Theo báo cáo dòng kiều hối quốc tế của Pew Research Center, năm 2015 có tổng cộng \$13.2 tỷ kiều hối đổ về Việt Nam. Đến năm 2016, con số này giảm còn \$9 tỷ (giảm 31,8%), và số lượng kiều hối 6 tháng đầu năm 2017, Sài Gòn tiếp nhận được \$2.1 tỷ. Trong khi đó khu vực này thường chiếm khoảng 58% tổng lượng kiều hối hàng năm, như vậy có thể dự đoán kiều hối 6 tháng đầu năm 2017 sẽ rơi vào khoảng \$3.6 tỷ. Và với dự báo 6 tháng cuối năm 2017, lượng kiều hối còn bị giảm 50% do tác động của việc chính phủ Việt Nam duy trì lãi suất đồng đô la 0% và FED tăng lãi suất, kiều hối năm 2017 sẽ vào khoảng \$5.4 tỷ, giảm 39,7% so với năm 2016.

Nếu dự báo của Pew là chính xác, đây sẽ là một cú giáng rất nặng nề không chỉ đối với nền kinh tế Việt Nam vốn đang lặn ngụp trong năm suy thoái thứ chín liên tiếp tính từ 2008, mà còn khiến phá sản hàng loạt động tác của chính quyền Việt Nam nhằm kêu gọi “khúc ruột ngàn dặm” gửi tiền về.

Vào giữa năm 2017, một lần nữa giới chuyên gia nhà nước và quan chức lại khơi gợi “làm sao để huy động vàng và đôla trong dân đóng góp cho sự nghiệp xây dựng đất nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa”...

Hiện trạng nền kinh tế lại đang quá cần đến USD để phục vụ nhập khẩu và trả nợ cho nước ngoài. Con số “gom đôla” mới nhất được Thống đốc Lê Minh Hưng công bố là gần \$10 tỷ trong năm 2016, đưa kho dự trữ ngoại hối của Việt Nam

lên đến \$41 tỷ. Một phần lớn trong con số gần \$10 tỷ mua vào được xác định từ nguồn trôi nổi trong dân chúng. Tuy nhiên, con số này cũng mới chỉ thỏa mãn được khoảng 2, 3 tháng nhập khẩu do nhu cầu nhập khẩu tăng lên. Cùng lúc, mỗi năm Việt Nam phải trả nợ từ \$10-\$12 tỷ cho các chủ nợ quốc tế.

Tuy thế, việc dự trữ ngoại hối chỉ tăng từ \$41 tỷ lên \$42 tỷ trong 6 tháng đầu năm 2017 lại cho thấy, lượng đôla nằm dưới gối của người dân có thể chẳng còn nhiều để “tìm mọi cách huy động.”

“Đàn cừu”

“Không có gì sượng bằng đề đầu dân thu thuế” –mấy cán bộ hưu trí than vãn với nhau tại phòng thuế. Nhưng khác với những lần trước, vào lần này thái độ họ còn có cả phần nộ.

Nhưng rồi vẫn... đóng tiền.

Nhiều cuộc thăm dò bỏ túi và nhiều bài viết phân tích tâm lý xã hội trên mạng xã hội đã cho biết đại đa số người dân Việt Nam bàng quan, thờ ơ với hoàn cảnh người khác. Nói cách khác là vô cảm, và vô cảm đang trở thành căn bệnh ghê gớm thống trị não trạng và cả trái tim con người.

Một ít trường hợp phản kháng chính quyền đã chỉ xảy ra ở những người hoặc nhóm người bị thiệt hại trực tiếp bởi chính sách. Trong khi đó, những “con cừu” khác vẫn bình an vô sự và vẫn chỉ đứng đưng quan sát, cho đến khi chính họ bị vật trụi lông.

Chính quyền đã nắm được tâm lý tan đàn xẻ nghé đó và đã áp dụng chiến thuật “đánh tía.”

Tiếp theo các “phát minh” thu thuế bán hàng trên mạng, thu thuế “bảo vệ môi trường” và kể cả muốn thu thuế bằng bán... sim số đẹp, con bĩ cực ngân sách đang đánh thẳng vào hầu bao của giai tầng trung lưu và một phần “hạ lưu” qua thuế xăng dầu, thuế sử dụng đất, thuế VAT, và có trời mới biết còn bao nhiêu loại thuế khác –tình cảnh mà ngày càng nhiều người dân và cả quan chức phải thốt lên “sưu cao thuế nặng thế này thì còn hơn cả thời thực dân!”

Với ông Bùi Trinh, một chuyên

gia kinh tế độc lập, tăng VAT tức là toàn dân sẽ phải gánh chịu khi tiêu dùng bất kể sản phẩm gì dù là sản xuất trong nước hay nhập khẩu. Tăng VAT mà giảm thuế thu nhập là một hình thức đứng về phía người giàu, chia nghĩa vụ thuế lên vai toàn dân. Việc tăng thuế này sẽ khiến người nghèo càng nghèo hơn, khoảng cách giàu nghèo cũng vì thế mà cách xa hơn.

Chắc chắn là thế. Thuế chồng thuế, chồng lên đôi vai gầy guộc của người nghèo. Hàng triệu bệnh nhân, vốn đã bị các bệnh viện “bóp cổ bóp họng” và “không có tiền thì chỉ có chết,” sẽ phải nuột nước mắt vào lòng với biểu viện phí chất cao như núi...

Chỉ nghĩ đến tăng thuế, không đoái hoài đến giảm chi – đó là não trạng của giới quan chức buổi chợ chiều thể chế và tận thu giai đoạn cuối chính thể. 76% chi ngân sách cho lương thưởng của đội ngũ gần 3 triệu công chức vẫn giữ nguyên không suy giảm. Hơn 90 triệu người dân phải è cổ để đội lên đầu số công chức đó.

Thế nhưng sự thể ngỡ ngác đến đau đớn là cho đến nay, chiến dịch “thu cùng diệt tận” của chính quyền vẫn đang tương đối có triển vọng bởi “đàn cừu” dân chúng mới chỉ kêu be be tan tác mà chưa hề biết hay dám chum đầu với nhau để phản kháng.

Người Việt

bị thối mắc, cật vắn, đẩy mấy con bò đội nón nhưng hợm hĩnh ra phát ngôn “giải thích” lấy được, nguy hiểm một cách trơ trẽn. Với một chuyên gia kinh tế thông tuệ và dày dặn như chị Phạm Chi Lan thì chúng qua mặt sao được. Đã đến mức “chơi chữ” nghĩa là chị ấy câu giậm lăm rồi, vì bản tính của chị thẳng thắn nhưng trung hậu, rất hiếm khi nói lời khinh bạc!” (Hết trích)

Đỗ Minh Tuấn

<https://www.facebook.com/daodien.dominhtuan/posts/1995123264055641?pnref=story>.

Trong những ngày hè oi bức này, cái nóng về thời tiết cộng với một loạt chuyện người dân bị “móc túi” đang làm bao người thêm... bức xúc hơn. Chuyện tăng giá thuế đất ở một số nơi còn đang sôi sục, thì trạm thu phí Cai Lậy đã thổi bùng câu chuyện xấu xí về các dự án BOT trong giao thông lên, rồi hai cái chảo đó lại được tiếp lửa bằng đề án sửa 5 thứ thuế của Bộ Tài chính.

Không thể đề cập đến tất cả những chuyện đó, tôi chỉ muốn nói đến VAT -câu chuyện đang nóng nhất- trong bài viết nhỏ này. Ba chữ viết tắt VAT làm tôi chợt bật ra câu hỏi: Vì Ai (mà) Tăng thuế? Vì Ai Thế? Ở một đất nước mà Nhà nước khẳng định là “của dân, do dân, vì dân”, thì rút cuộc tăng thuế VAT lần này là do ai, vì ai?

Theo giấy mời hòa tấu của Bộ

Tăng thuế VAT - VÌ AI THẾ ?

.....**Phạm Chi Lan 27-08-2017**.....

Bình luận ý kiến của bà Phạm Chi Lan về việc tăng thuế VAT, GSTS Trần Ngọc Vương viết: (Trích) “Bọn “chuyên gia” của bộ TC, lũ toan tính moi 500 tấn vàng mà chúng nó coi là “trôi nổi” trong dân (!) để chúng nó tiếp tục phiêu lưu và làm mới cho bộ máy tham nhũng, thấy kế hoạch “huy động” bị cảnh giác, mà áp lực của môi hoạ hiện tiền –sụp đổ năm tài khoá và xa hơn nữa– nên “túng thì tính”, đánh thuế tràn lan, bày đặt ra các sắc thuế vô lý và ngớ ngẩn, rồi khi

Tài chính, sáng 19/8 vừa rồi, tôi đến dự cuộc họp ở Bộ để cùng một số chuyên gia tài chính nghe Bộ trình bày những ý tưởng cơ bản và góp ý cho dự án luật đang được Bộ hoàn tất để trình Chính phủ, rồi Chính phủ sẽ trình Quốc hội, để sửa đổi 5 luật thuế ở nước ta.

Vì không phải là chuyên gia tài chính, tôi chỉ phát biểu 3 ý kiến với bộ về cách làm dự án luật này. Tại cuộc họp đó do thời gian rất có hạn, tôi chỉ nói vắn tắt, dưới đây tôi xin làm rõ 3 ý kiến này.

Vấn đề thứ nhất, với mục tiêu “cơ cấu lại ngân sách nhà nước theo hướng bảo đảm nền tài chính quốc gia an toàn, bền vững, góp phần ổn định kinh tế vĩ mô” theo Nghị quyết số 07-NQ/TU của Bộ Chính trị mà Chính phủ và Bộ Tài chính lấy làm căn cứ để sửa các luật thuế, thì sẽ hoàn toàn không đủ nếu chỉ tìm cách để tăng thu như tinh thần dự luật này.

Ngân sách nhà nước luôn bội chi, nợ công đang tăng rất cao, đe dọa an toàn tài chính quốc gia, điều đó ai cũng biết.

Nhưng muốn cân bằng ngân sách, giảm nợ công, trước hết và trên hết Nhà nước phải giảm mức chi thường xuyên đang quá cao, chiếm tới trên 70% chi ngân sách, và thực hiện tái cơ cấu đầu tư công, tái cơ cấu doanh nghiệp nhà nước (DNNN), chứ sao lại chỉ tính tăng thu thuế từ dân?

Nhà nước và DNNN đang quản lý và sử dụng những nguồn tài sản lớn nhất của đất nước. Tập trung nâng cao hiệu quả, chống tham nhũng, lãng phí, thất thoát trong sử dụng các nguồn tài sản đó, cùng với cải cách và nâng cao hiệu quả của bộ máy nhà nước là những cách cơ bản nhất và hoàn toàn nằm trong tay nhà nước để cải thiện đầu tư, chi tiêu công. Đảng và Nhà nước đã có chủ trương tái cơ cấu đầu tư công, tái cơ cấu DNNN, cải cách bộ máy nhà nước, nhưng kết quả thực hiện còn rất hạn chế, vậy thì phải thực hiện bằng được những chủ trương đó.

Không đặt mạnh vấn đề trách nhiệm của Nhà nước trong việc giảm chi, mà chỉ tập trung tăng thu của dân để đảm bảo ngân sách thì không được, không công bằng với dân.

Vấn đề thứ hai, tôi tán thành cách làm một luật để sửa 5 luật về thuế. Với cách làm này, Bộ Tài chính và nhà nước có thể tính toán lại, so sánh giữa các loại thuế hiện hành để điều chỉnh sao cho chính sách thuế được hợp lý, hiệu quả hơn, đảm bảo các mục tiêu quan trọng nhất của chính sách thuế (là định hướng sản xuất và tiêu dùng, điều tiết thu nhập, tạo nguồn thu

cho ngân sách).

Để đảm bảo chất lượng, khi làm luật này cần phải có báo cáo đánh giá tác động, được thực hiện một cách độc lập, khách quan, để làm rõ tác động kinh tế-xã hội của việc điều chỉnh thuế. Báo cáo đó phải làm rõ bốn vấn đề: Chi phí và lợi ích từ việc điều chỉnh 5 loại thuế; Ai được lợi, ai bị thua thiệt từ sự điều chỉnh này; Có cách nào tốt hơn để giải quyết vấn đề ngân sách so với tăng thuế không; Nếu vẫn cần điều chỉnh, thì điều chỉnh thế nào là tốt nhất cho tất cả các bên.

Nếu làm rõ 4 vấn đề này, tôi tin ta sẽ thấy:

- Một là, chi phí cho (do?) tăng thuế là rất lớn, vì doanh nghiệp và người dân vốn đang chịu gánh nặng thuế, phí rất lớn rồi. Các điều tra cho thấy doanh nghiệp phải trả thuế, phí các loại lên tới khoảng 40% thu nhập của họ, còn người dân vừa phải chia sẻ gánh nặng đó cùng với doanh nghiệp (do doanh nghiệp sẽ tính vào giá thành và giá bán ra thị trường), vừa phải cộng bao nhiêu khoản nộp trực tiếp khác ngoài VAT. Hệ quả giảm sút sản xuất-kinh doanh của doanh nghiệp và tiêu dùng của người dân do thuế tăng chắc chắn sẽ tác động xấu tới tăng trưởng kinh tế và nguồn thu cả trong ngắn hạn và trung, dài hạn. Trong khi đó, lợi ích cho ngân sách do tăng thuế sẽ có, nhưng đồng thời sẽ có thể chỉ khiến các cơ quan nhà nước thêm... yên tâm tiếp tục xài tiền của dân, mà không có động lực cải cách để cải thiện hiệu quả chi tiêu, đầu tư công. Vậy là ngay với nhà nước đã “lợi bất cập hại”.

- Hai là, Ai được lợi và ai bị thua thiệt khi tăng thuế? Người được lợi, như đã nói trên, rõ ràng là nhà nước, dù rằng “lợi bất cập hại” và cái lợi đó không bền vững do không nuôi dưỡng được nguồn thu. Người bị thua thiệt thì rất rõ là đông đảo người dân – “nạn nhân” trực tiếp nhất của tăng thuế VAT, và doanh nghiệp. Trong số người dân phải chịu hệ quả của tăng thuế VAT, thì người thu nhập thấp sẽ bị thua thiệt nặng nề nhất, vì tăng “chi” 2% thôi cũng đã là một mức tăng đáng kể so với thu nhập và chi tiêu của họ rồi.

Cũng cần nhớ tăng VAT là đánh trên tất cả những người tiêu dùng trong xã hội, kể cả người già và trẻ em đấy, vì bây giờ hầu như sản phẩm nào chẳng phải mua trên thị trường và chịu thuế VAT. Và đông đảo người lao động chưa kịp mừng do tăng lương cơ bản, thì đã lo giá hàng hóa các loại sẽ tăng lên, tiền tăng thêm chưa kịp vào túi đã bị móc có khi còn nhiều hơn.

- Ba là, có cách nào tốt hơn để giải quyết vấn đề ngân sách so với tăng thuế không? Rõ ràng là có, như đã nêu ở ý thứ nhất. Vấn đề là các cơ quan và cán bộ nhà nước có muốn làm không, hay lại coi tiết giảm chi tiêu, đầu tư công là “tự lấy đá ghè chân mình”, nên thích “ghè chân thiên hạ” hơn.

Ngoài ra, giảm những ưu đãi dành cho DNNN, bớt mức miễn giảm thuế quá nhiều cho một số dự án FDI, tăng thuế đánh vào các dự án kinh doanh bất động sản hay khai thác khoáng sản siêu lợi nhuận, cải cách việc hành thu để chống gian lận, thất thoát, tham nhũng về thuế cũng là những cách tốt để tăng thu, mà tổng mức thu tăng lên từ những việc này rất có thể còn lớn hơn tăng thuế VAT như dự kiến.

- Bốn là, điều chỉnh thế nào là tốt nhất cho tất cả các bên? Với VAT, tốt nhất là không tăng, bởi thuế đó đã đủ cao, đã đóng góp rất lớn (27%) cho ngân sách, và nhất là thuế đó gây thua thiệt cho đa số dân cư. Phần VAT nhà nước thu thêm chắc chắn không thể bù đắp được cho việc mất lòng dân đâu.

Vấn đề thứ ba, Bộ Tài chính có đưa ra lập luận tăng thuế VAT vì mức thuế thông thường 10% của ta thấp, chưa phù hợp với thông lệ quốc tế. Trong khi đó, có những thông lệ quốc tế khác sao ta không học? Bảo đảm quyền của người nộp thuế được tham vấn về chính sách thuế liên quan, được thông tin và giám sát thu-chi ngân sách để yên tâm rằng tiền thuế của họ được sử dụng hiệu quả, công bằng, hợp lý;

Nhà nước phải bảo đảm tính minh bạch và trách nhiệm giải trình về thu-chi ngân sách trước dân;

Phần lớn các nước có kinh tế-xã hội phát triển tốt đều có ngân sách

được sử dụng hiệu quả, theo đó nhà nước với bộ máy gọn nhẹ, có năng lực và hiệu suất cao, chỉ tập trung đầu tư và tiến hành những công việc đúng với chức năng đích thực của mình, không “lấn sân” thị trường và xã hội;

Nền tảng kinh tế và mức thu nhập của dân cư các nước rất khác nhau và khác ta nên khó so sánh, chưa kể nếu chỉ so sánh với các nước có mức VAT cao hơn mà không so với các nước có mức VAT thấp hơn là không sòng phẳng;

Nguyên lý chung về điều tiết thu nhập trong chính sách thuế ở các nước là thu cao ở người giàu để bù đắp cho người nghèo, nhưng một số chính sách thuế ở nước ta lại đi ngược với nguyên lý đó.

Mong sao ba ý kiến trên của tôi, cùng biết bao ý kiến khác đã và đang được mọi người nêu lên sẽ được Bộ Tài chính, Chính phủ và Quốc hội xem xét, và câu hỏi “**Tăng thuế VAT – Vì Ai Thế?**” sẽ được trả lời trong luật thuế sắp sửa đổi.

<http://www.boxitvn.net/bai/50452>

ĐÒN CÔNG AN CỘNG SẢN NƠI "TỬ THẦN" VẮY GỌI

— **Thiên Hà (Cali) 13-09-2017** —

Chưa thể thống kê hết số người dân chết tại các trụ sở Công an Việt Nam trong mấy năm qua là bao nhiêu. Nhưng chắc chắn một điều là con số “biết nói” này sẽ mỗi lúc một tăng, rất đáng báo động. Có chăng nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam (CSVN) đã dành quá nhiều ưu ái đối với ngành công an? Vậy bằng cách nào để bảo vệ an toàn tính mạng người dân khi đến trụ sở công an làm việc là điều đáng quan tâm của đông đảo người dân ở Việt Nam!

Có luật cấm làm nhưng chưa có luật chế tài hữu hiệu

Trường hợp người dân tử vong gần đây nhất xảy ra tại trụ sở tạm giữ của Công an TP Phan Rang, tỉnh Ninh Thuận. Nạn nhân là anh Võ Tấn Minh (25 tuổi, cư ngụ tại

TP. Phan Rang, Tháp Chàm, Ninh Thuận). Trao đổi với báo Tuổi Trẻ vào ngày 10-09-2017, bà Phạm Thu Huyền là thân mẫu của anh Minh đã cho biết người con trai đã tử vong khi đang bị Công an tỉnh Ninh Thuận tạm giam.

Trước đó, vào ngày 28-04-2017, anh Minh đang đi trên đường thì bị Công an bắt giữ. Khám xét trong người anh Minh thấy có mấy tép heroin nên phía Công an đã đưa anh Minh về nhà tạm giữ để phục vụ công tác điều tra.

Qua mấy tháng tạm giam, vào ngày 08-09-2017 vừa qua, Công an tỉnh đến nhà báo tin anh Minh đã chết, thi thể đang nằm ở nhà đại thể Bệnh viện đa khoa tỉnh Ninh Thuận.

Kiểm tra trên thi thể của anh Minh, phía gia đình thấy trên lưng, chân tay có nhiều vết bầm, phần sau gáy có một vết bầm dài khoảng 6cm. Gia đình nghi ngờ anh Minh đã bị đánh trong quá trình tạm giam.

Cũng trong ngày 10-09-2017, qua trích xuất từ camera an ninh tại nhà tạm giữ Công an TP Phan Rang-Tháp Chàm, ông Nguyễn Tiến Hải là Viện trưởng Viện Kiểm

sát tỉnh Ninh Thuận cho báo Tuổi Trẻ biết là bước đầu xác định có xảy ra đánh nhau vào chiều ngày 08-09-2017, tại nhà tạm giữ này.

Cũng tại nhà tạm giữ Công an tỉnh Ninh Thuận, vào ngày 08-07-2017, anh Nguyễn Hồng Đê (SN 1991, ngụ tại thị trấn Khánh Hải, huyện Ninh Hải, Ninh Thuận) đã tử vong sau một ngày bị Công an TP. Phan Rang bắt tạm giam để điều tra vụ án có ý gây thương tích, xảy ra hồi cuối tháng 05-2017.

Theo bà Trần Thị Chót, thân mẫu của anh Nguyễn Hồng Đê, đã cho báo đài biết là vào chiều ngày 07-07-2017, bà vào nhà tạm giữ Công an TP Phan Rang - Tháp Chàm thăm Đê thì phát hiện anh Đê trong trạng thái thất cổ. Bà hô hoán lên và phía Công an đã đưa Đê đi

bệnh viện đa khoa tỉnh Ninh Thuận nhưng đến sáng ngày 08-07 thì anh Đê đã tử vong.

Phần nộ trước cái chết bất thường của anh Đê, người nhà anh Đê cùng hàng trăm người dân đã đưa thi thể của anh Đê diễu hành trên phố để yêu cầu cơ quan chức năng làm rõ nguyên nhân.

Anh Đê, anh Minh chỉ là hai trong số hàng trăm trường hợp người dân chết liên quan đến việc bị giam giữ tại các trụ sở Công an ở khắp các tỉnh, thành Việt Nam chứ không riêng gì một mình tỉnh Ninh Thuận. Thật khó hiểu, trụ sở Công an là nơi làm việc của những người đại diện cho Nhà nước thừa hành pháp luật và bảo vệ tính mạng người dân, nhưng mấy năm trở lại đây nó nổi bật lên mặt dư luận là nơi người dân đến làm việc rồi sau đó không an toàn, dễ dàng tử vong với những lý do khó thuyết phục dư luận.

Chia sẻ với Cali Today, luật sư Nguyễn Văn Hòa sinh sống ở Vũng Tàu cho biết: để bảo vệ tính mạng của người dân trong hoàn cảnh làm việc với công an tại trụ sở công an được an toàn thì :

“Tôi có tư vấn một số người và ngay trong trang Facebook cá nhân của tôi cũng có nói: Bất kể những người nào bị tình nghi, bị tạm giam tạm giữ đều có quyền không nói gì, chờ đến khi nào có luật sư của mình rồi mới nói. Không nói gì kể cả việc khai báo mà mình nghĩ là tình tiết này nó không có hại cho mình nhưng nó cũng sẽ trở thành một chứng cứ buộc tội cho những người bị tình nghi đó.”

“Tiếp nữa, căn cứ vào Điều 16 Bộ luật Tố tụng hình sự 2017, tất cả những người bị tình nghi đều có quyền mời luật sư hoặc người khác bào chữa cho mình để bảo vệ mình, thì bây giờ nếu như ai bị công an mời lên trụ sở thì người ta có quyền kêu một người khác miễn là người này có tài ăn nói hoặc là bạn bè nào đấy mà không cần thiết phải là luật sư để đi cùng với người ta để giám sát việc họ làm, tránh trường hợp bị giam giữ và bị bắt đánh”

Luật sư Hòa còn chia sẻ thêm:

Việt Nam trong danh sách tội phạm nhân quyền bị đề nghị trừng phạt bằng Luật Magnitsky

Trà Mi 14-09-2017

khi bị Công an giam giữ thì người dân cần yêu cầu có lệnh bắt của Tòa án, còn trong trường hợp phạm tội bị bắt quả tang thì phía công an có quyền tạm giam nhưng việc tạm giam này cũng phải có lệnh của Tòa án tối thiểu 12 tiếng đồng hồ, những người đi theo có quyền giám sát mà không ai được quyền đuổi ra về.

Ngoài Điều 16 của Bộ luật Tố tụng hình sự 2017 như đã nói ở trên, còn có các Điều 48, 56, 57 cũng của Bộ luật này đều có quy định người bị tạm giữ tạm giam có quyền mời người bào chữa cho mình hoặc mời người khác bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp cho mình.

Cali Today tìm hiểu: không phải đợi đến Bộ luật Tố tụng 2017 mới đưa ra những Điều luật bảo vệ quyền của người dân khi đến trụ sở công an làm việc, nhưng con số hàng trăm người tử vong trong vòng mấy năm qua đã cho thấy Luật pháp Việt Nam chưa làm tròn trách nhiệm bảo vệ tính mạng người dân, hoặc có chăng nhà cầm quyền CSVN đã dành ưu ái quá nhiều quyền lợi và quyền lực cho ngành công an, ngành được mệnh danh “còn Đảng còn mình” “thanh kiếm và lá chắn” bảo vệ quyền lợi độc tôn của Đảng CSVN và chế độ?

Kết thúc cuộc trao đổi với Cali Today, luật sư Nguyễn Văn Hòa đáp câu hỏi: chưa hẳn đã ưu ái nhiều cho ngành công an nhưng chỉ là một phần và nguyên do chính là quyền lực đang bị lạm dụng, chế tài không đi đồng với hành vi vi phạm. Luật sư Hòa nói:

“Cũng không hẳn ưu ái nhưng thực ra quyền lực đang bị lạm dụng. Còn ưu ái, tôi từng trao đổi với ông cựu Thẩm phán Tòa án tối cao thì riêng Bộ luật Tố tụng hình sự liên quan đến việc vi phạm pháp luật của các cơ quan tiền hành tố tụng chưa có hình thức chế tài, nghĩa là trong luật mình chỉ cấm nó không được làm việc A, việc B nhưng không có Điều luật nào chế tài nếu nó vi phạm sẽ bị thế này thế khác, cho nên Luật của mình còn quá nhiều khe hở”./

Cali Today News

23 tổ chức cổ súy nhân quyền và chống tham nhũng toàn cầu ngày 12/9 kêu gọi chính quyền Mỹ dùng Luật Magnitsky Toàn cầu làm đòn bẩy nâng các biện pháp trừng phạt nhằm vào những cá nhân vi phạm nhân quyền và tham nhũng trầm trọng tại 15 nước trên thế giới bao gồm Việt Nam.

Lời kêu gọi trong bức thư kèm một tập tài liệu chuyển tới Bộ trưởng Ngoại giao và Bộ trưởng Tài chính Mỹ phản ánh công trình điều tra, thu thập dữ kiện hàng chục tháng trời của 23 tổ chức NGO bảo vệ nhân quyền và chống tham nhũng quốc tế do Human Rights First điều phối.

Thông tin được cung cấp cho chính phủ Mỹ hôm nay kêu gọi trừng phạt các cá nhân phạm tội ở các nước: Việt Nam, Azerbaijan, Bahrain, Trung Quốc, Cộng hòa Dân chủ Congo, Ai Cập, Ethiopia, Liberia, Mexico, Panama, Nga, Ả Rập Xê Út, Tajikistan, Ukraine, và Uzbekistan.

Luật Magnitsky cho phép chính phủ Mỹ từ chối visa nhập cảnh và áp đặt các biện pháp trừng phạt kinh tế như đóng băng tài sản tại Mỹ hoặc đang trung chuyển qua Mỹ của những người ngoại quốc vi phạm nhân quyền và tham nhũng nghiêm trọng, những người mà theo mô tả của Human Rights First “nằm trong số các phạm nhân tệ hại nhất trên hành tinh này.”

Thư gửi cho Bộ trưởng Ngoại giao và Bộ trưởng Tài chính Mỹ nói: “Những trường hợp chúng tôi chọn ra xuất phát từ từng khu vực trên thế giới và bao gồm những câu chuyện khủng khiếp về tra tấn, cưỡng chế biệt tích, giết hại, tấn công tình dục, hối lộ và tham nhũng.”

Trong số 23 tổ chức tham gia nỗ lực vận động này có Tổ chức Theo dõi Nhân quyền Human Rights Watch, Phóng viên Không Biên giới, và BPSOS Ủy ban Cứu Người Vượt biên, một tổ chức của người Mỹ gốc Việt chuyên vận động cho nhân

quyền Việt Nam có trụ sở tại Mỹ.

Những nạn nhân từ từng nước được nêu tên trong hồ sơ nhân quyền 15 quốc gia là những nhà hoạt động nhân quyền, thành viên các nhóm tôn giáo thiểu số hay các sinh viên biểu tình chống bất công.

Trường hợp bị vi phạm nhân quyền tiêu biểu được nêu lên trong hồ sơ nói về Việt Nam là bà Trần Thị Hồng, vợ của mục sư Nguyễn Công Chính, người mà theo hồ sơ cáo giác là bị tra tấn và khủng bố tinh thần suốt 2 tháng sau khi tiếp xúc với phái đoàn Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ vào cuối tháng 3 năm 2016 để cầu cứu can thiệp về vi phạm nhân quyền tại Việt Nam.

Tiến sĩ Nguyễn Đình Thắng, Tổng Giám đốc kiêm Chủ tịch BPSOS, cho biết:

“Chúng tôi chọn hồ sơ này đưa vào danh sách chung là vì nó mới xảy ra, các cơ quan Liên Hiệp quốc đều biết và chính Bộ Ngoại giao Mỹ cũng biết rất rõ. Chồng bà Hồng là mục sư Nguyễn Công Chính lúc đó bị án tù 11 năm. Bà Hồng đã gặp phái đoàn Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ để cầu cứu cho chồng bị bệnh nặng và bị tra tấn trong tù. Chỉ vì tiếp xúc với Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ mà bà bị tra tấn, đánh đập, khủng bố. Bà còn là thành viên sáng lập của Hội Phụ nữ Nhân quyền Việt Nam.”

Cá nhân bị đề nghị chế tài là đại tá Vũ Văn Lâu, Giám đốc Công an tỉnh Gia Lai, người có liên quan trực tiếp tới các hành vi vi phạm nhân quyền nêu ra trong hồ sơ của bà Trần Thị Hồng.

Nhà hoạt động Nguyễn Đình Thắng giải thích: “Chúng tôi có 8 danh sách tổng cộng 180 nhân vật. Chúng tôi chỉ chọn một trường hợp này để đóng góp vào danh sách chung để vận động chung. Song song với cuộc vận động chung với 22 tổ chức khác, chúng tôi có cuộc vận động riêng, nhắm riêng vào Việt Nam và thúc đẩy cả danh sách 180 giới chức chính quyền Việt Nam vi phạm nhân quyền nghiêm trọng. Chúng tôi cũng có một số hồ

sơ về tham nhũng lớn tuy không chọn để đưa vào danh sách chung gồm 15 hồ sơ.”

Bước tiếp theo, Tiến sĩ Thắng cho biết, 23 tổ chức hoạt động nhân quyền đồng ký tên trong chiến dịch chung lần này chia nhau gặp các dân biểu, nghị sĩ Mỹ để vận động họ ủng hộ cho danh sách vừa kể, theo dõi xem bên hành pháp chính quyền Trump xử lý thế nào, có thực thi đúng đắn và báo cáo kết quả cho Quốc hội hay không.

Luật Magnitsky Toàn cầu là công cụ trừng phạt sâu rộng nhất trong lịch sử Hoa Kỳ đối với các hành vi vi phạm nhân quyền và tham nhũng trên thế giới.

Được thông qua bởi cả Hạ lẫn Thượng viện Hoa Kỳ, luật này được ký ban hành vào tháng 12 năm ngoái, lấy tên nhà hoạt động Sergei Magnitsky, người bị chính quyền Nga cầm tù và sát hại vào năm 2009 sau khi phanh phui những sai phạm trên quy mô lớn của nhà cầm quyền.

Luật Magnitsky Toàn cầu được mở rộng dựa trên Đạo luật Magnitsky 2012 vốn chỉ áp dụng chế tài các cá nhân và các tổ chức ở Nga.

CHIẾN DỊCH VẬN ĐỘNG NHÂN QUYỀN QUỐC TẾ UPR

Một phái đoàn vận động nhân quyền người Việt sẽ tới châu Âu để cập nhật cho các cơ quan Liên Hiệp Quốc về những tiến bộ cũng như những vi phạm của chính phủ Việt Nam trong lĩnh vực nhân quyền. Chiến dịch Vận động nhân quyền quốc tế UPR (Kiểm điểm Định kỳ Phổ quát) do VOICE phát động kéo dài gần 1 tháng và sẽ bắt đầu vào ngày 15/9, sinh nhật của blogger Anh Ba Sàm (tức Nguyễn Hữu Vinh) đang bị cầm tù.

Một trong những người tham gia phái đoàn vận động, nhà hoạt động Đinh Thảo, sẽ phát biểu trước Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc tại Geneva, Thụy Sĩ, ngày 19/9 để thu hút sự chú ý của quốc tế về các hành động vi phạm nhân quyền nghiêm trọng diễn ra tại Việt Nam.

Nhà hoạt động trẻ tuổi từng bị bắt giữ vì tham gia các cuộc biểu tình phản đối chính quyền Hà Nội đồn chặt cây xanh hồi năm 2015 nói với VOA rằng cô sẽ “lên án chính phủ Việt Nam đã không những không thực hiện những điều đã cam kết trong chiến dịch UPR năm 2014, mà thậm chí còn làm ngược lại so với những gì đã hứa.”

Theo VOA 15-09-2017

Kiểm điểm UPR Việt Nam ngập ngụa "thành tích nhân quyền"

.....**Phạm Chí Dũng 13-09-2017**.....

Cơ chế rà soát định kỳ phổ quát (UPR) là cơ chế mới và liên chính phủ của Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc được thành lập và đi vào hoạt động từ năm 2008. Cơ chế này có nhiệm vụ rà soát tổng thể các vấn đề nhân quyền tại tất cả các nước thành viên Liên Hiệp Quốc, bất kể lớn hay nhỏ, phát triển và đang phát triển, định kỳ 4-5 năm một lần.

4 năm sau khi được cho đặc cách một cái ghế trong Hội đồng Nhân quyền Liên Hiệp quốc (từ tháng 11-2013), vào năm 2017 giới chóp bu Việt Nam một lần nữa phải có báo cáo cho Hội đồng này về những kết quả thực hiện nhân quyền theo các khuyến nghị mà các thành viên của Hội đồng đã gửi cho Việt Nam.

Cóp – dán

Cũng một lần nữa trong rất nhiều lần, một kênh Đảng nổi trội giơ giáo điều và mị dân là Thông tấn xã Việt Nam lại tung ra bài viết “*Việt Nam thực hiện đầy đủ cam kết thúc đẩy quyền con người*”.

Bài viết trên “*luôn đặt người dân ở trung tâm của phát triển, trong những năm qua Việt Nam đã, đang làm hết sức mình để bảo đảm hòa bình, ổn định, phát triển bền vững, thúc đẩy quyền con người và đã đạt được nhiều thành tựu quan trọng...*”

Việt Nam thực hiện Cơ chế rà soát định kỳ phổ quát lần đầu vào tháng 5-2009, nhận được 123 khuyến nghị từ 60 nước, chấp thuận 96 khuyến nghị, 5 khuyến nghị khác đã và đang được thực hiện tại thời điểm rà soát... Qua việc thực hiện Cơ chế rà soát định kỳ phổ quát chu kỳ II, Việt Nam đã đề cao vị thế, hình ảnh một nước Việt Nam đổi mới, sẵn sàng đối thoại và đóng góp tích cực về mọi vấn đề quyền con người mà quốc tế quan tâm. Có được điều đó là nhờ chính sách nhất quán của Đảng, Nhà nước Việt Nam về quyền con người và những thành tựu của Việt Nam trong công cuộc Đổi mới toàn diện đã tạo điều kiện nâng cao đời sống vật chất, tinh thần của

nhân dân, bảo đảm ngày càng tốt hơn quyền con người tại Việt Nam”.

Nếu đối chiếu bài viết trên của TTXVN với nhiều bài “tự sướng” trước đây của báo Đảng về “thành tích nhân quyền”, hoàn toàn không khó để nhận ra rằng nhiều nội dung giữa các bài viết này được tái hiện theo phương thức “cóp–dán”, nghĩa là những bài báo trước đây gần như nguyên văn từ “báo cáo quyền làm người” của Bộ Ngoại giao, còn bài viết hiện thời lại “cóp–dán” gần như y nguyên những bài viết trước đây.

Đỉnh điểm dối trá

Chỉ có điều, bài viết mới nhất của TTXVN đã không hề cập nhật vụ Chính phủ Đức cáo buộc Trịnh Xuân Thanh bị mật vụ Việt Nam bắt cóc tại Berlin vào tháng 07-2017. Trên phương diện “mở rộng hoạt động đối ngoại song phương và đa phương” cùng “Việt Nam muốn làm bạn với tất cả các nước”, vụ “bắt cóc Trịnh Xuân Thanh” không chỉ làm bùng nổ cuộc khủng hoảng ngoại giao Đức–Việt mà còn rất xứng đáng trở thành một “thành tích nhân quyền” quá nổi bật trên thế giới, thuộc về một chính thể cùng chế độ công an trị kể từ ngày trở thành thành viên Hội đồng Nhân quyền LHQ vào năm 2013.

Bài viết của TTXVN cũng không hề đề cập đến một cuộc khủng hoảng khác trong năm 2017 –khủng hoảng thuốc ung thư giả mà thủ phạm chính là Bộ Y tế Việt Nam– mà đã rất có thể gây ra cái chết lần thứ hai cho hàng ngàn bệnh nhân bị ung thư.

Những bài viết của TTXVN và những tờ báo Đảng khác cũng hoàn toàn không đề cập đến hậu quả rất nhiều ý tưởng luật được hiến định từ Hiến pháp 1992, nhưng đến nay vẫn chưa được Bộ Chính trị và Quốc hội VN cho thoát thai, như Luật biểu tình, Luật lập hội... Thậm chí Hiến pháp năm 2013 còn đi ngược lại đòi hỏi hết sức chính đáng của tuyệt đại đa số nông dân và

người dân, khi thắng tay phủ nhận quyền sở hữu tư nhân về đất đai, tiếp tục xúc tác mạnh mẽ cho công cuộc áp bức giành đất và cướp đất của các nhóm lợi ích ở các địa phương, tạo ra tầng lớp hàng triệu dân oan mất đất ở VN.

Dự luật hình sự (sửa đổi) được công bố đã cho thấy toàn bộ các điều khoản bị cộng đồng quốc tế lên án là mơ hồ và thường xuyên bị công an lạm dụng, lợi dụng như 79 (Lật đổ chính quyền), 88 (Tuyên truyền chống nhà nước), 258 (Lợi dụng các quyền tự do dân chủ)... đã chỉ được hoán đổi vị trí và đánh số lại mà hầu như không có bất kỳ thay đổi hoặc lược bỏ nào về nội dung.

Một luật khác cũng đang gây tai tiếng đáng kể là Luật Tín ngưỡng Tôn giáo, với quá nhiều quy định “xin-cho” mà do đó đã bị cộng đồng dân chủ trong nước tố cáo là những dự luật này được sinh ra chỉ để đối phó với sức ép của quốc tế, nhưng về thực chất nhằm cản trở chứ không phải mở ra dân chủ.

Cũng như thảm trạng thuốc ung thư giả, đối trá nhân quyền đã lên đến đỉnh điểm. Rất nhiều cảnh “tự chết” của dân trong đồn công an, rất nhiều trận đòn thù của công an nện lên đầu những người dân biểu tình phản đối Trung Quốc... đã không hề được báo Đảng nhắc đến.

Cấm vận kinh tế?

Cho tới lúc này, mục tiêu chính của nhà cầm quyền vẫn chỉ là tiền hành chủ trương chiêu dụ giới dân chủ nửa vời và giới người Việt hải ngoại. Do đó ở trong nước, họ chỉ mở cho những hoạt động nào mà công an nghiêm nhiên “vào tận phòng để quay phim”, còn chính quyền lại dễ tuyên truyền và lấy điểm “nhân quyền” với quốc tế để phục vụ cho mục tiêu kiếm lợi từ “thương mại song phương”.

Cuối cùng, chuyện gì phải đến đã đến. Sau hàng loạt báo cáo lên án chính quyền Việt Nam vi phạm nhân quyền ngày càng trầm trọng của các tổ chức Ân xá Quốc tế, tổ chức Theo dõi Nhân quyền Quốc tế, Ủy ban Bảo vệ Ký giả không biên giới, tổ chức Phóng viên không biên giới..., vào năm 2016 Ủy ban Tự do Tôn giáo Quốc tế Hoa Kỳ

(USCIRF) đã công bố bản báo cáo mang tựa đề “*Tự do Tôn giáo tại Việt Nam: Đánh giá việc đưa vào danh sách các quốc gia cần đặc biệt quan tâm (CPC) 10 năm sau khi rút tên*”. Đến năm 2017, đòi hỏi đưa VN trở vào Danh sách CPC còn dày đặc hơn và ngày càng khả thi hơn.

Được hưởng lợi đáng kể từ việc thoát khỏi CPC, sau đó Việt Nam còn được chấp thuận trở thành thành viên của Tổ chức Thương mại Thế giới vào năm 2007. Trong vài ba năm sau đó, nền kinh tế Việt Nam đã “chung vui” cùng chế độ bằng những chiến dịch đầu cơ kinh hoàng, mang lại vô số tiền bạc cho lớp đại gia đầu cơ và giới quan chức tham nhũng chính sách. Nhưng đồng thời từ năm 2008 đến nay, chính quyền Việt Nam lại gia tăng bắt bớ người bất đồng chính kiến. Chỉ riêng hai năm 2011 và 2012 là “cao điểm”, số người bất đồng bị bắt hàng năm đã lên tới gần năm chục. Trong 8 tháng đầu năm 2017, số người bất đồng bị bắt đã lên đến con số 21.

Cho tới nay, không chỉ giới chức Hoa Kỳ, mà rõ ràng cả nhiều nước Tây Âu, và cả Đông Âu, đã đánh giá tình hình nhân quyền ở Việt Nam ngày càng tồi tệ, số người bị bắt bớ, đánh đập và sách nhiễu ngày càng tăng. Tất cả đều cho thấy chính sách dỡ bỏ CPC của Hoa Kỳ đối với Việt Nam vào năm 2006 là... sai lầm.

Một khả năng có thể xảy ra trong thời gian tới là bất chấp những bản báo cáo “Việt Nam luôn quan tâm và bảo đảm quyền con người”, Hội đồng Nhân quyền LHQ sẽ phải xem xét lại tư cách của chính quyền Việt Nam trong Hội đồng này, còn người Mỹ sẽ phải đưa Việt Nam vào lại Danh sách CPC, đồng nghĩa với một cơ chế cấm vận kinh tế khá toàn diện. Nếu khả năng này xảy ra, nền kinh tế Việt Nam đã suy thoái đến năm thứ chín liên tiếp sẽ hầu như vô vọng về các nguồn lực từ bên ngoài, trở thành tác động trực tiếp và ghê gớm nhất đến chân đứng chính trị của chế độ.

Nguồn: <https://www.voatiengviet.com/a/upr-nhan-quyen-viet-nam/4025695.html>

THÔNG CÁO BÁO CHÍ AN NINH CỘNG SẢN VIỆT NAM KHỦNG BỐ ĐẢNG VIỆT TÂN BẰNG ACID (02-09-2017)

Đảng Việt Tân xin cảnh báo công luận về sự khủng bố mới đây của nhà cầm quyền Việt Nam qua sự việc tạt acid vào 4 người, trong đó có thành viên cao cấp của đảng Việt Tân, xảy ra tại Phnom Penh, Campuchia.

Vào 10 giờ tối ngày 2 tháng 9 vừa qua, an ninh Cộng sản Việt Nam di chuyển trên 2 xe gắn máy đã tạt acid vào 4 người đang đi bộ trong một khu vực của thành phố Phnom Penh. Vụ tạt acid này đã gây thương tích cho 4 người, trong đó có ông Nguyễn Ngọc Đức, Ủy viên Trung Ương Đảng Việt Tân. Ông Nguyễn Ngọc Đức đã được đưa về Pháp để điều trị và tình trạng hiện ổn định. Ba người còn lại bị nhẹ hơn và cũng đang được chữa trị.

Ông Nguyễn Ngọc Đức sinh năm 1955 và là một kỹ sư ngành điện toán, tốt nghiệp tại Pháp. Ông từng là Chủ tịch Hội Ái Hữu Việt Kiều Nam Paris và đã tham gia đảng Việt Tân vào đầu thập niên 80.

Trong những năm gần đây nhà cầm quyền CSVN đã cho công an chìm tấn công gây thương tích trầm trọng cho nhiều nhà hoạt động dân chủ. Đây là chính sách khủng bố vô nhân đạo và vi phạm trầm trọng luật pháp quốc tế.

Việc sử dụng những hành vi khủng bố nói trên là biểu hiện bản chất phi chính nghĩa rõ rệt nhất của chế độ độc tài CSVN. Chúng tôi minh định những toan tính khủng bố này hoàn toàn không có tác dụng. Đảng viên Việt Tân sẽ tiếp tục con đường tranh đấu bằng phương thức bất bạo động để giương cao chính nghĩa chấm dứt độc tài và canh tân Việt Nam.

Ngày 14 tháng 9 năm 2017

Việt Nam Canh Tân Cách Mạng Đảng

Các tổ chức xã hội dân sự độc lập, nhất là các Giáo hội, cần vận dụng sức mạnh đức tin, tinh thần tôn giáo, tính chất liên kết, ý thức kỷ luật của mình để tổ chức những cuộc biểu tình ôn hòa nhưng kiên trì và quyết liệt, ngõ hầu đòi công lý và nhân quyền trên mọi phương diện.

Về Cuốn Từ Điển Tiếng Việt của GS Nguyễn Lâm - Phê bình và khảo cứu của Hoàng Tuấn Công: Một già một trẻ và một câu hỏiHoàng Dũng-Văn Việt 09-09-2017.....

Bài viết 1 về một “trí thức tiêu biểu, đại thụ văn học” Việt cộng.

Hai người cách nhau 64 tuổi. Một được đào tạo về dân tộc học, làm công tác khuyến nông ở một tỉnh lẻ, gần như vô danh trong chuyên ngành từ điển, nghiên cứu là chuyện tay trái, sau khi hoàn thành công việc tại cơ quan. Một dạy đại học, nổi danh trong giới nghiên cứu, với danh hiệu Nhà giáo nhân dân, giải thưởng Nhà nước về khoa học và công nghệ, suốt đời cặm cụi làm từ điển, là tác giả và đồng tác giả của gần 10 cuốn từ điển.

2000 cuốn thuần học thuật với giá không hề rẻ mà chỉ trong vòng một tuần bán hết veo và nhà xuất bản phải tính đến chuyện tái bản. Đây là một sự kiện chưa từng có. Người ta háo hức tìm đọc cuốn *Từ điển tiếng Việt của GS. Nguyễn Lâm – Phê bình và khảo cứu*, một trong những lý do có lẽ là sự “bất đối xứng” không lồ giữa hai tác giả. Hơn nữa, trong sinh hoạt học thuật ở nước ta, lần đầu tiên mới có một công trình dày dặn, tới gần 600 trang, do một người viết phê phán một người. Ngày xưa, Ngô Tất Tố có cho xuất bản *Phê bình Nho giáo của Trần Trọng Kim* (Hà Nội: Mai Lĩnh, 1940), nhưng tuổi tác và vị trí học thuật giữa Ngô Tất Tố và Trần Trọng Kim không chênh lệch nhau đến thế và cuốn sách của Ngô Tất Tố tương đối mỏng, chỉ 74 trang.

Nhưng công trình của Hoàng Tuấn Công sẽ nhanh chóng là một xi-căng-đan học thuật nếu nó không có một giá trị khoa học vững chắc. Đọc Hoàng Tuấn Công, phải thừa nhận tác giả có một cách làm việc minh bạch, khoa học: mỗi luận điểm đều được biện giải, dẫn chứng nguồn tư liệu của chính tác giả hay của các công trình đi trước; độc giả hoàn toàn có thể tự kiểm tra.

Những ai từng đọc các giai thoại về “Vua chính tả” Nguyễn Lâm sẽ sững sốt khi thấy chỉ trong cuốn sách mỏng (chỉ hơn 100 trang)

đúng chính tả, mà Hoàng Tuấn Công trung ra được đến 22 lỗi, trong đó có những lỗi khó tưởng tượng được ở một học giả chuyên về từ điển, như *quyển dữ, xạm xở, trạnh lòng, sun soe*, (ngã) *xóng xoài, xặc sỡ, dây trun*, ...

Mà đâu chỉ là chính tả. Làm từ điển tiếng Việt, thì tiếng Việt của tác giả phải ở mức điêu luyện và uyên bác. Đằng này, Hoàng Tuấn Công đưa ra những bằng chứng cho thấy tiếng Việt của cụ Nguyễn Lâm quả có vấn đề. Vài ví dụ: (1) Nguyễn Lâm: **“phá lên cười đgt** Nói đám đông đồng thời cười rộ lên: *Cả nhà phá lên cười* (Ng. Tuấn)”. Hoàng Tuấn Công: “Đó chỉ là nghĩa của “*phá lên cười*” trong câu văn của Nguyễn Tuấn. Một người bắt ngờ bật lên tiếng cười to, sảng khoái vẫn có thể gọi là “*phá lên cười*”, hoặc *cười phá lên*, không dứt khoát phải là “*đám đông đồng thời cười rộ*””. (2) Nguyễn Lâm: **“thồn thức đgt** Khóc nức nở: *Cô thồn thức, cố nén tiếng khóc* (NgĐThi)”. Hoàng Tuấn Công: “Đã “*khóc nức nở*” làm sao còn gọi là “*thồn thức*”? Thực ra, cách hiểu từ “*thồn thức*” đã nằm ngay trong câu văn của Nguyễn Đình Thi mà GS Nguyễn Lâm lấy làm ví dụ: “*Cô thồn thức, cố nén tiếng khóc*””. Bao nhiêu lỗi loại này? Hơn 70!

Làm từ điển, nhất thiết phải có một vốn tri thức nhất định về ngôn ngữ học. Hoàng Tuấn Công dành 14 trang để chứng minh cụ Nguyễn Lâm không phân biệt được *cụm từ, danh ngữ, thuật ngữ, quán ngữ* với *thành ngữ, tục ngữ* với *ca dao, thành ngữ, tục ngữ* với *câu đố*; *từ* và *cụm từ tự do*. Điều này sẽ làm nhiều người ngạc nhiên nếu nhớ rằng ngay từ 1956, cụ đã là tác giả bộ sách *Ngữ pháp Việt Nam* từ lớp 1 đến lớp 7.

Làm từ điển tiếng Việt mà không có vốn tiếng Hán, thì đó là chuyện liêu lĩnh. Hoàng Tuấn Công dành hẳn phần II với hơn 50 trang

để phê phán hơn 100 lỗi loại này trong cuốn *Từ điển từ và ngữ Hán Việt*. Đó là chưa kể những lỗi ở cuốn này lặp lại ở cuốn *Từ điển từ và ngữ VN* mà Hoàng Tuấn Công cũng phải dành hẳn phần III với hơn 200 trang để phê phán trên 500 lỗi!

Làm từ điển đòi hỏi phải có kiến thức bách khoa, chứ không chỉ những hiểu biết liên quan đến ngôn ngữ. Hoàng Tuấn Công khẳng định qua rất nhiều dẫn chứng cụ Nguyễn Lâm thiếu hụt kiến văn. Như khi cụ cho rằng rắn hổ mang là “loài rắn độc, đầu hình tam giác, hàm dưới bạnh ra như hai cái mang”, thì Hoàng Tuấn Công đính chính: “Có vẻ như soạn giả chưa bao giờ nhìn thấy con rắn hổ mang, cũng chưa tìm hiểu qua tài liệu sách vở xem hình thù nó ra sao: 1. Đầu rắn hổ mang rộng, hơi dẹp, không phân biệt rõ so với cổ, *mồm tròn*, chứ không phải “*hình tam giác*”. 2. Phần “*bạnh ra*” của hổ mang là *cổ* chứ không phải “*hàm dưới*””. Hoặc khi cụ giảng *vịt già gà to* là “Ý nói: vịt có già, gà có to thì thịt mới ngon”, thì Hoàng Tuấn Công phản biện: “Chép sai câu tục ngữ rồi giảng sai luôn nghĩa. Hình thức đúng của câu này là “*Vịt già, gà to*”, nghĩa là vịt phải già tháng nuôi một chút; gà phải là gà tơ, nhảy ổ để mới ngon”.

Và sau hết, hay trước hết, làm từ điển phải có một phương pháp khoa học. Hoàng Tuấn Công cho thấy cụ Nguyễn Lâm thiếu hẳn một cách làm như vậy: sách của cụ không hề ghi thư mục tham khảo, hay bất cứ tài liệu, sách báo tra cứu, tham khảo nào; và trên thực tế, rất nhiều lỗi hoàn toàn có thể tránh được nếu cụ cẩn thận tra cứu, chứ không phải suy diễn, phỏng đoán. Mặt khác, có rất nhiều khi cụ lấy từ điển làm nơi để giảng giải quan điểm giai cấp hoặc chính trị, mà quên đi nhiệm vụ của người làm từ điển là giải thích một cách khách quan, đúng như nó được dùng trong thực tế.

Đọc những dòng tự tin chắc nịch “Sai”, “Không đúng”, “Không chính xác”, “Giảng sai”, “Sai hoàn toàn”, “Nhầm”, “Nhầm lẫn”... người ta thấy thú vị vì cách viết không kiêng nể của một người trẻ

đối với một lão trượng. Xác lão chẳng? Năm 1928, ông tú Phan Khôi 41 tuổi, trẻ hơn Hoàng Tuấn Công bây giờ, viết bài bút chiến trên *Đông Pháp Thời Báo* với một tên tuổi như Minh Viên Huỳnh Thúc Kháng, tiến sĩ, nhà cách mạng đi tù Côn Đảo 13 năm, đương kim Viện trưởng Viện Dân biểu Trung Kỳ. Cụ Huỳnh nhanh chóng trả lời, nói thẳng tâm phục lời chỉ trích của Phan Khôi! Lẽ nào chúng ta còn thua cách ứng xử cách đây gần một thế kỷ?

Có người vin vào tuổi tác của cụ Nguyễn Lân (*Từ điển từ và ngữ Việt Nam* viết năm 90 tuổi và hoàn thành năm 95 tuổi) để xác quyết những ý kiến phê phán công trình của cụ là “thật nhẫn tâm với một người suốt đời chăm lo cho sự trong sáng của tiếng Việt”. Đó là cách nói ngụy biện, đánh vào lòng thương (*argumentum ad misericordiam*), thay vì trả lời thẳng vào vấn đề. Chưa kể thực ra, không phải đến *Từ điển từ và ngữ VN* năm 2000 mới có lỗi, mà dễ dàng chứng minh những sai sót của cụ ngay từ cuốn đầu tiên *Muốn đúng chính tả*, xuất bản năm 1949, lúc cụ 43 tuổi, xuyên suốt cho đến cuốn cuối cùng. Nói như An Chi, “Học giả hoặc nhà văn, dù đã quá cố, vẫn phải vĩnh viễn chịu trách nhiệm về những gì họ đã viết” (“Về thái độ của ông Vũ Đức Phúc trong tranh luận học thuật”, *Kiến thức ngày nay*, số 318, 10-6-1999).

Tuy không phải là người đầu tiên viết về những sai sót trong từ điển của cụ Nguyễn Lân, nhưng Hoàng Tuấn Công có lẽ sẽ là người cuối cùng căn bản khép lại vấn đề đã kéo dài hàng chục năm qua với nhiều tranh cãi. Nhìn theo một chiều hướng khác, cuốn sách vượt ra ngoài khuôn khổ cuộc tranh luận với một cá nhân. Nói như tác giả, “nội dung sách thực chất là những Phê bình và khảo cứu về việc giải nghĩa tiếng Việt”. Đó là một đóng góp lớn cho khoa Từ điển học của nước ta.

Hiện tượng Hoàng Tuấn Công là điều đáng mừng cho học thuật nước nhà. Và nhà xuất bản Hội Nhà văn cho in cuốn sách, là đã vượt qua cái cấm kỵ vô hình, đem đến một làn

gió mới cho ngành xuất bản và giới nghiên cứu. Nó cho thấy mọi tượng đài đều phải chịu thử thách của lý trí và mọi vinh danh trong hiện tại không có gì đảm bảo bền vững trong tương lai.

Cuốn sách của Hoàng Tuấn Công đặt một câu hỏi nghiêm túc về cơ chế quản lý khoa học hiện hành: Làm thế nào mà những công trình đầy rẫy sai sót như vậy lại có thể vượt qua lớp lớp kiểm định để nghiêm nhiên được trao Giải thưởng Nhà nước?

Hoàng Tuấn Công sinh năm 1970, con trai nhà nghiên cứu Hoàng Tuấn Phổ. Quê quán: Quảng Hoà, Quảng Xương, Thanh Hoá. Tốt nghiệp đại học 1992. Năm 1994 làm hợp đồng cho Trung tâm Khuyến Lâm Thanh Hoá, phụ trách công tác thông tin tuyên truyền (năm 1995, nhập ba trung tâm Khuyến Lâm, Khuyến Nông, Khuyến Ngư làm một, thành Trung tâm Khuyến Nông Thanh Hoá hiện nay).

Hoàng Dũng- Văn Việt.

Lần đầu đọc sách của GS Vũ Khiêu

—Hoàng Tuấn Công 27-04-2017—

Bài viết 2 về một “trí thức tiêu biểu, đại thụ văn học” Việt cộng.

Hôm qua đi nhà sách, tôi thấy cuốn “**Hồ Chí Minh ngôi sao sáng mãi trên bầu trời Việt Nam**” của GS Vũ Khiêu (NXB Chính trị Quốc gia – Sự thật, Hà Nội 2004). Được biết, GS Vũ Khiêu có cụm công trình được Giải thưởng Hồ Chí Minh đợt 1, nhưng tôi chưa bao giờ có ý định tìm đọc (tôi cũng chưa từng đọc bất cứ cuốn sách nào của ông).

Với cuốn “**Hồ Chí Minh ngôi sao sáng mãi trên bầu trời Việt Nam**”, dù chưa đọc, nhưng tôi đã mừng tượng nội dung cuốn sách viết gì. Định bỏ qua, vì ngó vào những cuốn thế này chỉ tổ mất thời gian. Tuy nhiên, nhớ lại mới đây Thanh Hoá đã sử dụng toàn bộ nội dung hoành phi câu đối do GS Vũ Khiêu biên soạn, xào xáo (mà trước đây tôi có viết mấy bài phê phán) để đưa vào thờ trong Đền thờ bà mẹ

Việt Nam và các anh hùng liệt sĩ Hàm Rồng, nên tự nhủ đọc lướt cuốn sách này xem thế nào.

Quả nhiên, nội dung sách toàn là những điều quen thuộc, đã được người ta phân tích, nói đi nói lại hàng chục năm trước, giờ đến GS Vũ Khiêu “xào lại”. Ví dụ “Phần I - **Hồ Chí Minh qua cuộc hành trình tìm đường cứu nước**”; “Phần II - **Hồ Chí Minh với vấn đề đạo đức**”; “Phần IV - **Hồ Chí Minh với các vấn đề nghệ thuật và tôn giáo**”; “Phần V - **Hồ Chí Minh với thương binh, liệt sĩ**”, v.v...

Duy có mục “**Văn bia, hoành phi, câu đối, bài minh tượng niệm Chủ tịch Hồ Chí Minh và các anh hùng liệt sĩ**” (thuộc phần V) là mang dấu ấn riêng của GS Vũ Khiêu. Ví dụ, “bài minh” trên quả chuông ở Nghĩa trang liệt sĩ Trường Sơn:

*“Bát ngát Trường Sơn hồn liệt sĩ
Dạt dào Đông Hải khí anh linh
Ba hồi chiêu mộ rung tâm trí
Muôn dặm non sông nặng nghĩa tình”.*

Hình như ở đây có lỗi chế bản,

“triều mộ” in thành “chiêu mộ”. Tôi nghĩ thâm như vậy. Tuy nhiên, đọc thêm vài dòng nữa, thấy GS Vũ Khiêu giảng rõ ràng như sau: “*Ba hồi chiêu mộ nói lên ba hồi chuông vào buổi sáng và buổi chiều (chiêu là buổi sáng, mộ là buổi chiều)*”.

Đây là lời giảng sai hoàn toàn. Vì nói về hồi chuông sớm chiều, phải là “triều mộ” [朝暮 – **triều** = sớm; **mộ** = chiều]; còn “chiêu mộ” [招募 – **chiêu** = tuyển mộ; **mộ** = tìm kiếm, tập hợp] lại có nghĩa là *tuyển mộ*; như “chiêu” [招] trong “chiêu binh mãi mã”, “chiêu sinh”; “chiêu tập”; “mộ” [募] trong “mộ lính”; “mộ dân”, v.v...

Như vậy, GS Vũ Khiêu đã viết sai chính tả, “triều” thành “chiêu”; hoặc ông cứ ngỡ “chiêu”, mới có nghĩa là “buổi sáng”.[*]

Căn cứ chữ nghĩa của GS Vũ Khiêu, thì câu “Ba hồi chiêu mộ rung tâm trí”, không thể có nghĩa là

ĐỒNG TÂM: Hội nghị chống tham nhũng và hai thông điệp

Nguyễn Đăng Quang 02-09-2017

Chiều chủ nhật 27-8-2017 vừa qua, người dân Đồng Tâm đã họp Hội nghị bài trừ tham nhũng, mà họ gọi là “Hội nghị Công dân” để biểu thị tinh thần quyết tâm, đồng lòng nhất trí chống bọn tham nhũng, diệt giặc nội xâm, bảo vệ đất đai và cuộc sống yên bình, cho dù có phải đổ máu hoặc hy sinh tính mạng! Hội nghị đã kêu gọi công luận và các cơ quan báo chí, truyền thông trong và ngoài nước, lên tiếng đồng tình, ủng hộ họ trong cuộc đấu tranh này. Cuộc họp đã thu hút hàng trăm đại diện người dân thay mặt cho hơn 9.000 cư dân trong xã tham dự. Nhiều người dự Hội nghị ví đây như một “Hội nghị Diên Hồng” thu nhỏ của thời đại @ trong thế kỷ XXI ngày nay!

Hội nghị đã gửi đi 2 thông điệp: Thông điệp thứ nhất là Biên bản Hội nghị gửi các tổ chức Xã hội Dân sự trong nước, kêu gọi họ ủng hộ và đồng hành cùng bà con Đồng Tâm trong cuộc đấu tranh giữ đất, chống giặc nội xâm. Nhưng thông điệp thứ hai mới là chuyện đáng bàn. Thông điệp này là Thư của Hội nghị gửi các Sứ quán nước ngoài ở Hà Nội (Đoàn Ngoại giao) và Cơ quan đại diện các Tổ chức quốc tế ở Việt Nam, kêu gọi họ giúp đỡ cuộc đấu tranh đang diễn ra của bà con Đồng Tâm bằng cách mời họ đóng vai trò trung gian giám sát việc thực thi bản “Cam kết 3 điểm” ngày 22-4-2017 của ông Chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội Nguyễn Đức Chung với người dân Đồng Tâm!

Đây quả là một hiện tượng mới, một cách làm rất sáng tạo của bà con nông dân xã Đồng Tâm. Nếu tôi nhớ không nhầm, thì đây là lần đầu tiên những người nông dân Việt Nam gửi văn bản chính thức kêu gọi các Cơ quan Đại diện Ngoại giao nước ngoài và các Tổ chức Quốc tế ở Việt Nam đứng ra làm trung gian giám sát việc thực thi các cam kết giữa những người Việt Nam với nhau, cụ thể trong trường hợp này là bản “Cam kết 3 điểm”

của ông Nguyễn Đức Chung, Chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội với công dân của mình! Người dân Đồng Tâm buộc phải tiến hành bước đi này, tôi nghĩ, có lẽ là một điều bất đắc dĩ. Nếu chính quyền nghiêm chỉnh thực thi những điều đã cam kết, tôi nghĩ người dân sẽ vui lòng và chẳng ai muốn “vén áo cho người xem lưng”, càng không muốn “quốc tế hóa” một vấn đề nội bộ vốn chỉ là cam kết giải quyết tranh chấp đơn thuần giữa các bên Việt Nam với nhau! Hẳn phải có lý do và nguyên nhân sâu xa gì đó khiến họ phải cầu cứu đến sự giám sát trung lập, khách quan của quốc tế? Phải chăng những người dân yếu thế này đã cạn kiệt niềm tin, chẳng còn chút hy vọng, trông cậy nhờ nhoi nào vào chính quyền, nên buộc họ mới làm vậy?

Cuộc sống của người dân Đồng Tâm sau biên cố 15-4-2017 đang êm ả trôi qua, bởi vụ việc đã được người đứng đầu thành phố tuyên bố khép lại. Nhưng đâu phải vậy! Cuối tháng 7-2017, UBND TP Hà Nội công bố một kết luận thanh tra đầy sai trái và bất nhẫn, khiến cho cuộc sống nơi đây dậy sóng. Tình hình càng trở nên bất an khi CAHN và Cục Điều tra Hình sự-BQP liên tục triệu tập hàng loạt công dân xã Đồng Tâm (trong đó có cả cụ Lê Đình Kinh đang dưỡng thương và con trai là Trưởng thôn Hoàn Lê Đình Công), yêu cầu họ phải bỏ công ăn việc làm, vượt quãng đường dài 50km đến trình diện CQĐT! Việc triệu tập này cho dù có đúng luật, nhưng cách triệu tập là thiếu tình người! Nếu các CQĐT muốn thu thập thông tin, tiến hành điều tra phục vụ cho vụ án nào đó, họ hoàn toàn có thể về xã Đồng Tâm, mời các công dân này ra trụ sở UBND xã để làm việc, thực hiện công tác thu thập tin tức, điều tra chứng cứ! Người dân nói sẽ sẵn sàng hợp tác nếu CQĐT về xã Đồng Tâm làm như vậy. Thử hỏi có khôn ngoan và thành tâm không khi buộc

người dân phải trình diện CQĐT khi họ chưa phải là can phạm, và đặc biệt giữa 2 bên còn đang ngờ vực nhau nặng nề?

Theo thiện nghĩ của tôi, việc bắt buộc phải làm và phải làm trước tiên, đó chính là CAHN và Cục ĐTHS-BQP phải tiến hành gấp gờ, làm việc với toàn bộ 38 quan chức và CSCĐ –những viên chức bị người dân Đồng Tâm buộc phải bắt giữ hôm 15-4-2017– yêu cầu tất cả họ phải viết tường trình chi tiết xem quá trình họ bị người dân Đồng Tâm bắt giữ, đối xử với mình ra sao, để đi đến kết luận, khẳng định xem người dân Đồng Tâm đối xử với họ thế nào, có ai bị đánh đập, tra tấn dã man không, có bị bỏ đói, bỏ khát không? Việc này cần làm kỹ và làm gấp. Nếu tất cả họ đều khẳng định được người dân đối đãi tử tế, nhân hậu, thì CQĐT nên khép lại vụ án đã khởi tố hôm 13-6-2017 bằng cách tuyên đình chỉ vụ án, kết thúc điều tra, vì vụ việc không để lại hậu quả nghiêm trọng gì! Theo tôi, đây là cách khép lại vụ việc nhạy cảm này một cách khôn ngoan, đồng thời mở ra một lối thoát danh dự cho mọi bên theo nguyên tắc WIN-WIN, tức các bên cùng thắng, không có bên nào thua cả! Tuyệt đối không cố chấp, vì đây là DÂN, có phải là ĐỊCH đâu? Nếu có thua, thì là thua dân, người sinh ra ta và đóng thuế nuôi ta, có gì đâu mà phải nhục, phải không các bạn?

QUYẾT TÂM THƯ NGÀY 3/9/2017 CỦA NGƯỜI DÂN ĐỒNG TÂM

Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc
Đồng Tâm ngày 03-09-2017
Biên bản

Họp toàn dân xã Đồng Tâm để khẳng định cuộc đấu tranh chống tham nhũng của nhân dân đang đi vào giai đoạn quyết liệt nhất, thách thức nhất giữa nhân dân và bọn tham nhũng đây nhóm quá nhiều, quá chặt chẽ, quá cố tình được ăn cả, ngã về không, coi thường pháp luật.

Hội nghị đã tiến hành vào lúc 15 giờ ngày 03-09-2017, đã thống nhất lập biên bản để thông báo rộng rãi tới nhân dân cả nước, nhân dân trên thế giới biết.

Vụ Đồng Tâm Trấn áp không được, lại 'lưỡi không xương'Thiên Lâm 06-09-2017.....

1- Hội nghị khẳng định một lần nữa: Đất của xã Đồng Tâm ở xứ đồng Sênh là 106 ha. Số diện tích giao cho sân bay là 47,36 ha. Đây là số liệu chính xác nhất. Vì đã trót ký biên bản hợp tác đầu tư với Tập đoàn Viettel. Đã ký từ ngày 04-6-2016 với nội dung: Thành phố Hà Nội chịu trách nhiệm đầu tư về quỹ đất. Thủ tục hành chính đảm bảo đầy đủ chịu trách nhiệm giải phóng mặt bằng.

Vì lý do trên mà ông Nguyễn Đức Chung đã cố tình tìm mọi lời lẽ sai trái không thực tế để lấp đi những gì họ đã cố tình bịa đặt để muốn được hợp thức hóa số đất nông nghiệp của xã Đồng Tâm. Nếu như những thanh tra Hà Nội mà có trình độ văn hóa thì nhìn trên thực địa cũng xác định được đất nó rộng lắm chứ không phải chỉ có 47,36 ha. Mà trên đường 429 lại có cột cây số, thế thì lừa lăm thế nào được. Không phải thấy rộng quá, mà ông Chung thấy....

3 người, Huy, Tài, Tin, kẻ đã làm hoen ố truyền thống quân đội ta. Bọn chúng phải chịu trách nhiệm với cụ Lê Đình Kinh đang bị đánh trọng thương, 6 tháng nay vẫn nằm liệt giường.

Vậy là ngày 15/4/2017 đã trở thành ngày hận thù của nhân dân xã Đồng Tâm. Nếu không xử bọn Trần Thạch Tùng phó công an huyện Mỹ Đức đá cụ Kinh gãy đùi và 3 tên khoác áo quân đội là Huy, Tài, Tin phải chịu trách nhiệm trước pháp luật. Nếu không nhân dân xã Đồng Tâm không dễ yên. Nhân dịp này chúng tôi trân trọng đề nghị: Cao ủy Liên Hợp Quốc, Ban Nhân quyền, hãy vì thực hiện nghị quyết bảo vệ nhân quyền của LHQ hãy lên tiếng ủng hộ chúng tôi. Yêu cầu chính quyền Hà Nội phải cho cụ Kinh đi giám định thương tích để làm cơ sở cho việc xử lý những người gây nên sự sai trái này và phải được pháp luật xử lý.

4- Hội nghị thống nhất cao độ:

Từ ngày 3-9-2017, nhân dân xã Đồng Tâm tuyên chiến với bọn tham nhũng giặc nội xâm. Nhân dân xã Đồng Tâm sẵn sàng đổ máu để giữ bằng được đất của nhân dân ta.

Kẻ nào từ chính quyền, công an đến quân đội vào cướp đất sẽ bị tan xác. Thà mất tất cả xã Đồng Tâm. Còn một người cũng quyết chiến đến cùng.

Biên bản Hội nghị đều thống nhất cao và chính thức phát trên mạng xã hội để nhân dân cả nước cùng chia sẻ.

(đồng ký tên)

Lê Đình Công, Bùi Viết Hào, Lê Thị Loan, Bùi Văn Nhạc, Lê Đình Kinh.

(đánh máy theo bản viết tay phổ biến trên mạng).

Một "tin vui" vừa đến với hàng chục ngàn người dân Đồng Tâm: chỉ ít ngày sau khi Đồng Tâm họp "hội nghị Diên Hồng" để đồng lòng hạ quyết tâm "quyết giữ đất đến hơi thở cuối cùng", đã xuất hiện những dấu hiệu cho thấy chính quyền Hà Nội, và cũng không thể thiếu bóng dáng của "tập thể Bộ Chính trị", cũng hạ quyết tâm "kiên trì đối thoại, giáo dục thuyết phục" mà không còn hùng hổ đòi "trấn áp quyết liệt nhóm chống đối Đồng Tâm" nữa.

Chiến dịch răn đe và trấn áp gần nhất của chính quyền là sử dụng Cơ quan điều tra của Công an Hà Nội và cả Cục Điều tra hình sự của Bộ Quốc phòng để dồn dập triệu tập đến 70 người dân Đồng Tâm, đe dọa bắt một số người dân, tìm cách "khùng bố" tâm lý người dân với mục đích lớn nhất là người dân phải đầu hàng mà không dám phản kháng việc chính quyền "chiếm" 59 ha đồng Sênh của dân để giao cho một nhóm lợi ích quân đội là Tập đoàn Viễn thông quân đội (Viettel).

Đã có những dấu hiệu rõ ràng cho thấy chính quyền và công an đang cố ý quy kết dẫn đến quy tội người dân Đồng Tâm theo cách "ông Lê Đình Kinh và "nhóm đồng thuận" do ông lập ra để tuyên truyền lừa dối, lôi kéo, kích động người dân khiếu kiện đòi 59ha đất Đồng Sênh vẫn không chấm dứt. Những ngày gần đây, ông Lê Đình Kinh còn tiến thêm những bước đi nguy hiểm, kêu gọi những phần tử cơ hội chống đối trong nước và nước ngoài can thiệp. Lấy tình cảm dòng họ, gia đình và những người chịu ơn nghĩa với ông trước đây để kết tụ thành lực lượng chống đối, sử dụng những phần tử bất hảo trong thôn xóm đe dọa khống chế những kẻ lên tiếng ủng hộ chính quyền"...

Nhưng một lần nữa, chính quyền, công an và quân đội đã quá "chủ quan duy ý chí". Chỉ trong vòng 4-5 tháng, họ đã biến người dân Đồng Tâm từ tâm thế "có đảng là có tất cả", "vẫn một lòng tin đảng

và không chống đối chính quyền" trở thành "Từ ngày 3-9-2017 nhân dân xã Đồng Tâm tuyên chiến với bọn tham nhũng, giặc nội xâm. Nhân dân xã Đồng Tâm sẵn sàng đổ máu để giữ bằng được đất của nhân dân ta. Kẻ nào từ chính quyền, công an đến quân đội vào cướp đất sẽ bị tan xác. Thà mất tất cả xã Đồng Tâm, còn một người cũng quyết chiến đến cùng".

Bản quyết tâm thư mang tính sinh tử chưa từng có trên xuất hiện trong Hội nghị Toàn dân xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, xác định cuộc đấu tranh Chống Tham nhũng của người dân đang đi vào giai đoạn quyết liệt nhất, thách thức nhất.

Ngay sau khi bản quyết tâm thư trên được công bố và còn được người dân Đồng Tâm gửi đến các đại sứ quán nước ngoài tại Hà Nội và những tổ chức nhân quyền quốc tế, có những dấu hiệu cho thấy chính quyền, công an và quân đội đã một lần nữa "hợp khẩn cấp". Có dư luận cho biết cánh cơ quan điều tra của công an và cơ quan hình sự của Bộ Quốc phòng có vẻ đã bị bắt ngờ trước tinh thần phản kháng quyết tử đến tể của người dân Đồng Tâm mà đã chùn hấn lại thái độ hùng hổ sẵn sàng "ăn tươi nuốt sống dân" trước đó.

Tình thế đang trở lại tháng Tư năm 2017, vào những ngày căng thẳng khi có tin cho biết Bộ Chính trị đảng đã phải họp liên tục và cuối cùng quyết định "không dùng biện pháp mạnh" mà chỉ "đối thoại", kể cả "cam kết" vì lo sợ một cuộc "khởi nghĩa nông dân rào làng chiến đấu" y hệt thời Việt Minh kháng chiến chống thực dân Pháp.

Lần này cũng vậy, "chính quyền vẫn không ra tay trấn áp để đảm bảo công lý được thực thi, vì sao vậy?"

Lại có giải thích: "vì chính quyền Hà Nội đã nhận thức đúng về vấn đề giải quyết mâu thuẫn nội bộ nhân dân. Mâu thuẫn giữa dân Đồng Tâm với chính quyền là loại mâu thuẫn nội bộ nhân dân, mâu thuẫn có cùng chung lợi ích vì sự ổn

Chiến dịch trấn áp người dân
Đồng Tâm lại xảy ra ngay vào lúc
Trung Quốc tập trận bắn đạn thật ở
Biển Đông, chỉ cách Đà Nẵng 75
hải lý – một hành động không chỉ là
khiêu khích mà đã bắt đầu mang
tính xâm lược. Thế nhưng toàn bộ
Bộ chính trị đảng và Bộ Quốc
phòng đã “mất tích”, khiến một lần
nữa rất nhiều người dân lại bùng
bùng phản nộ về tư thế “hèn với
giặc ác với dân” của đám quan chức
Việt

Một báo cáo của Chính phủ (CP) cho thấy sự cố xả thải ảnh hưởng ít nhất 200.000 người, và con số gián tiếp bị ảnh hưởng có thể cao hơn nhiều. Mặc dù Formosa đã cam kết bồi thường 500 triệu USD và thêm

Trên thực tế, Thủ đô Hà Nội hiện nay đang ở dưới đám mây khói nhiều năm nay. Phía Nam, nếu mực nước biển tăng 26 centimet trong ba thập kỷ tới như Liên Hợp Quốc hiện dự đoán, thì gần 70% Thành phố Hồ Chí Minh, trung tâm kinh tế của Việt Nam, sẽ bị ngập lụt nghiêm trọng. Ngân hàng Phát triển Châu Á

liệt kê thành phố này là một trong mười nơi dễ bị lụt nhất trên thế giới.

Theo ước tính của CP Việt Nam thì 1/3 đồng bằng sông Cửu Long, “vựa lúa” của cả nước sẽ bị chìm trong vài thập kỷ tới nếu mực nước biển tiếp tục tăng. Đã có những báo cáo sơ bộ về “người tị nạn biến đổi khí hậu” từ khu vực này chuyển đến các trung tâm đô thị phía Nam.

Phần lớn điều này nằm ngoài sự kiểm soát của CP; còn các vấn đề khác thì không. Vào năm 2015, CP phát hiện một số làng có tỷ lệ ung thư cao, đặc biệt là do ô nhiễm chì trong nguồn cung cấp nước. Thật vậy, tờ *The Econo-mist* gần đây tường trình rằng có tới hai phần ba lượng nước thải công nghiệp chảy vào sông hồ.

Nhưng ngay cả khi CP muốn thay đổi môi trường, họ sẽ gặp phải những khó khăn về đổi mới cơ cấu, sự phân cấp quyền lực.

Do đó, CP trung ương đã phải vật lộn để ngăn chặn các hoạt động gây hại cho môi trường như nạn phá rừng ở cấp địa phương. “Các nhà chiến đấu khởi ở Bắc Kinh bắt đầu đóng cửa các nhà máy và hạn chế việc sử dụng xe hơi”, *The Econo-mist* viết, “các nhà lập pháp ở Hà Nội vẫn còn phải vật lộn để cấm người ta đậu xe máy trên vỉa hè”.

Môi trường gắn liền với chính trị

Các nhà phân tích nói rằng hoạt động môi trường đã làm thay đổi cảnh quan chính trị theo 2 hướng quan trọng. Thứ nhất, người VN bình thường có thể tránh được các vấn đề như dân chủ và nhân quyền, điều đó không nhất thiết ảnh hưởng đến cuộc sống hàng ngày của họ, nhưng các vấn đề về môi trường lại có. Thứ hai, chủ nghĩa môi trường khác với các nguyên nhân khái niệm khác vì tính liên tục của nó. Đảng Cộng sản có thể sẽ phủ nhận dân chủ trong nhiều thập kỷ, nhưng sương khói của Hà Nội, lũ lụt và ô nhiễm công nghiệp ở một số vùng của Thành phố Hồ Chí Minh đang được cảm nhận và sẽ chỉ có xấu đi nếu không có phản ứng tích cực từ CP.

Tuy nhiên, Carl Thayer chuyên gia của Đại học South Wales hoài

nghi việc duy trì phong trào môi trường khi nói với *Asia Times*: “Những loại liên minh này cuối cùng sẽ tan rã và không tạo thành một mối đe dọa tồn tại đối với chế độ cầm quyền độc đảng”.

Trường hợp ví dụ điển hình là Đoàn Văn Vươn và những người dân địa phương đã tấn công cảnh sát bằng súng và bom tự chế trong một vụ tịch thu đất đai dành cho dự án ở thành phố cảng Hải Phòng.

Giáo sư Benedict Kerkvleit, thuộc bộ phận thay đổi chính trị và xã hội của Đại học Quốc gia Úc, nói: “Sự kiện đó cũng đã tập hợp hàng trăm nhà hoạt động có nhiều mối quan ngại ngoài việc tịch thu đất đai. Ngay sau đó, dường như buộc phải có các cải cách về chính trị, ông nói thêm. Thật vậy, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã kêu gọi thay đổi chính sách quản lý đất đai.

Kerkvleit cho biết, phong trào các nhà hoạt động hình thành xung quanh tranh chấp đất đai rõ ràng nhất ở Việt Nam đã sớm chấm dứt “bởi vì các nhà chức trách có thể làm suy yếu hoặc chờ lời phản đối chấm dứt”.

Các nhà chức trách rõ ràng đang cố gắng làm suy yếu nỗ lực của các nhà hoạt động một lần nữa. Trong khi cuộc đàn áp gần đây đã chứng kiến một số vụ bắt giữ và mức án nặng, bao gồm cả các nhà lãnh đạo chống đối Formosa, CP cũng đang sử dụng “côn đồ” mặc thường phục, có thể là cảnh sát hay quân đội, để tấn công các nhà hoạt động môi trường và các nhà hoạt động khác.

Tổ chức Theo dõi Nhân quyền ghi nhận các cuộc tấn công thường diễn ra khi các nhà hoạt động “thực hiện các hành động hỗ trợ các nhà hoạt động xã hội, như thăm tù nhân chính trị mới được thả ra hoặc tham dự đám cưới của một nhà vận động nhân quyền”.

Tuy nhiên, một số người vẫn cho rằng đã tăng đàn áp sau vụ Formosa mạnh hơn bất kỳ sự kiện nào trước đó. Học giả Tường Vũ cho rằng chính trị đã trở nên tồi tệ hơn kể từ những năm 2000 và chủ nghĩa môi trường đã đưa nó lên một tầm cao mới, với “các nhà phê bình

trong nước đã mạnh dạn và sắc bén hơn” sẵn sàng thách thức CP.

Nguồn: <http://www.atimes.com/article/green-resistance-mounts-communist-vietnam/>

GIÁO PHẬN VINH LÀM NHIỆM VỤ BẢO VỆ MÔI TRƯỜNG

Giáo phận Vinh đang lên kế hoạch dọn vệ sinh môi trường xung quanh nhằm kỷ niệm Ngày Thế giới cầu nguyện cho việc chăm sóc thiên nhiên lần thứ III vào ngày 1-9 tới.

Tất cả các giáo xứ, chuẩn xứ và giáo họ trong giáo phận vào ngày hôm đó sẽ “tổ chức giờ cầu nguyện cầu nguyện cho những người đang dần thân bảo vệ môi trường, cầu nguyện cho các nhà lãnh đạo có những chính sách đúng đắn, biết tôn trọng Mẹ Thiên Nhiên và cầu nguyện cho nhân loại biết ý thức quý mến môi trường sống của mình”, Cha Antôn Nguyễn Văn Đính thông báo 13-8.

Cha Đính, trưởng Ban Công lý và Hòa bình của giáo phận, cũng kêu gọi 500.000 giáo dân trong giáo phận vào ngày 3-9 hãy cầu nguyện cho việc bảo vệ môi trường và thực hành những việc cụ thể như thu gom, xử lý rác thải, khai thông cống rãnh, làm sạch môi trường sống, tạo lập những nơi quy tụ và xử lý rác thải lâu dài.

Vị linh mục kêu gọi các linh mục và bề trên các cộng đoàn dòng tu tổ chức cho giáo dân và các thành viên của mình học hỏi Thông điệp *Laudato si'* của Đức Thánh cha Phanxicô để nâng cao ý thức trách nhiệm trong việc chăm sóc môi trường thiên nhiên.

Giáo phận Vinh có những vùng biển bị ảnh hưởng bởi chất thải độc hại do nhà máy thép của Formosa ở tỉnh Hà Tĩnh thải ra vào tháng 4-2016 làm hàng trăm tấn cá bị chết và ảnh hưởng nghiêm trọng tới sinh kế của các cộng đồng ngư dân.

Các nguồn tin trong giáo phận cho biết nạn nhân của thảm họa này chưa nhận được tiền đền bù thỏa đáng từ chính quyền hay Formosa.

Cha Giuse Phan Sỹ Phương, trưởng Ban Hỗ trợ các nạn nhân thảm họa ô nhiễm môi trường biển của giáo phận, và hai linh mục đã dẫn đầu các đại diện của nạn nhân thuộc huyện Quỳnh Lưu đến nộp đơn khởi kiện đền bù tại tòa án huyện hôm 18-7. Họ cũng nộp đơn kiện Formosa tại Tòa án nhân dân tỉnh Nghệ An.

Ucanews 16-08-2017

